

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

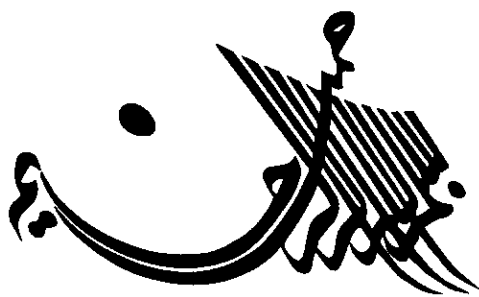
خسالت و بره و شنه کافر خوارا
نے نے

زانتہ شہ رعمیہ کان

نامہ کرور
پونہ پور و اور و باوان

المنسیر

شولیز - جابی بہ کہم ۲۰۰۳

خزانتہ ورہ و شہ کا فیر خوارا

زانستہ شہ رعیمہ کان

بۆدابه زاندنى جۆرهها كتيپ: سهردانى: (مُنتدى إقرأ الثقافى)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنتدى إقرأ الثقافى)

پراي دانلود كُتايهاى مُختلف مراجعه: (منتدى اقرأ الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى , عربى , فارسى)

خسالت و برہ و شہ کا فیر خوازا
نے نے

زانتہ شہ رعیمہ کان

نماہ کرونی

یونس پیر و لا و بایان

المنہج

ہدایت

۱۴۲۳ھ - ۲۰۰۳ء

**ماڻي له چاپدانه وهى پاڙيز راوه بو
نوسينگه ي ته فسير**

نـاوى كـتـيـب: خه سلهت و ره وشته كانى
فـيـر خـوا زانى زانسته شه رعيه كان
ئاماده كـردنى: يونس پيرداود باويانى
چاپ و بلاو كـردنه وهى: نوسينگه ي ته فسير
خـمـت: نهوزاد كوڅي
نـوـر ه و سالى چاپ: يه كه م ١٤٢٣ ك ٢٠٠٣ ز
چاپـكـردن: چاپخانه ي وزارتى پيروم ده - هـولـير
تـيـراژ: ١٥٠٠ دانه
ژماره ي سپاردن: ٨٤ سالى ٢٠٠٣

التفسيـر

هـولـير - شـمـلـمـى داد كا

ت: ٢٢٣٠٩٠٨ - ٢٢٢١٦٩٥

tafseeroffice@maktoob.com

AlTafseer@hotmail.com

بسم الله الرحمن الرحيم

پیشکش بى:

۱- بهو قوتابى و فيرخوازو قەقن بەپېژانەى، شەيداس زانست وزانيارين و شەو و پۆژ دەخەنەسەر يەك بۆ پەيداكرەنى زانيارى و خزمەت بە پەيامى شيرينى خواو پاشان بە ميللەتە ستەمديدە و بەش مەينەتى بەكەيان .

۲- بهو خويندكارە نيسلامخواز و دلسۆز و بەمشوور و بويرو بە ھەلوپست و مروڤ دوست و خۆنەويست و خۆناس و خواناسانەى، كە بېجگە لە رىيازى پيرۆزى نيسلام بە ھېچ پېچكە و بىردۆزىكى مروڤكرە رازى نابن و بە نەشتەرى نيمان و زانست دەيانپوو كيئەو و وەك بلقى سەرنەو ناسا تەماشايان دەكەن!

۳- بەھەموو موسلمانىكى دلسووتاو و بەپەرۆش بۆ پېرۆزەى بووژاندەو و گەشەپيدانى زانستە شەرىعەكان و وەرچەرخاندنى بارى نالەبارى ناوەند و سەنتەرەكانى زانستە شەرىعەكان بەرەو ناسۆيەكى گەشترو بە ھيژ و پيتر و حالەتى ناسايى خۆى .

پیشہ کی :

الحمد لله الذي علم بالقلم ، علم الانسان ما لم يعلم ، القائل في محكم كتابه المبين ﴿فلولا نفر من كل فرقة طائفة ليتفقهوا في الدين﴾ والصلاة والسلام على سيدنا محمد ﷺ الرسول الأمين قائد غر الميامين القائل : ((من يرد الله به خيراً يفقه في الدين))^(۱) وعلى آله وأصحابه ومن دعا بدعوته إلى يوم الدين.

وبعد :

گھر چاویکی سادہ و بہ پہلہ بہ نیو لاپہرہ زیتینہ کانی میٹوو و فہرہنگ و کولتووری نہتہ وہ کہماندا بگیپین، دہ بینین بہ شیوہ یہ کی زور زہق و بہرچاو؛ رول و ہول و تیکوشان و ماندوو بوون و کاریگہری نہریتہیی خویندنگاو قوتابخانہ ثانیی یہ نہ ہلیہ کان - حوجرہ - کانمان بو بہرجہستہ و دیار و ناشکراو روون دہ بی، کہوا ناستیکی یہ کجار بہرزومہ زن و پرشنگداریان تو مارکردووہ لہ میٹوو نہتہ وہ کہماندا پیشانداوہ، نہویش بہ بینینی دہوری رابہرایہتی و چاو ساغی و پیشہنگی زوربہی ہرہ زوری ہوار و لایہ نہ جیاجیاکانی نیو کومہ لی کوردہ واریمان، جابگرہ ہر لہ بہخشین و پیشکہ شکردنی: (ہوشیاری روشنبیری و زانستی و ئایینی و پامیاری و کومہ لایہتی)، تا سہر مہ شقیی و رابہرایہتی بزاف و جولانہ وہ نازادیخوازہ کانی نہتہ وہ کہماندا.

ہم روہا دہ توانین بلین سہنتہریکی زانستی بہہیز و جوش و خرؤشبوون لہ ہمہر بوژاندنہ وہی پپوژہ (مشروع) ی روشنبیرکردن و ہوشیارکردنہ وہی

۱ - صحیح البخاری: ۷۳۱۲، مسلم: ۱۰۳۷.

میللیمان و پیگه یاندنی دهیه هاو سه ده ها که سایه تی کارامه و به تواناو پسپۆر له سه رجهم بواره جیاجیاکاندا وهکو : (زاناو پووناکبیرو شه رعان و شاعیر و میژوونوس و نووسهرو نه دیب و پیاوانی په مزی میلی و هتده وه . به هه له دا نه چووین گه ر بلّین نۆزینه ی میژوو و کولتورو فرهنگی گه له که مان له حوجره کاندا سه ری هه لداوه و سه رچاوه ی گرتووه که به ته نها زه من و سالانیکی زۆر، تاکه مه لبه ندو سه نته ری زانستی و نه کادیمی بوون .

حوجره کان به لّی حوجره کان سه رچاوه و چاوه گی یه که می پیروزی یه ئایینی و نه ته وه ییه که مانن و گشت لایه که زاریانه ! .
خوێنه ری به رّیز و سه نگین:

هه لبه ته فه زلی ئه مه ش ده گه پّته وه بۆ ئه م په یامه شکۆداری، که ناوه نده کانی زانسته شه رعیه کان هه لیان گرتووه و کردوویانه به مه شخه لی پّیان، که بریتی یه له ئایینی به رزو پیروزی ئیسلام، ئه م ئیسلامه ی، که هیه لایه ن و بواریکی ژیا نی مرؤفایه تی پشت گوێ نه خستووه، به لکو یاساو سیسته م و پّیگه چاره ی گونجاوی بۆ تیکرپای بواره کان ده ست نیشان کردووه ..

چونکه ئایینیکی سه رتاسه ری و هه مه لایه ن و گشتگیر و واقعیع بینانه و زانستی یه له گه لّ هه موو چاخ و سه رده م و کات و شوێن و هه لومه رجیک دا ده گونجی و کۆکه ! ..

بۆیه به ته نها به که له پوور (تراث) ی هیه نه ته وه یه که له م جیهانه دا له قه لّه م نادریت، ئه م په یامه خواپییه ی له وه ته ی ده ست له ملان و ناوێزانی گه لانی دونیا بووه جیّ په نه که ی به مانگی چواره ئه چّ له نیو تیکرپای گه لانی دونیاو گه لی به ش مه ینه تی کوردمان به تاییه ت له پیشکه شکردنی خزمه تی

جۆراو جۆر و ھەمەچەشن و حاشا ھەلنەگر، دیسان ئەم توێژە قوتابیانی زانستە شەریعەکان پۆلێکی پۆزەتێف (ئێجابی)یانە و بەرھەمدارو بەرچاویان گێراو ھە بونیاتنانی کۆمەلگای کوردە واریماندا، کە ھەردەم دەرچوانی ئەم ناوەندە - حوجرە - زاناو مامۆستایان دەوری پیشەوایەتی و پیشە سەپاتی نیۆ کۆمەل و کۆمەلگە کەمانیان بینیوە، لە پێی ئەوانەو بە ھۆی ئەوانەو تێکرای کێشەو گێرگرفتە کۆمەلایەتیەکان بنەبڕو چارەسەرکراون..

ھەر ھەتا کە کۆمەلایان لە سەر خوو خەسلەتی بەرزو بێ وێنە (برایەتی و تەبابی و لێبور دەیی و ھاوکاری و دڵسۆزی و... ھتد) ھو، پەر ھەردە کردوو و پراھیناوە و دووریان خستونەتەو لە پەر و شت و خەسلەتی قێزەون و زیانبەخش و نەگزیس! واتە ھەم مامۆستا و ھەم چاو ساغ و پیشەوای دین بوون، ھەمیش ھی ژین.

ئینجا بەندە وە ک قوتابی و فیڕخواریکی ئەم ناوەندە زانستە شەریعی، زەمەن و ماوەیە کە بیڕۆکە نووسینی نووسراویکی وای لا گەلە بوو، کە بتواندری لە پێی ئەو ھەو فیڕخواریکی ناوەندەکانی - زانستە شەریعەکان - پێنمایی و ئاراستە ی پێویست و پێک و گونجاو بکری و تیایدا مەوقیعیەت و مەحەللی ئیعراب و کەسایەتی و خوو خەسلەت و پەر و شتی فیڕخواری ئەو خشاو و پەر ھەنیا بۆ شەرح و پێناس بکری بە مەر ھەمی سەر لە نوێ بونیاتنانەو ھە کەسایەتی یان و پێشکەشکردنی خزمەتیکی بچووکیش بەم توێژە پەر ھەن و مەندە..

بەلام ئەو ھە پاستی بێ نەمان دەوێرا خۆمان لە قەرە ی کاریکی و سەخت و گەرە بەدەین، ھە زمان دەکرد و بە ئاواتمان دەخواست پۆشنیبریکی دەست پۆشستو و بە توانا و قەلەم بە دەست و پەسپۆر لەم بوارەدا، بەم کارە

ههستا بوايه، به لام دياربوو پاش چاوه پروانی زه مه نيك هيچ كاميك،
خواسته كهی به نده یان به جی نه هیئاو به مه قسه نه گیشتم! ..

بویه به ناچاری هه رچه نده خوّم به شیایو ئه م مهیدانه له قه له م
ناده م - عه زم جه زم کرد و پینووسه که م گرته ده ست و ده ست کرد به
ناماده کردنی ئه م نووسراوه ی به رده ست، به و ئومیده ی توانییتم خزمه تیکم
به م بواره کردبیت و خواست و ئاره زووی دۆست و دلسۆزانیشم هیئا بیته دی
و که میکیش له قورسای به رپرسیاریه تی و ئه رکی سه رشانم سووک کردبیت و
به جی هیئا بیت و شتیکم خستبیته تای ته رازووی کرده وه کانم ..

له کوتایی دا:

به و په پری پاستگزی و نیاز پاکی و سینگ فراوانی به وه، داوا له سه رجه م
خوینه ره دلسۆزو به ویزدانه کان ده که م، که وا هه ره له و ناته واوی و که م و
کوپی به کیان به رچاو که وت و هه ست پیت کرد له ده می خویندنه وه ی ئه م
نووسراوه دا به نده ی لی ئاگادار بکه نه وه، چونکه ئه وه ی بیت که م و کوپی به
ته نها خودای بالاده ست و توانایه .

والله الهادي إلى سواء السبيل وأسأله أن يجعل العمل خالصاً لوجهه، وأن
يجعله طريقاً موصلاً إلى رضوانه ..

یونس پیرداود

سێ شه ممه ۱۲ای (جماد الثانیة ای ۱۴۲۳ای کوچی

به رامبه ر ۲۰ای (ئابای ۲۰۰۲ای زایینی

کۆمه لکه ی باسرمه

رڼا خوشکردن:

خوښه نازيزه کان:

له سهره تادا به نده به نيازو مه به سستی وه رگيړانی ناميلکه ی (حلیه طالب العلم) ی نوسه رو زانای به پږیز (بکر بن عبد الله أبو زيد) بوو، ده سستی پیکرد، به لام دوايي به پټويست و په سندنم زانی که و له دوو توئی کتیبیکی سهر به خوی ئا وادا بابهت و مه سه له کان به شیوازیکی فراوانترو زیده تر بخه مه پروو، بؤ نوسین سود له به ره هم وسه رچاوه کانی تریش وه برگرم به مه به سستی به هیژ و پیژتر کردنی بابه ته که .

ئینجا نیوه روکی ئه م نوو سراوه ی به رده ست پیک هاتووه له م حهوت به شه ی خواره وه :

به شمی یه که م : چه ند خه سلّات و په وشتیکی پټويست و په یوه ند دار به خودی خویندکار خراونه ته پروو، که له یازده خالی جیا جیا پیک هاتووه . به و مه به سته ی خویندکار خویان له سره پابه یئی و به رجه سته یان بکات له خودی خوی دا وکه سی شیاوی دوا پوژی لی ده رچی .

به شمی دووهم : له م به شه ی دوو مه شدا چه ند په وشت و خه سلّات یکی په یوه ند دار به ژیا نه زانستی یه که ی قوتابی - زانسته شه رعیه کان - باسیان لیوه کراوه، که نو خالی تاییهت به م بواره ی بؤ ده ست نیشانکراوه و تیدا باسکراوه .

به شمی سی یه م : له ژیر ناو نیشانی : (به کار هیئان و خو رازانده وه به زانیاری (التحلی بالعلم)، که له پینج خال پیک هاتووه . هه لبه ته خالی

سۆيەمى چەند ھەلۋىستىكى بويىرانەى ھەندى زاناو پىشەۋاى بە جەرگ و
جوامىرى تىدا خراۋەتە پوو لە ژىر ناۋنىشانى : (عىززەت و سەربەرزى زانايان
(- عزة العلماء - .

بەشى چوارەم : لەم بەشەدا چەند ئەدەب و پەشتىكى پەسندو
پىۋىست باس كراپن بۆ چاودىرى وپاراستنى پىزى مامۇستا و فىركار و
چۆنىەتى ھەلسەۋكەوت لە گەلى دا ، دوايش چەند پىنمايىەكى گرینگ
خراۋەتە پوو .

بەشى پىنجەم : ئەم بەشەش تايبەتە بە بۋارى چۆنىەتى ھەلسەۋكەوتى
قوتابى - زانستە شەرىەكان - لە نىۋ قوتابخانەدا، كە لە ھەشت (۸) خالى
تىرو تەسەل خۆى دەنوئىنى، كە زۆرىك لە ئاداب و پەشتەكانى ۋەك :
مىواندارى و خواردن و خواردنەۋە و خەوتن و ھەستان لەخەو و ئىزن و
مۆلەت ۋەرگرتن و پىژمىن و باۋىشك و قسەكردن و ... ھتد لە خۆ گرتوۋە .

بەشى شەشەم : ئەمەشيان تەرخان كراۋە بۆ بەراۋرد كردنىكى زانستى
لەنىۋان زانست و زانىارى و سامان و دارايى ، كە لە سىزەدە (۱۳) خالى
بايەخدار پىك ھاتوۋە .

بەشى ھەوتەم : كەدوا ھەمىن بەشى ئەم نووسراۋەى بەردەستتە ھەندى
ئاگادارى و وريا كردنەۋەى پىۋىست و گرینگى تىدا خراۋەتە پوو بەمەبەستى
بەرچاۋ پوۋنى فىرخۋازى - زانستە شەرىەكان - كە لە ھەوت خالى پىۋىست
پىك ھاتوۋە و باسى لىۋە كراۋە .

ئىنجا لە پاش خستنە پوۋى ئەم پى خۆشكردنە، داواكارم لە خۋاى بە
بەزەبى و مېھربان، ئەم نووسراۋە بكا تە ھۆكارىكى ئىجابى بۆ پىشەچوۋنى
ئاستى زانىارى - ناۋەندەكانى - زانستە شەرىەكان - و بەرچاۋ پوۋنى و
ھۆشيارى بەسودو بەرچاۋ بۆ فىرخۋازانى ئەم نىۋەندە و چاكتەر و باشتەر

حالی بوون و له خۆدا کرده حال و هاتنه وه سهر پاسته هیلی خودایی ئەم توێژه په سه ن و به پێژه، که بێگومان ئەمەش به ههول و تهقه لالا و جوهدو ماندوبوون و شه و نخونیه کی زێده و فره به دهست ده هیندری و هه گوتویانه: (من جد وجد).

ههروه ها دلسۆزی و دهستبار بۆ یه کگرنته وه و برایه تی و هاوکاری و تهواوی نیوان ئەهلی زانست چ وهه فێرکارو مامۆستا چ وهه فێرخواز و قوتابی گه ره که.

بێگومان گه سه رنجی به سه رهات و قسه و گوشتاری زانیانی پێشینیش ده دهین ده بینین له پێگا و پێناوی پهیدا کردنی زانیاری دا جوړه ها نازار و زهحمه تی و دهردی سهریان بینویه بۆ نمونه :

(ابن عبد البر) په جمه تی خوای لیبیت - له پێشه وا (مالك) رحمه الله ده گێرپێته وه، که فهرموویه تی: ((إِنَّ هَذَا الْأَمْرَ لَنْ يُنَالَ حَتَّى يَذَاقَ فِيهِ طَعْمُ الْفَقْرِ ، وَذَكَرَ مَا نَزَلَ بِرَبِيعَةَ مِنَ الْفَقْرِ فِي طَلَبِ الْعِلْمِ حَتَّى بَاعَ خَشَبَ سَقْفِ بَيْتِهِ فِي طَلَبِ الْعِلْمِ ، وَحَتَّى كَانَ يَأْكُلُ مَا يُلْقَى عَلَى مَزَابِلِ الْمَدِينَةِ مِنَ الزَّبِيبِ وَعَصَارَةِ التَّمْرِ))^(۱).

واته: ئەم کاره - پهیدا کردنی زانیاری - تاله پێناوی دا تامی ههژاری نه چێژی پێی ناگه ی، پاشان باسی (ره بیهه ی) کرد، که له م پێناوه دا دوو چاری چ هه ژاری یه که هاتووه، به شیوه یه که ناچاری فروشتنی داره کانی سه ربانی خانووه که ی و خواردنی خوراکه فێرێ دراوه کانی سه ر زیلدا نه کانی شار بووه !

به (شه عی) یان گوت: من أين لك هذا العلم كله ؟ ئەم هه موو زانیاری یه ت چون پهیدا کردووه ؟ له وه لامدا گوتی: ((بنفي الإعتماد ، والسیر فی البلاد ،

۱ - الجامع فی طلب العلم الشریف / ص ۱۵۸ من (جامع بیان العلم) ج ۱ / ص ۹۷.

وصبر كصبر الحمار ، ويكور كبكور الغراب))^(١) واته : به هوى پالنه دانه وه و
 كه پان به ولاتان و نارامگرتن و خوراگرى يه كه وهك نارامگرتن و خوراگرى گوى
 دريژ و ، زووهستان و وهخوكه وتنى به يانيان وهك هى قه له پره شه ! .
 پيشينانيش زور پاستيان گوتووه ، كه ده لئين ((العلم لا يُعطيك بعضه ،
 حتى تعطيه كُلَّكَ)) .

ربنا تقبل منا إنك أنت السميع العليم ، وتب علينا إنك أنت التواب الرحيم
 والله الموفق إنه على كل شيء قدير

١ - الرحلة في طلب الحديث/ص ١٩٦ و (الجامع في طلب العلم الشريف) ص/ ١٨٠ به لام له (الجامع) داله
 جياتى وشهى (الحمار) وشهى (الجماد) هاتووه .

به شی یه کهم

چه ند خه سله ت و رهوشتیکی په یوه ندی دار به خودی خویندکار

له سهره تا دا بهر له وهی ده ست بکه یڼ به هه ژمار کردنی نه و خه سله ت و رهوشتانه ی، که په یوندي دارن به خودی خویندکارانی زانسته شهریه کان ، پیویسته خویندکار - فه قی - نه م راستی یه چاک بزانی، که واکیککی وه کو نه و، که نامانجی به ده ست هیټانی زانسته شهریه کانی لا که لاله بووه، بۆ نه وهی له دواړوژیکي نزيك دا کومه لگه و ده وروبه ری که لکی لی بیینن و گورپانکاری بخولقیټنی. هه لبه ته نه مه کاریکی واساده و سانانیه، به لکو شه ونخونی و شه که تی نه وی، بۆیه کومه له په وشت و خه سله تیکي گرینگ هه ن، که له واقعیدا وه ک بنه ماکانی پیگه یشتنی خویندکار ته ماشا ده کریڼ و حسابیان بۆ ده کری، زه وروړه خو ی له سهریان پابه ټنی و جی به جی یان بکات ، که له خواره وه ناماژه به هه ندیکیان ده که یڼ وه :-

۱- زانست به خوا په رستی دانان:

به لی له تیگه یشتنی ئیسلامی دا، به پیی ده قه شهریه کان له قورشان و سوننه تدا ، زانست وزانستخوازی خوا په رستی یه و به مه ش له قه له م نه دری ، تا ئاستیککی وابه شیک له زانایان فهرموویانه (العلم صلاة السر و عبادة القلب)^(۱) واته: زانیاری نویژی نه ټنی یه و خوا په رستی دله، جابیگومان له سهر نه و نه ساسه ی که واک ده لیټین - زانست خوا په رستی یه - پیویسته بزانیڼ، که خوا په رستی (العبادة) ش مهرجی تایبه تی خو ی هه ن، بۆنمونه :-

ا- بهس خودا مه بهست بوون (الاخلاص) :

یه که مین وینه په ترین مه رجی خواپه رستی (نیهت پاکی) یه که واته ده بی سهره تا به رله وهی ده ست به کاری له به ده ست هینانی زانست (العلم) پیو یسته قوتابی - فه قی - دلی خوئی بو خوا یه کلا بکاته وه و تهنه پره زامه ندی خودای مه بهست بی، چونکه نه گهر - خوانه خواسته - به و شیوه یه نه بیته، وه کو کورد گوته نی : (ده بیته به سه پانی پووشی و له ماندو بوون به ولاره هیچی تری پی نابری) زانسته که یش له بری سودگه یاندن زیانبه خش ده بیته - په نا به خوا - خوی زاناش له م باره یه وه فه رمویه تی : ﴿ فساعد الله مخلصا له الدین... ﴾^(۱) واته : خودا به رسته و به ندایه تی خوئی بو یه کلا بکه وه .. که وایی بهس خودا مه بهست بوون، له هر ئیش و کاریک دا، مه رجی بینه رته تی و دروست بوون و وه رگریانی نه و کاره یه . پیغه مبه ری پیشه واش ﷺ فه رمویه تی : ((إنما الأعمال بالنیات وإنما لكل امرء ما نوى))^(۲) واته : بیگومان وه رگریان و وه رنه گریانی، مه موو کرده وه یه کی باش بهس به گویره ی نیازو مه بهسته ، بیگومان مه موو مؤفیکیش به پی نیازو مه بهستی حسابی له گه ل ده کری .

ب - پیکان و به پیی شهرع بوون (الصواب) :

تا که خه سه تیک، که چاکه و خیری دنیا و دواپوژ به ره م بهینن، بریتیه له (خوشویستنی خودا و پیغه مبه ر ﷺ)، نه مه شیان تهنه به شوین پی مه لگرتنی و گرتنی خهت و ریپازی پیغه مبه ری خوشه ویست ﷺ به ده ست ده هیندری، وه ک له م باره یه وه خوی کارزان نه فه رموی : ﴿ قل إن کتم

۱ - الزمر / ۲

۲ - متفق علیه : البخاری : ۱ ، ۶۶۸۹ ، مسلم : ۱۹۰۷

تَجَوْنُ اللّٰهَ فَاتَّبِعُونِيْ يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ، وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ﴿١١﴾ واته: پييان بلي: نهى محمد ﷺ نه گهر نيوه راست ده کهن خواتان خوش ده ویت، شوین پیى من هه لگرن و شوینم بکهون، نینجا خوا ﷺ نيوه خوش ده ویت و له گوناوهر سه ریچیپه کانتان ده بووری. به لی بویه پیویسته خویندکاری زانسته شهرعیه کان، سه ره پای نیازپاکی و بهس خوا مه بهست بوون له کاره کهیدا، مهرجه شهرعیش بهم زانسته پازی بی ویه پیى په زامه ندى شهرع و له ژیر جاودیری نه ودا بیت، له گهل شهرعدا ناکوکی و تیک گیران بوونه دا.

۲- ترسان له خوا ﷺ :

خوینهری به ریژ :

یه کی دیکه له و خه سلته به رزانه ی فیروخوای - زانسته شهرعیه کان - بریتیه له - له خوا ترسان - واته : ده بی بهو په پی دل سوژی یه وه ، هه ولدات بو ناوهدان کردنه وه ی ده روده روون - الظاهر و الباطن - ی به ترسان له خوی بالا ده ست، چونکه بیگومان - ترسان - قامچی خوی به نده کانی به هوی نه وه وه نه خاته سه ریژای و پسته شه قامی زانیاری و کردار، تا کو بییت به هوکاریکی کاریگر بو له خوانزیک بوونه وه و وه رچه رخان به ره و خوا .. ده توانین بلیین: ترس - الخوف - بریتیه له: سوتان و ژانی دل به هوی نه نجام دانی کاریکی ناپه سند و خراپ، به رامبه ر زاتی به رز و بالا ده سستی خوا ﷺ. هه روه ها هوکاریکی گرینگیشه بو راهینانی سه رجه م نه ندامه کانی. له ش له سه ر دوور که و تنه وه له تاوان و په یوه ست بوون به خوا په رستی و گوپراهه لی...

خوای مه زنیش ده فەرمووی : ﴿ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ﴾^(۱)
 جابینگومان، هەر شتێک گه ورهیی زانیاری بگه یینئ، به هه مان شیوه گه ورهیی
 - ترسان له خواش - ده گه یینئ ، چونکه - ترسان - به ره می زانسته ...
 بۆیه پیشه وا (نه حمد) په حه مه تی خوای لی بیئت - ده فەرمووی: بنچینه و
 بنه په تی زانسته له خوا ترسانه، که واته په یوه ست به به له خواترسان له
 هه ردوو حاله تی نه یینئ و ئاشکرا، چونکه باشترین مرۆف که سیکه له خوا
 بترسئ ، هه لبه ته له خواش ناترسئ مه گه ر زانا نه بیئت، که واته باشترین
 مرۆف مرۆفی زانایه، به لام له گه ل نه وه شدا زانا به زانا له قه له م نادریت، مه گه ر
 کار به زانستی بکات واته - عامل - بیئت ، زاناش کار به زانستی ناکات مه گه ر له
 خوا بترسئ.^(۲)

خویندکاری ئازیز :

به لام نه بیئ نه م راستیه ش بزانیین، که ترسان له خوا (الخوف من الله) ش،
 پله و ئاستی خۆی هه ن، که هه رگیز نابئ تی که ل به یه کتر بکرئین، بۆ نمونه :

۱- کورته ترس . الخوف القاصر .

که جوړیکه مرۆف دوچاری بیئ ئاگایی - الغفلة - ده کات ، ده روونی
 سه رکه شیش پئ قه دهغه و پێشمه ناکرئ له تاوان کردن .

ب - زیده پۆیی له ترس - الإفراط في الخوف - :

زیده پۆیی کردن له - ترس - مرۆف نه خاته حاله تی بیئ هیوایی و بیئ
 ئومیدی .

۱ - فاطر / ۲۸

۲ - حلیه طالب العلم . ص ۹

ج - ترسانی مام ناوهندی:

بیگومان ئەم جۆره یان باشتین و گونجاو ترین پله و جۆری ترسه.

جابه پێزان:

تاکی له خوا ترسیش که سێکی وا ساده و سه رکێل نیه، که وا به شیوه یه ک له چه مکی - له خواترسان - حالێ بێ، که ته نه ا بریتیه له: گریان و فرمیسک سپین و بهس، به لکو چاک به له ده و ده زانی که ترسانی پاسته قینه بریتیه له ده ست هه لگرتن و پشت کردن له م کارو کردارانیه، که موقوف له سه رنه نجامدانیا ن دوو چاری سزادان ده بیت .

هه ندێ له زانایانیش به م شیوه یه ده رباره ی - له خواترسان - دواون، که ده لێن ((نه گه ر که سێک له شتیک بترسێ له به ری پائه کاو هه لدیت، به لام به پێچه وانه وه که که سێک له خوا ده ترسێ بۆ لای خوا پائه کاو به ره و لای ده گه ریته وه))^(۱) !! .

۲- هه ست کردن به چاودیری خوا ﷻ :

خه سلته و په وشتیکی تری - قوتابی زانسته شه رعیه کان - بریتیه له وه ی، که هه رده م له هه موو کات و شوینیک دا هه ست به چاودیری - المراقبه - ناگاداریبونی خوا ده کات و دلناییه و ده زانی، که هیه چ شتیک لێی وون نابێ، شه وی تاریک و پۆژی پووناک، لای خوا یه کسانه هه ست به سیله ی چاوو خورپه ی دل ده کات، هیه چی لێ نادیار نیه، ته نانه ت ده نگی پێی میرووش، هه ره وک له م باره یه وه ده فه رمووی: ﴿وما یخفی علی الله من شیء فی الأرض ولا فی السماء﴾^(۲) واته: هیه چ شتیک له خوا ون نابێ، نه له زه وی و نه له ئاسماندا .

۱ - البحر الرائق فی الزهد والرقائق/ص ۲۲۰

۲ - ابراهیم/ ۳۸

ههروه ها پیغه مبهری سهروه ریشمان ﷺ فهرموویه تی: ((اتقی الله حیثما کنت))^(۱) واته: له هه شوین و کات و حاله تیگدا، له خوا بترسه و پاریز له خوا بکه.

۴- دونیا به کهم سهیر کردن - الزهد - :

دونیا کردن به نامانج و خوشویستنی ژیانی دونیا وه لبراردنی به سه ر ژیانی دوا پوژدا، سیما و خه سله تیگه له و خه سله ته به دو نه گریسانه ی، که کافر و خوانه ناس و سته م کاران پییه وه ده ناسرین، به دریزایی میژووی مرؤفایه تی خه سله تیگی زه قی ئه وان بووه، وهك خوای کار له جی ده فهرموویت: ﴿وَلِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ﴾^(۲) واته: هاوار بۆ بۆ باوه پان له سزاو نازاریکی توند، ئه وانیه ی، که ژیانی دونیا به سه ردوا پوژدا هه لده بژین.

به لام بیگومان، خویندکاری زانسته شه رعیه کان، نهك ته نها ئه م خه سله ته له خۆی ناوه شینیتته وه، به لکو هه ولی پیشه کیش کردن و له نیو بردنیشی ده دات، تاکو کۆمه لگه و کهسانی گیرۆده بوو پئی پاك و خاوین بکاته وه له م جوړه خه سله ته فایرۆس ئاساو زیانبه خشانه تیده کۆشی و رهنج ده دات، بۆ ئه وه ی له شوینیا خه سله تی - دونیا به کهم گرتن - بپوینئ و به رقرار بکا، چونکه ژیان و گوزهرانی دونیا له هزرو تیگه یشتنی ئه و، شتیکی که مه و ته نها وه سیله وکیلگه یه که بۆ دوا پوژ، چونکه خۆی به خویندکارو فیرخوازی ئه م قوتابخانه یه ده زانی، که مامۆستا که ی پیغه مبهری پیشه واه ﷺ ده رباره ی - ژیانی دونیا - به م شیوه یه ده دوی و ده فهرمووی: ((ما الدنيا في الآخرة إلا

۱ - حسن الترمذی: ۱۹۷۸

۲ - ابراهیم/ ۲-۳

مَثَلُ مَا يَجْعَلُ أَحَدُكُمْ أَصْبَعَهُ فِي الْيَمِّ فَلْيَنْظُرْ بِمَ يَرْجِعُ!)).^(۱) واتە: وێنەى دونیا
لەچاو دواپۆژ تەنھا وەك ئەوە وایە، كە یەك كێكتان پەنجەى دەخاتە ناو
دەریاو، جا سەرئەج بدات داخوا چ بە پەنجەیهو دەى .

ئینجا خوێندكار و فەقەى وریا: توخوا ژيانێك ئەمە ماھىەتى بێت چۆن
مروڤى ژیر ئەيكات بە ئامانج و پەنجى بى سنووبى بۆ ئەكێشى و تەمەنى
كورتى لە پێناوى دا خەسار دەكات ؟! بێگومان - دونیا بەكەم گرتن - یش لە
زۆر پوو لایەنەو بە دەردەكەوئى بۆ نمونە :

أ- لایەنى خواردن و خواردنەو: واتە: لەم لایەنەو زۆر پووى نەكات و زۆر
بەتەنگ وورگەو نەبێت و نەوسن و ئارەزوو پەرسە نەبێت .

ب - سەرقال ئەبوون و زیاتر لە پێویست خۆخەرىك نەكردن بە كۆكردنەو
و خستە سەریەكى پارەو سامان، واتە: قەناعەتى هەبى و بەرچاوتیڤى .

ج - لایەنى جل و بەرگ وپۆشاك : بەشیۆهیهك خەرىكى مۆدىلات و
پۆشاكى زۆر بە نرخ نەبێت بە جل و بەرگى سادە و كەم نرخیش رازى بێت .

د - لایەنى ناو و شورەت : واتە: گوئى بەمەدح و بەشان و بال هەلگوتنى
خەلكى یەو نەدات و دووربى لە خەسلەتى خۆ بەدەرخستن .

ه - شیۆهى خوڤەوشت و هەلس و كەوت لە گەل دەووبەردا : بە جۆرێك
كەوا نمونەى مروڤێكى نەرم و نیاو و بى فیزو خۆنەویست و گوشتار شیرین
ئاكار بەرز بێت لە نێو كۆمەلدا .

خوێنەرى سەنگین و فەقەى لە دلا شیرین :

خەسلەتى - دونیا بە كەمگرتن - بە درێژایى مێژوو دەورى كاریگەر و بى
وێنەى بێنپو، لە پێگەیاندى دەیهاو سەدەها زانا و بلیمەتى خواناس و
ناودار و بیدار، چونكە وەك هۆكارێكى كاریگەر بایە خداریان تەماشە كردووە،

بۆ بېرىنى سەرچەم قۇناغ و پلەكانى سالىخ بوون و بەرەو خوا چوون
 بۆ نموونە : يەحيای كوپى يەحيا، كە ئىمامى مالك، وەك پېزلى نانىك
 نازناوى (عاقلى اهل الأندلس) لىناو، كە يەكك بوو لەو خويندكارانەى لە
 تەمەنى مندالى يەو لە خزمەت ئىمامى خويندو، بە ھۆى زىرەكى و ژىرى
 وليھاتوويەو جىى سەرسورپمانى. بوو، دەگىرنەو پۇژىكيان قوتابى
 ناوبراو - ھاوپى لە گەل چەند قوتابىەكى ترەو سەرقالى دەرس خويندن
 دەبن لە خزمەت ئىمام، يەكك لە ھاوەلانى دەلئىت: ئا ئو ھەيان فىلە،
 ھاوەلانى بە پەلە خۇيان كرده دەرەو بۆ تەماشاكردنى فىلەكە، بە تەنھا
 يحيى لە گەل ئىمام ماىەو ھو خۆى تىك نەدا، بۆيە ئىمام پەرسىيارى لىدەكات
 لە ھۆى نەچوونە دەرەو ھى وەك باقى ھاوەلانى، بۆ تەماشاكردنى فىل -، كە
 لەو كات لە ولاتى ئەندەلوس نەبوو يان كەم بوو ناوبراو لە وەلامى ئىمام دا
 گوتى: مامۇستا من كە لە نىشتەمان و ولاتى خۆم ھاتووم بۆ ئىرە ژيانى
 غەرىبىم ھەلېژاردو ھەو نيازەى زانست و زانىيارىت لىو ھەفىزىم، نەك بۆ
 تەماشاكردنى فىل. بۆيە دواى ئەو ھى ئىمام ئەم جۆرە ھەلوستانەى لى
 بىستەن نازناوى عاقلى اهل الأندلس ى پى بەخشى!؟..

جا بەپىزان : بىگومان تەماشاكردن و سەيركردنى گيانلەبەرى سەيرو نامۇ
 كارىكى موباحە.. بەلام كاتى قوتابى ھەقى زۆر لەو كەمترە، كە خۆى
 سەرقال و خەرىك بكات بە كارىكى وا، ئەگەر چى لە پىزى كارە
 موباحەكانىش بىت .

۵- خۆبە كەم گرتن و بى فېزى :

يەكى دىكە لەو خەسلەت و پەوشتانەى، پىويستە خويندكارى زانستە
 شەرىعەكان، خۆى لەگەلئا پرا بەينى و بىكات بە واقعىك لە ژيانىدا، برىتتەلە:
 (خۆ بە كەمگرتن) و دوورەپەرىز بوون لە لووت بەرزى و فېز و شانازى

کردن به سەر خەلکی یەو، چونکە ئەم سیفەت و پەوشتانە سەرەپای ئەو دی تاوان و مەزۆف پێیان گوناھبار ئەبێ لە لایەن خواوە، ھاوکات کە سایەتی قوتابیش دەشیوێت و لە کەدار دەکات، ھەلبەتە کارێکی شە لە گەڵ پەوشتی ھەلگرانی - زانستە شەرعیەکان - ھەڵ ناکا و تێک ناکاتەو، چونکە بێگومان ھەلگری ناسنامە ی - زانستە شەرعیەکان - دەبێ تابێتی مەزۆفێکی پووخواش و بە پەروەش و کردارو گوشتار شیرین و ئارامگرو مل کەچ و حەق و راستی قبول کارو راستگۆ و بێ فیز بێت لە گەڵ ھەموو چین و توێژەکانی نێو کۆمەڵ بە تاییەنی ھاوێ و نزیکانی.

ئینجا خوێندکاری ئازیز :

سەرنج بدە و بزانی، پێشینانی ئەم ئومەتە ئیسلامیە چۆن چۆنی و بە چ شیوەیە ک خۆیان لە خەسلەتە بەدو خراپەکانی وەک : شانازی و فیز بە سەر خەلکەو کردن بە دوور گرتووە ..

بۆ نمونە : پێشەوا - الذھبی - لەباسی - عەمری کوری ئەسوەدی عەنسی - دا کە لە سەردەمی خیلافەتی - عبدالملکی کوپی مەروان - وەفاتی کردووە (پەحمەتی خۆی لێبێت) دەفەر موی : عەمر کە لە مژگەوت دەھاتە دەرەو، دەستی راستی دەخستە سەر دەستی چەپی، جا لە ھۆی ئەنجامدانی ئەم کارەیان لی پرسی ؟ لە وەلامدا فەر موی : لە ترسی دوو پووێی کردنی دەستەکانم وا دەکەم !^(۱)

بەلێ خوێنەری بەرپێز :

خوێندکاری زانست و شەرع دۆست، دەبێ بەم شیوە پاکە خۆی رابەینێ، نابێ بە هیچ شیوەیە ک تەفرە بە بێ زانستە کە ی - یاخود ھەر جۆرە بە ھەریەکی تری خوا پێداو - بخوات و غروری بێگرتیت و بەم ھۆیەو لووت

به رزی و خوبه گوره گری (التکبر) بنوینی له گه ل ده وروویه ری و کهسانی
به رامبه ری دا.

پاستی یه ک:

بیگومان هه ر خویندکار - فه قی - یه ک په وشتی خو به گوره زانینی هه بوو
واته (متکبر) بیت مه حاله بتوانیت به پی پی پئویست زانیاری به ده ست بهیئنی
و لی ی به هره مه ند بیت، چونکه له ناخی خویدا که سایه تی خوی له خه لکی تر
به زاناتر ته و او کامل تر و لیوه شاوه و به تواناتر ته ماشا ده کات و
هه لده سه نگینیت، هه لبه ته نه مه ش کۆسپیکی رڼگره له به رده م پیشفه چوونی
توانا زانستی یه که ی.

پیغه مبه ری خواش ﴿ده رباره ی خوبه گوره زان و لوت به رزفه رمویه تی:
(لا یدخل الجنة من كان في قلبه مثقال ذرة من كبر...)) که سیک ناچیته
به هه شت، که به نه ندازه ی گه ریدله یه ک خوبه گوره زانی له دل دا بیت.

٦- به ئارامی و خوږاگری:

په وشت و خه سه له تیکی تری قوتابی - زانسته شه رعیه کان - که پئویست
وایه خوی له سه ری په روه رده بکات و له هه لئس و که وتی روژانه ی دا رهنگ
بداته وه، بریتی یه له (به ئارامی و خوږاگری) دیاره بیگومان نه م ره وشته ش
کاریگه ریه کی بی وینه له سه رژیانی قوتابی هه یه، بویه هه لگرتنی وه ک
خه سه له تیگ و به نه نجام گه یاندنی پاداشی بی ژماره ی پیوه یه لای خوا ﴿هه
وه ک ده فه رمووی ﴿إِنَّمَا يَوْفَى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾^(١) له مه ش
زیاتر په روه ردگار هه والی موژده به خشی (له گه ل بوون) المعیه - مان به
گویدا نه چرپینی و ده فه رمووی: ﴿وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾^(٢) نینجا

١ - الزمر: ١٠

٢ - الأنفال: ٤٦

نارامگرتن و به نارامی (الصبر) وهك (راغب الأصفهاني) دهلئ: بریتی به له دهرفهت نه دان و جله و گیر کردنی دهروون (النفس) له سه ره ره شتیک، که پیئی ناخوشه - حبس النفس عما تکره - یاخود به م شیوهیه پیناس کراوه، که دهلئ: قوت دانی تالی و سویرییه کانی ژیا نه به بیی ده برپینی پووگرژی و ناره زایی (تجرع المرارة من غير تعبس)^(۱) ئینجا پیشه و (عه لی کوپی ئه بی تالیب - ره زای خوای لی بیت -) نارامگرتن دابه ش ده کات بقو ئه م سئ به شانه ی خواره وه :-

نارامگرتن له سه ره فرمانبه ری خوا (صبر علی الطاعة).

۲- نارامگرتن له سه ره به لاو گیر و گرفت و ناخوشی (صبر علی المصيبة).

۳- نارامگرتن به رامبه ره نه جامدانی خراپه و تاوان (صبر عن المعصية): به هژی به ره ئستی کردنی دهروون و خو به دهسته وه نه دانی.^(۲)

که واته: برای فیرخواز و فه قئی شیرین، هه لبه ته تو به ئومیدی هه لگرتن و به رز پاگرتنی به یدخی زانسته شه رعیه کان و پیشه نگ و سه رقافلایه تی کردنی خه لکی و چاکسازی و راستکردنه وه ی کومه ل و ئاشنا کردنیان به په یامی خواو پاشان به رقه رارکردنی له واقعی کومه لگه و سه رجه م بواره کانی ژیان دا بیت ناو ته گۆپه پانی کارو لاف و گه زانی ئه مانه و جاری وایه زیاد له مانه ش لی ده دهیت! بیگومان ده بیت، تا بلئی مرؤفیکی به نارام و خو پاکر و پشوو دریژ و سه لیه دار بیت، ئینجا ده توانیت به ئامانج بگهیت و سه رکه و توو بیت چونکه (من ثبت نبت).

پیشه و (مالك) یش - خوا لی رازی بیت - به م شیوهیه ئامۆژگاری قوتابیه کانی ده کرد و په روه رده ی ده کردن، که ده فه رمووئ: ((حقاً علی من

۱ - البحر الرائق في الزهد والرقائق ص ۱۹۸

۲ - الخطايا في نظر الإسلام.

طلب العلم ان يكون فيه وقار وسكينة ، وأن يكون متبعاً لأثار من قضى و
ينبغي لأهل العلم ان يخلوا انفسهم من المذاح وبخاصة اذا ذكروا العلم)) واته
:پيويسته له سهر قوتابی زانستخواز واه وبقار و به نارام و له خواترس بيت،
هروه ها شويين بهرهم و شويينه وارو كه له پوورى پيشينانى په سهن بكه وي،
وه پيويسته زانايان خويان بپاريژن و دوور بگرن له قسه و گوفتارى گالته
ناميز، به تاييهت له كاتى باس كردنى زانياريدا .

۷- نهرم و نيانى (الفرق) :

خه سلته تى (نهرم و نيانى) يه كيكه له و په وشته په سندانى، كه
خويندكارى - زانسته شهرعيه كان - به زهروره تيكي ژيانى ده زانئ و
به هه ندى هه لده گري، به هوكارىكي بنه په تى ده زانئ له به نه نجام گه ياندن و
به ره مداربوونى هه ر كارىكي دا، چونكه نهرم و نيانى و سينگ فراوانى
په وشت و سيمايه كى زه قى پيغه مبهري پيشه و الله و هاوه له به پيژه كاني بووه،
بو نمونه: ده بينين له چه ندين فه رموده، پيغه مبهري نازيز الله ناماژه ي
پيداوه و به شيوه ي ناموزگارى ناراسته ي موسلمانانى كردووه، وهك
ده فه رموي: ((ان هذا الدين متين فأوغلُو فيه برفق))^(۱) واته : به پاستى نه م
ثاينه توندو قايمه، جابه شيوه ي نهرم و نيانيه وه بچه نيوى، هروه ها له
شويينكي تر دا ده فه رموي : ((ان الرفق لا يكون في شيء الا زانه، ولا يتزع من
شيء الا شلنه))^(۲) واته : نهرم و نيانى و ميهره باني له هه ر شتيك دا بيت
ده يرازي نيته وه، به لام له هه ر شيك نه هيشتراو داماليندرا، نه وه ناشيريني
ده كات.

بويه ده بينين په يامى پيروي نيسلام بايه خ زور به م خه سلته په سنده

۱- أخرجه أحمد (۱۹۹/۳) عن أنس.

۲- رواه مسلم (۲۵۹۴) ۲۱ - مسلم (۲۵۹۴).

دەدات، بە شىۋەيەك نەك بە تەنھا داوا لە مۆڧىك دەكات كە نەرم و نىيان و مېھرەبان بىت بەرامبەر مۆڧىكى تر، تەنانەت بەرامبەر گيانلەبەرانىش فەرمانى پىكراوه؟! بۆ نمونە دەلىت جارىكيان عائىشە-ى دايكى بىروداران-خوای لى پازى بى- سواری وشتىك دەبىت ديارە هىۋاش و لەسەرخۆ بوو لە پۆشتن دا، بۆيە دايكى ئيماندارانىش تەنگەتاوى دەكات، پىغەمبەرى بەسۆزىش ﷺ بەم كارەى ئەو پازى نابى، دەفەرمۆى : ((عليك بالرفق)) واتە: لەگەلیدا نەرم و نىيان و هىۋاش و مېھرەبان بە. ^(۱)

بەلى فەقىى نەرم و نىيان و بە سۆز :

پەيامە پىر لە دادوهرىەكەى خوای مەزن ، ئاوا داکۆكى لە مافەكانى مۆڧ تەنانەت گيانلەبەرانىش دەكات، هانى شوین كەوتوانى دەدات - بە تايبەت زاناو بانگبەر پىشەواكانى - ئەوەندە بەسۆزو مېھرەبان و سىنگ فراوان بن لەگەل دەورو بەرياندا، ئەگەر تەنھا مېشۋولەيەك - بەلى مېشۋولەيەك - كەوتە نىۋ ئاۋىك، پىۋىستە فرىای بکەۋى و دەست و پەنجەت بخەیتە نىۋ ئاۋەكە بۆ دوور خستەنەۋەى لە مەترسى و پزگار کردنى لە مەرگ.!!

۸- چاۋپۆشى و لىبۋوردەيى :

پەشت و خەسلەتتىكى تر، كە پىۋىستە - قوتابى زانستە شەرعەكان - بىكات بە سىماى خۆى برىتيە لە (چاۋپۆشى و لىبۋوردەيى) هەلبەتە لىبۋوردەيى (السماحة) بە درىژابى مېژۋى مۆڧايەتى بە گشتى و مېژۋى ئىسلامى بە تايبەتى پەشتى بەرزى هەلگرانى پەيامى خوا بوو و لە ژيان و هەلسۋەتى پۆژانەياندا بە زەقى بەرچاۋ دەكەۋى.

۱ - المصنفى من صفاء الدعاء/ الكتاب الأول ص ۹۴

بیگومان هه گبهی میژوو، پراوپره له پووداو و به سهرهاتی هه مه چهشن و هه مه جۆر له م بارهیه وه، لاپه ره زیڤینه کانی پی نه خشانوو و په نگینی کردوو، ئیمه لیږه وه ته نها نمونه یه ک له م بارهیه وه نه خینه پوو، که له یه کیک له نه وه و بنه ماله به پڙه که ی پیغه مبهری خوا ﴿پووی داوه گپږ دراوه ته وه، که نه ویش زاناو پیښه وا (علی کوپی حوسه ینی کوپی علی کوپی ئه بی تالیب) ه- خوا له هه موویان پازی بیت - که به (زین العابدین) ناوزده کراوه و شوهرتی ده رکردوه -

جاریکیان که نیزه (جاریه) یه ک به مه سینه ئاو به دهستی ئه و به پڙه دا ده کات بۆ ده ست نوێژ گرتن، به بی دهستی که نیزه که مه سینه که ی له دهستی ده که ویته خواره وه پووی پیښه وای ناوبراو بریندار ده کات، نه ویش دیاره به گله بی یه که وه سهرنجیکی ده کاو سه ری بۆ لا هه لده بپئی، که نیزه که ش یه کسه ر ده لی: خوای مه زن ده فه رمووی: ﴿والکاظمین الغیظ﴾ واته: نه وانه ی توو په بی خویان قووت ده ده نه وه و دان به خویان دا ده گرن. پیښه وا (زین العابدین) یش ده لیت: نه وارق و توو په بی خۆم قوت دایه وه، که نیزه که ده لیت: ﴿والعافین عن الناس﴾ نه وانه ی چاوپۆشی له خه لکی ده که ن و لییان ده بوورن، نه ویش ده فه رمووی: خوا لیت ببوری نه وانه یش بوورام، نه و جاره یان که نیزه که ده لی: ﴿والله یحب المحسنین﴾ خوا چاکه کارانی خوښ ده وین، نه ویش ده لی: ده بپۆ له پئی خوا نازاد به، ده سته جی نازادی ده کات !!

پیښه وا (شافعی) ش له شیعریکی دا ده رباره ی بی ده نگ بوون له به رامبه ر مروفی نه فام و نه ده ب نزمدا فه رموویه تی:

يُخَاطِبُنِي السَّفِيهُ بِكُلِّ قُبْحٍ فَأَكْرَهُ أَنْ أَكُونَ لَهُ مُجِيبًا

يَزِيدُ سَفَاهَةً فَأَزِيدُ حِلْمًا كَعُودٍ زَادَهُ الْإِحْرَاقُ طَيْبًا

واته: بابای نه قام و قام کال به و پهری شیوهی ناشیرینی ده مدویتی، به لام من چه ز ناکه م و نامه وی و ه لای بدمه وه، هرچند نه و نه فامیتی زیاد بکات منیش له به رامبه ریا هیمنی زیاد ده که م به شیوهی بخور که و اه تا بسوتیندری بونی خوشی زیاتر ده بی.

۹- زوو تووړه نه بوون و به حه وسه له یی:

خه سله تیکی تر له و خه سله ته به رزانه ی، قوتابی زانسته شهرعیه کان- پیوهی ناسراوه و ده ناسرئ بریتی به له زوو تووړه نه بوون و به حه وسه له یی و هیمن و نارام بوون له حاله تی بینین و به رچاو که وتنی کاریک یا هه لویست و گوفتاریکی نا ئاسایی و ناشیاو و نابه جی، چونکه وه کو خواناسه روونا کبیرو پوښه نفکره موسلمانان کان گووتویانه: تووړه یی (الغضب) ره شه بایه که چرای عه قل ده کوژینیته وه، هه لبه ته مروفیش به هوی عه قله وه چاکه و خرابه و رهش و سپی و راست و چهوت لیک جیا ده کاته وه، ئینجا هر کات مروف ژیری- عقل- ی له ده ست داو ده سلات و حوکمی ژیری به سه ره وه نه ماو له ژیر کو نترولی عه قله وه چهو دهر، بیگومان نه و کات نه که هر له ریزی مروفه وه ده شوریت و نامینیت به لکو داده به زئ و نزم ده بیته وه بۆ ریزی مالات و گیانله به ران. !؟ بۆ ئهم مه به ستهش پیغه مبه ری چاو ساغی مروفایه تی (الغضب) فهرموویه تی: ((ليس الشديد بالصرعة إنما الشديد الذي يملك نفسه عند الغضب))^(۱) واته: بابای پاله وان نه و که سه نی به، که زور خه لکی له زه وی بدات به لکو نه و که سه یه، که له حاله تی تووړه یی دا دان به خوی دابگری و به سه رخویدا زال ده بیت.

۱- متفق علیه: البخاری: ۶۱۱۴، مسلم: ۲۶۰۹

نیمامی شافیعی - خَوای لی رازی بیّت - له م بارهیه وه فره موویه تی: ((مَنْ
 اسْتُغْضِبَ وَلَمْ يَغْضَبْ فَهُوَ حِمَارٌ، وَمَنْ اسْتُرْضِيَ وَلَمْ يَرْضَ فَهُوَ شَيْطَانٌ))
 واته: هر که سیک تووڤه بکری و تووڤه نه بی نه وه گوی دریزه، هر که س
 پازی بکری و عوزی بۆ بهینریتته وه پازی نه بی نه وه شهیتانه .
 که واته به پیئی نه م فره مووده یه موسلمان پیویسته تووڤه یی هه بی به لام
 بۆ کات و شوینی خوی و له چوارچیوهی شهرع دهرنه چیت .

۱۰- بۆ نیسلام به په رووش و خه مخورو دلسۆزیوون:

نیسلام که دواهمین دیاری و په یامی خواجه بۆ تیکرای مرقایه تی؛ هه موو
 فره دیک له م ئۆمه ته له ئاستیدا به پرپرسیاره، به لام نه وهی پاستی بی
 قورسایی نه م به پرپرسیاریه ته زیاتر ده که ویتته نه ستوی خوازیارانی زانست چ
 وه ک زانا بی یان قوتابی و زیاتر پوو له وان ده کات، چونکه نه م تویرزه هه م
 لای خواو هه میش خه لکی - ته نانه ت خودی خوشیان - به چاوساغ و
 پیشه واو پابه ری نه م په یامه هه ژمار ده کریت و حسابی له گه ل دا ده کریت .
 جا مادام وابی پیویسته قوتابی له پال نه هه میه تدانی به باری هوشیاری
 زانستی بایه خیش به باری په رووشی و به مشووری و دلسۆزی و
 به پرپرسیاریه تی له ئاست نه م په یامه دا بدات، بۆ نه م مه به سته ش سه رجه م
 هوو وه سیله و توانا کان بخاته گه پ له هه مبه ر خزمت کردنی دا.

((شیخ عبدالقادر)ی گه یلانی - په حمه تی خَوای لی بیّت - له چه ند
 قسه یه کی دا دلسووتان و په رووشی خوی دهرده بیی و ده فره مووی: ((دینُ
 محمد ﷺ تَتَوَاقَعُ حَبِطَانُهُ وَيَتَنَائُرُ أَسَاسُهُ، هَلُمُّوا يَا أَهْلَ الْأَرْضِ تُشِيدَ مَا أَنْهَدَمَ
 وَنَقِيمُ مَا وَقَعَ، هَذَا شَيْءٌ مَايْتُمْ، يَا شَمْسُ وَيَا قَمَرُ وَيَا نَهَارُ تَعَالَوْا))^(۱) واته:

ثایینی موچه مەد ﷺ دیواره کانی دەپوختن و بناغه کە ی پەرش و بلاو دەبێ، ئە ی خەلکی سەر زەوی وەرن پاکەن بانه وە ی پوخاوە و پماوە چاکی بکەینه وە و ئە وە ی کە و توووە پاستی بکەینه وە، ئە مە کاریکە تەنها بە ئیمە تەواو نابێ، ئە ی خۆرو مانگ و ئە ی پۆژگار ئیوێش وەرن!

شیخ ئە مەجد زهاویش - پەحمەتی خۆای لی بیئت - لە وتە یەکی بەنرخێ دا لە بارە ی دەعوە و بانگە وازو کاری ئیسلامی دا گوتویە تی: ((لَو أَنِي كُنْتُ قَاضِيًا وَأَتَانِي شَاهِدٌ، وَعُلِمْتُ أَنَّهُ يَقْطَعُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ بِالْعِبَادَةِ وَلَا يَعْمَلُ لِلْإِسْلَامِ أَعْدَهُ فَاسِقًا وَ أَرَدْتُ شَهَادَتَهُ))^(١) واتە: ئە گەر بیئت و من قازی بم و شایە دێک بیئتە لام بۆ شایە دی دان بشزانم بە شەو و پۆژ بە خواپەرستی بە سەر دەبات، بە لام کار بۆ ئیسلام ناکات! ئە وە بە فاسقی دادەنیم و شایە دیە کەشی پەت دەکە مە وە!

١١- پابەند بوون بە کیتاب و سوننە تە وە:

ئە دەب و پە و شتیکی پەسەند و بەرچاوی تری فێرخوازی ناویرا و بریتی یە لە پێداگیری کردن و لانه دان و پابەند بوونی بە (قورئان و سوننە) تە وە. پێغەمبەری پێشە و ﷺ لە م بارە یە وە فەرموویە تی: ((تَرَكْتُ فَيْكُمْ أَمْرَيْنِ لَنْ تَضِلُّوا مَا تَمَسَّكْتُم بِهِمَا، كِتَابَ اللَّهِ وَسُنَّةَ رَسُولِهِ))^(٢) واتە: دوو شتە م لە نیو ئیوێ دا بە جێ هیشتووێ تا دەستیان پێوێ بگرن گومراو سەرگەردان نابن، ئە ویش کتابی خواو سوننەت و پێبازی پێغەمبەرە کە یە تی ﷺ.

ئە مەش هەندێ لە وتە و هە لۆیستی بە شێک لە زانایان لە م بارە یە وە:

١/ پێشە و شافعی - پەحمەتی خۆای لی بیئت - فەرموویە تی: ((كُلُّ مَسْأَلَةٍ

١ - الإمام أحمد بن محمد سعيد الزهاوي / ص ٢١٩

٢ - صحيح، رواه الحاكم في (المستدرک).

تکلمت فیہا بخلاف السنة، فأنا راجع عنہا، فی حیاتی وبعد معاتی))^(۱). واتہ: ہر بابہ و مہسہلہ یک بہ پیچہ وانہی سووننہ تہوہ قسم لی کردیبت و لی دواہ من لی پی شیمانم چ لہ ژیان دایم چ دواہ مردنم.

۲/ ہر وہا (الربیع بن سلیمان) گوتیہ تی: شافیعی پوژیک فرمودہ یکہ گتیراہوہ، پیاوٹیک پیی گوت: باوکی عہ بدوللا توش بہ مہ بریار دہدہی؟ نہویش لہ وہ لام دا گوتی: ((متی ما رویت عن رسول اللہ ﷺ حدیثا صحیحا، فلم آخذ بہ فأشہدکم أن عقلي قد ذهب))^(۲).

۳- (عبداللہ بن عمر) - خوائ لی پازی بی - کہ توندترین ہاوہل (الصحابہ) بووہ لہ ہمبہر دزایہ تی وئینکاری کردنی بدعہ وشوین کہ وئنی سووننہ ت: جاریک گوئی لہ کابرایہک بوو پڑمیننی ہات و گوتی (الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله)، (ابن عمر) پیی گوت: ما هكذا علمنا رسول الله - ﷺ - بل قال: (إذا عطس أحدكم فليحمد الله) ولم يقل: ليصل على رسول الله.^(۳)

۴- ہر وہا شیخ عبدالقادی گیلانیس - پرحمہ تی خوائ لی بیٹ - قسہی بہ ہیژ و گرینگی لہم بارہیہ وہ لیوہ نہ قل کراون بؤ وینہ: دہ فہرموی: (کل حقيقة لا تشهد لها الشريعة فهي زندقة، طر إلى الحق عزوجل بجناحي الكتاب والسنة، أدخل عليه ويدك في يد الرسول ﷺ)^(۴) واتہ: ہر حہ قیقہ تیک شہریعت شایہ دی بؤ نہ دات نہوہ زہندہ قہ (بی دینی)یہ، بہرہ و خوائ شکوہ مند و زال و پایہ بہر ز بہ دووبالی قورٹان و سووننہت بفرہ، برؤ لای خواو، دہستت لہ نیو دہستی پیغہمبہر ﷺ دابیٹ.

۱ - أخرجه الخطيب في (الفقيه والمتفقه) له (الوجيز في عقيدة السلف الصالح) ص/ ۲۰۱ و مرگراوہ.

۲ - ہمان سرچاوہی پیشور.

۳ - أخرجه الترمذي في (سننه) بسند حسن.

۴ - (الفتح الرباني) المجلس الرابع والأربعون.

به‌شی دووهم

چهند ره‌وشت و خه‌سله‌تیکی په‌یوه‌ندی‌دار به‌ژیانی زانستی قوتابی -
زانسته شهرعیه‌کان - دا .

۱- هییمه‌ت به‌رزی:-

یه‌کک له‌ره‌وشتانه‌ی ئاینی ئیسلام داوا له‌ مروف به‌ گشتی و تویدی قوتابی به‌تایبه‌ت ده‌کات، که خویان پی‌ی برازیښنه‌وه و ئارایشده‌ن، بریتیه له -هییمه‌ت به‌رزی- نه‌و هییمه‌ت به‌رزی‌یه‌ی، که مه‌ل‌به‌ندی چاکی و خراپی و سه‌لبیات و ئیجابیات مروفه، که وه‌ک سانسور و چاودیریک وایه به‌سه‌ر نه‌ندامه‌کانیه‌وه و سه‌رفرازی و خیرو خوشی‌یه‌کی نه‌پراوه‌ش به‌ مروف نه‌به‌خش، هه‌روه‌ها هۆکاریکی به‌هیزیشه‌ بۆ گه‌یشتن و به‌رزبونه‌وه‌ی به‌ پله‌کانی کامل بوون -درجات الکمال- دیسان بویری و چاونه‌ترس و جوامیری و خورپاگری و ماندوونه‌ناسی له‌ گۆره‌پانی زانست، کردار نه‌خاته‌نیو ده‌ماره‌کانی و خوین ئاسایانه‌ هامووشۆ ده‌که‌ن، وه‌ک چۆن بی‌ جورته‌تی و پوکاری و پیاکاری و بی‌ه‌لویستی و ژیر ده‌سته‌یی پیشه‌کیش ده‌کات .

بیگومان بابای هییمه‌ت به‌رز هه‌رده‌م ووره‌به‌رز و خورپاگره، هه‌لویسته‌کان نایترستین! که چی مروفی بی‌ هییمه‌ت تا بلتی مروفیکی ترستۆک و پووخواوه، ده‌میشی وه‌ک چۆن بلتی گاله‌درا بی‌ ئاوايه، ته‌نانه‌ت تاکه‌ وته‌یه‌کی په‌واو به‌جی و له‌جی لی‌ نابیستر، چونکه‌ خۆپه‌رست و خۆپه‌سه‌نده، بۆیه‌ شیخ عبدالقادی گه‌یلانیش -په‌حه‌تی خوی لی‌ بی‌ت- ده‌لی: ((کونوا مع الهمم العالیة)) واته: له‌گه‌ل هییمه‌ت به‌رزانا بن، به‌لام فی‌رخوازی به‌پیز و ریا با به‌ه‌له‌دا نه‌چی، هییمه‌ت به‌رزی -کبر الهمه- و لوت به‌رزی -الکبر-ت لی

تیکه ل نه بیت، چونکه نه دوانه به قه د ناسمان و پړسمان له یه که وه دوون،
 هیممه ت به رزی خه سلته تی به رزی میراتگرانی پیغه مبه رانه علیهم السلام -
 به لام خو به گوره گرتن و لوت به رزی دهردی نه مانیه، به دریزایی میژو
 له وه ته ی ژیان له سر نه م ه ساره یه به رقراره گیروده ی فایروسی زورداری و
 ستم کاری و به دره فتاری بوون^(۱)؟!

که وایی فقهی دلسوزو به هیممه ت:

دروونت له سر نه م خه سلته به رز و به فه رپه پا بهینه، نه که ی پشگوئی
 بخیت و به هندی ه لنه گری ..

نینجا بو زیاتر زانیاری و چاکتر ناسینی نه م خه سلته تش ده توانیت
 سرنجیکي سرچاوه فیهیه کان بدهین، بو نه وه ی له م لایه نه شه وه گرینگی
 و بایه خی خه سلته تی ناوبراومان بو پوون بیته وه، که له چه ندین شوینه وه
 ناماره ی راسته وخو ناراسته وخوی پی کراوه به مه به سستی پاهینان و
 په روه رده کردنی خویندکارانی - زانسته شه رعیه کان - له ساری و به
 واقعی کردنی له ژیاندا بو نمونه:

شهر پنگه به که سیکي نه رکبار (مکلف) ده دات، که له کاتی به ده ست
 نه که وتنی ناوی ده ستنویر ته یه موم بکات. ناچار - ملزم - ی نه کردووه نه گهر
 که سیک پاره ی ناوی ده ستنویر پی بیه خشی قبولی بکات و په تی
 نه کاته وه .. چونکه نه مه مننه تیکی تیدایه و له هیممه ت به رزیش که م
 ده کاته وه، عه ره بیش گوتوویانه: ((منه الجبال أثقل من الجبال)).

ه روه ها پیشه وا شافیعی جوامیرو خواوه ن عززه ت و هیممه تیش
 فرموویه تی: ((لو علمت شرب الماء البارد ينقص من مروتي لما شربت))

واته: گهر بزانم خوارندنه وهی ناوی سارد له پایه و که سایه تیم که م ده کاته وه
نایخومه وه!

۲- نه مانه تی زانستی:

پتویسته له سهر خویندکاری - زانسته شهرعیه کان - به و پهری توانا و
لیبرانیه وه خوی له سهر خه سله تی (نه مانه تی زانستی) پا بهیئن له سهرجه م
نه م بوارانه ی خواره وه پهنگ بداته وه، وه کو زانستخوازی و بانگه واز و
پاگه یاندن و کردار و گوفتار و جی به جی کردن و... تاد.

چونکه بیگومان به خته وه ری و سهرفرازی گهل له چاکبوونی
کرده وه کانیه تی، چاکبوونی کرده وه کانیشی له ساغ بوون و بی خلتنه بوونی
زانسته که یه تی، هه لبت ساغبوون و راست بوون و بی خلتنه بوونی زانستیش
له وه دایه، که وا هه لگرانی پیاوانیکی نه مین و ده ست و ده م پاک بن له وه ی
ده یگپرنه وه، یاخود باسی لیوه ده که ن، چونکه هه ر که سیک ده رباره ی
زانست - العلم - به بی په چاوکردنی مه رچی - نه مانه تی زانستی - بدوی، له
راستیدا زانسته که ی گیرۆده ی حاله تیکی ناله بار کردووه، چونکه نه م جوړه
کاره نه که ته نه خزمه ت به بواری زانست و زانستخوازی وه ناکات ته نانه ت
سهرچاوه که شی لیل کردووه و کۆسپ و ته گه ریه کیشی خستوته به رده م
به خته وه ری و سهرفرازی و راسته پئی بوونی نه ته وه ی ئیسلام.^(۱)

هه لبه ته هیچیک له و کۆپو کۆمه لانه ی، که له زانستیک له زانسته کان
ده ناسرین خالی و به ده رنن له که سانیکی وا، که پیگای زانست و گه پان
به دوای زانیاری، یان به ئامانجیکی پاک و دلسۆزیه کی خاوین وه که په زامه ندی
خوا و خزمه ت به گهل و په وشه ت و ئاکار به رزی و هتده وه نه گرتووه،

به لكو بازگرانی پټوه دهكهن و به وه سيله ی ژيانيانی ده زانن، ئینجا نمونه ی
 نه وانه هه رگیز نه مانه تی زانستی یان له ده رووندا به رقه رار نابئ و جئ ی خوی
 ناگرئ، بویه ده بینیین گوی به مه ناده ن شتیک بگپنه وه، که نه یان بیستوه،
 یان باس له بابته و مه سه له یه که وه بکه ن، که نه یان زانیوه و فیژی نه بوونه،
 یاخود وه لایمی پرسیاریک بده نه وه، که نایزان و شاره زاییان ده رباره ی نه !؟
 خویننه ری به پیز:

ده ردی له هه موان گرانت نه و دیارده کوشنده و زیانبه خشه یه، که ئیمړ
 زوریک له قوتابی فه قئ- و ماموستایانی ئایینی دووچاری بوون که بریتی یه
 له:

جوړه کتیب و په پتووکي وا دهكهن به سه رچاوه ی وه رگرتن(مصدر
 التلقي) یان بۆ وتاردان و موحازه ره و کۆپ و مه جلیس پئ گهرم کردن، به بی
 نه وه ی ره چاوی نه مه بکه ن، که ئایا نه م کتیب و په پتووکانه ئاماژه یان به
 پله ی راستیه تی(درجة الصحة)ی فهرمووده و راوی و سه رچاوه متمانه
 پئ کراوه کان(المصادر الموثوقة) کردووه یاخود نا !؟

بویه زانا پيشووه کان شاره زاییه کی چاکیان هه بووه ده رباره ی زانستی-
 ره خنه گرتن له پیاوان (نقد الرجال) که مه به ست پیاوانی راوی یه، هه روه ها
 جیا کردنه وه ی که سیك که وا له گپانه وه دا موباله غه و زیده پۆیی هه بیته له گه ل
 که سیکی تر که به م شیوه یه نه بیته، تا نه و ئاسته ی وه کو زانستیکی
 سه ربه خو یان ته ماشا کردووه، تا کو قوتابی زانسته شه رعیه کان له سه ر
 به رچا ورونی(البصيرة) بن و بپۆن، به شیوه یه که به ها و قیمه تی نه وه ی
 ده یخویننه وه بزائن، راست و ناراست و به هیژو بی هیژیان لی تیکه ل نه بیته.

۳- راستگویی (الصدق):

راستگویی ئەم خەسلەتە بەرزو پەسندە یە ھێمایە کە بۆ ژیری و یقار و بەرپرسی و دەروونپاکی خودی تاک (فردی راستگۆ، ھەروەھا ھەلگری خۆشەویستی و تەبایی نێوان خەلکە و بەختەو ھەری کۆمەڵ و پارێزەری ئایینە!

بۆیە پابەند بوون بەم خەسلەتە بە پێی دەقە شەرعیەکان، بە (فرض العین) لەقەڵەم ئەدری، جا پێویستە یە کە یە کە ی ئەندامانی کۆمەڵگای ئیسلامی پێیەو پابەند ببن، چونکە خەسلەتێکە خێری دۇنیاو دواڕۆژی پێو ھەو و پێچەوانە کەشی دواڕۆژیکی رەش بۆ مەوۆف ئەخولقێتی

پێشەوا ئەوزاعیش رەحمەتی خۆای لی بیئت لەم بارە یەو ھەفەر موویت: ((تعلم الصدق قبل أن تتعلم العلم)) واتە: بەر لەو ھە فێری زانیاری بیت، فێری راستگویی بە.

ھەروە ک پێشەوا وەکیعیش دەفەر مووی: ((هذه الصنعة لا يرتفع فيها إلا الصادق))^(۱) واتە: ئەم پێشە یە ھیچ کەس تیایدا بەرز نابێتەو، مەگەر بابای راستگۆ نەبی!

خوێندکاری سەنگین: ھەوڵدە پێش ئەو ھە فێری خۆت لەقەرە ی کاروانی زانست خوازان و کۆکردنەو ھە زانیاری بەدە ی فێری راستگویی ببیت و سیمایەکی زەق و بەرچاو بیت لە پێکھاتە ی کەسایەتی خۆت لە سەر جەم ھەلس و کەوتە کانت رەنگ بداتەو، تا کو لە تێکرای قوناغەکانی فێرخوازی تا سەرفرازانە ھەنگاو بنییت و بگەیت بە دوا مەنزل و نەگلیت.

۱ - ئەم دوو وتە یە خەتیی بەغدادی لە پەرتووکی (الجامع) دا ھیناویەتی.

هه لښته راستگويش که بریتي به له : دهربرپني وتو گوftar به شيوه يه ک
که و له گه ل بپرو باوه پ و واقيعدا يه ک بگريته وه و ناکوکي و دژايه تي نه بيت،
تنها يه ک جوړي هه يه، به لام پيچه وانه که ي واته دروکاري (الكذب) چندها
شيوه و جوړ و مه سه له کی جوړ او جوړ و هه مه چه شني هن وه کو :

۱- (کذب المطلق) که بریتي به له گوftar ي پيچه وانه و دژ له گه ل واقيع و
بپرو باوه پدا، وه ک که سيکی دهر وون نزم و دونيا ويست وه سفي که سيکی
دوور له نايين و خراپه کار، يا نه فام و بيدعه کار که خودی خوښی چاک چاک
د هيناسی بکات به مرقفيکی نايين په روهر و چاکه کارو زانا و راست و ساغ
و ته و او بؤ مه رام و مه به سيکی تاييه ت به خوښی که له م سه رده مه ي
نيستادا نه م جوړه که سه به بابای ماستاوچی ناوزه ده کړی.

۲- (کذب المنافق): نه وه شيان بریتي به له گوftar يکی و که ته و او له گه ل
بپرو باوه پدا پيچه وانه و دژ بيت، به لام له گه ل واقيعدا ناکوک ني يه و يه ک
ده گريته وه، وه ک نه و جوړه که سه دوو پوو (المنافق) هی له ژير ناو و
شوره تي جوړ به جوړ خوښی حه شار ددهات وه کو نه هلی سوننه و جه ماعه و
ته زکييه و ته سه وف و په روهر ده و بانگه واز و هند... بؤ خو مه لاسدان و
نه ناسرانی شيوه ي دوان و ه لس و که وتيان نيشان ددهات و دهمامکی
ساخته کاری ناو ته سه رووی نه گريسي به مه به سيکی کورد گوته ني
(گورگه به لام خوښی له پيستی مه پ نيشان ددهات ؟)

۳- (کذب الغبی): نه مه يان وتو گوftar يکه له گه ل واقيعدا تیک ناکاته وه و
پيکرا هه لئا که ن، به لام له گه ل بپرو باوه پدا هيچ جوړه دژايه تي و
ناکوکي يه کيان ني يه و يه ک ده گرنه وه، وه ک نه و موسلمان ه ساويلکه و
ناحالی يه ي، که نه گهر که سيکی وای که و ته بهر چاو که و که ميک به
عه قلی يه وه بنووسيت - له بوارتيک له بواره کانه وه - ده ست به جي شايه تي:

(وهلیتی و زانایه تی و لیها تووی و ... هتد) ی بۆ ده دات نه گهر چی له
واقعیشتدا، واقعی راستی یه تی نه م شایه تی یه ی بۆ ناسه لمینی و مرۆفیکی
شایسته به م پله و پایه و مه قامه یش نه !! .

ئینجا خوینهر و فه قی راستی ویست:

په یوه ست به به راسته شه قامی راستگویی و ده مت مه جووئینه و
مه یکه ره وه بۆ ده برپینی هیچ قسه یه ک، مه گهر له سه رچاوه یه کی بیگهر د و
هه ست و نه ستیکی خاوین و راستگویانه وه نه بیست ..

واته: ده م و ده روونت و گوفتار و هه ست یه کسان بیست له ئان و ساتی
ده برپینی هه ر ته و گوفتاریکدا، وه کو خوشه ویستی و دوستایه تی و رق
لی بوونه وه و درایه تی و ... هتد، چونکه بیگومان مرۆفی راستگۆ به که سیک
نالیت من تۆم خوش ده ویت که چی واقعی حالیش شایه تی بۆ نه دات و
تا که نیشانه یه کی خوشه ویستیشی لی به دی نه کریت، هه ره ها ده برپاره ی
شتیک یان مه سه له یه ک، که نه بیستوه و زانیاری ده برپاره ی نه، نالیت
بیستوه مه یانه ... هتد.

پیشه و شافیعی خوا لی رازی بیست فه رموویه تی: ((ماکذبت قط، ولا
حلفت بالله لا صادقاً ولا کاذباً)) واته: هه رگیز درۆم نه کردوه، نه به راست و نه
به درۆش سویندم به خوا نه خواردوه ! .

که واته ده بی زۆر وریا بیت، نه بادا ناوت بخړیته فۆرم و لیستی درۆزنان،
نه گهر ده روونی سه رکه شیش وازی نه هینا و هانی ده دای بۆ گوفتاریکی
نادروست و درۆ، ده توانیت به م هۆیانه ی خواره وه خۆت قورتار بکه یت و
به سه ریا زال بیت: -

أ- بیرکدرنه وه و سه رنج دان له ریز و پایه ی خه سه له تی راستگویی و راستی
په ره ران.

ب- بیرکردنه وهو تیفکرین له سووکی و بئ نرخی درؤکردن و شه رمه زاری و ریسوایی درؤژنان.

ج- هه روه ها تیفکرین و ده رککردنی ئه م حه قیقه ت و راستی یه، که په تی درؤ کورته و به زوویی ده مامکی سه ر رووی نه گریسی والا ده بیئت^(۱). کورد گۆته نی (مهیدانی درؤیی کورته!).

د- داواکردنی کۆمه ک و هاوکاری له خوای به به زهیی و میهره بان و دهسته و سان نه نواندن.

تیپینی یه ک:

هه لبه ته هه ر قوتابی فه قئ یه ک راسته شه قامی راستگویی به جئ هیشت و خوی دووچاری که ند و کۆسپ و ته گه ره کانی ریچکه ی درؤو درؤکاری کرد، به هوی ده ردی کئ به پکئ (منافسه) ی هاوه ل و هاوکارانی به مه به سستی دهسته به رککردنی ناو و شوهرت و نازناوی زیره کی زانیه تی و لیها توویی و تاد، پیویسته ئه م راستی یه ش بزانی و چاک ده رکی بکات، که وا هه ر که سیئک خوی بگه یینی و بکات به هه ر جۆره پله و پایه یه ک له سه رووی ئاست و توانای خۆیه وه، ده بی بزانی که وا که سانئیک هه ن له بۆسه و که میندان بۆی، خاوه نی زانست و زانیاریه کی بئ وینه و قه له م و پینووسیکی به برشت و ویزدان په روه رو ره خنه گرن، ئه م پله و پایه و ناو و شوهرته ی به پیی په ریز و شوینه وار هه لده سه نگینن و وه زن ده که ن، ئیتر دواپی حه تمه ن گیرۆده ی ئه م سی سه رگه ردانیه ده بیئت:

۱- له ده ست دانی متمانه (الثقة) و باوه پپیئکراوی له نیو دل و ده روونی خه لکی و کۆمه ل.

۲- له دهست چوون و به فیږدانی زانسته کهت و باوه پ پی نه کردن و
وهرنه گرتنی له لایه نه ده ورو به ره وه.

۳- سه ره نجام خه لگی باوه پت پی ناکه نه گهر چی راستگو بیت و
راستیش بلئی.

به کورتی هر که سیک دروکاری و جوانکاری له گوftar بکات به پیشه ی
روژانه ی نه که سه هاوکارو برای جادوگر (الساحر) ه بیگومانیشین که وا
﴿ولا یفلح الساحر حیث اتی﴾^(۱).

۴- په نا بردن بولای خوا له زانست خوازیږدا:

برای فیږخوان: بیگومان مرقه کان ه موویان په کسان نین له ئاست و
توانای وهرگرتن و تیگیشتن و فیږبوونی زانسته کان، به لکو ئاستی جیاوازو
خواست و ناره زوی جیا جیا یان هیه، بویه هر کاتیک زانستیک له
زانسته کانت به لوه بوو فیږبوون و وهرگرتنی نه ستم و زه حمهت بوو دل
ته نگ و ناره حمهت مبه و دهسته وسانی و بی توانایی مه نوینه و سارد
نه بیته وه، چونکه نه مه شتیکی سروشتی به و به ته نه اش له توه روی
نه داوه، به لکو چه ندین زانای به ناوبانگ دووچاری نه م حاله ته هاتوون،
ته نانه می وایان هیه زور به راشکاوییه وه ئماژهی به م حاله ته کردووه،
هر وهک چوون له ژیان نامه که یاندا به رچاو ده که وی له وانه:

۱- (الأصمعي) له زانستی (العروض) دا.

۲- (السیوطي) له بیرکاری (ریاضیات) دا.

۳- (الزهاوي) زانای فهرمووده ناس له (خط) دا.

۴- (ابن الصلاح) له (منطق) دا.

۵- (أبو مسلمی النحوي) له (صرف)دا.

۶- ههروهه (أبو عبیده، محمد بن عبد الباقي الأنصاري، أبو الحسن القطيعي، أبوزكريا يحيى بن زياد الفداء، أبو حامد الغزالي) ئەم پێنج زانایانەش لە زانستی نەحودا.^(۱)

کەواتە خوێنکاری دڵسۆز:

تۆش ویست و ئارەزووت دەربارەی خوێندن و زانست خوازی یەكەتەو. بههیز بکه و زیاترو زیاتر بایه‌خی پێ بده، هه‌نگاو بنێ بۆ به‌ره‌و پێشه‌وه‌و برپینی قوناغه‌کانی خوێندن ته‌ پش‌تیوانی خ‌وای می‌هره‌بان، نه‌گه‌ر له‌ هه‌ر ئاست و قوناغی‌کیشدا زه‌حمه‌تی و ته‌گه‌ره‌یه‌کت هاته‌ به‌رده‌م ده‌ست به‌جێ په‌نا بۆلای خ‌وابه‌و لێ بپاری‌وه‌و دا‌وای کۆمه‌کی لێ بکه‌ و ده‌ستی پارانه‌وه‌و سکا‌لات به‌رز بکه‌ره‌وه‌ بۆلای و له‌به‌ر ده‌میا بکرووزی‌وه‌، تا‌کو به‌فریاته‌وه‌ بی‌ت و سه‌رکه‌وت‌وو بی‌ت، وه‌کو زانای پایه‌به‌رز (ابن تیمیة)- زه‌حمه‌تی خ‌وای لێ بی‌ت زۆر جار نه‌گه‌ر را‌فه‌و لی‌کدانه‌وه‌ی ئایه‌تی‌کی قورئانی پ‌ی‌رۆزی بۆ نه‌ده‌هات و لێ ده‌وه‌ستا، له‌خوا ده‌پارایه‌وه‌ له‌ پارانه‌وه‌که‌یدا ده‌یفه‌رم‌وو: ((اللهم یا‌م‌علم آدم و ابراهیم علّمني، ویا مفهم سلیمان فهمّني))، ده‌گێر‌نه‌وه‌ ده‌لێن پاش ئەم د‌وعایه‌ ده‌ست به‌جێ مانا‌که‌ی بۆ ده‌هات و را‌فه‌ی ئایه‌ته‌که‌ی ده‌کرد.^(۲)

۵- گه‌شتی زانستی:

گه‌شت و گه‌ران به‌د‌وای زانست و زانیاری سی‌مایه‌کی زه‌قی خوێندکارانی زانسته‌ شه‌رعیه‌کان بو‌وه‌ به‌ درێژایی می‌ژوو، بی‌گومان ده‌توانین ب‌لێین

۱ - حلیه طالب العلم/ص - ۴۲

۲ - هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێش‌وو، وه‌ (فتاوی ابن تیمیة) ۴/ ۳۸

گه شته که ش سنووردارو بهر ته سک نه بووه، به لکو به رفراوان بووه و نۆږبه ی
 شارو دپها ته کانی گرتۆته وه، ته نانه ت جاری واش هه بووه سنووری
 ولاته که شیان برپوه، بۆ خویندن و فه قی یاتی چوونه ته ولاته دراوسیگانیان..
 هه لبه ته نه مهش به کاریکی گرینگ و بایه خدار له ژیان و میژووی
 خویندکارانی زانستی به شه رعیه کان ده ژمیږدږی و به خالیکی ئیجایی و
 به ره مداریش له قه له م نه درئ، چونکه گوتراوه: (من لم یکن رُحله لن یكون
 رحله) ..

به لی بیگومان که سیك گهر به دوا ی زانیاری نه گه پئ و گه شت نه کات و
 نه چیتته خزمهت مامۆستایانی پسپۆږو به هره دار تاكو زانستیان لیوه فیږ بی،
 دووره ببی به که سیکی شیاو تاكو خه لکی هاموشۆی بکه ن و بیته لای و
 زانست و زانیاری لی یه وه فیږین، چونکه نه م زانا به پیزانه به شیکی نۆږی
 ته مه نیان له خویندن و دهرس و تنه وه سه رف کردووه و شه ونخونی و
 ته جارویی نۆږیان بینیه و نوکته و به هره ی زانستی و پاو سه رنجی ناوازه یان
 لا ده ست ده که وئ .

ئیمامی شافیعیش خوالی ی پازی بی ده رباره ی گه پانی به دوا ی زانیاریدا
 له شیعیکی دا ناوا ده فه رموویت:

سَأُضْرَبُ فِي طَوْلِ الْبِلَادِ وَعَرْضِهَا أَنْالُ مُرَادِي أَوْ أَمُوتُ غَرِيبًا
 فَإِنْ تَلَفْتُ نَفْسِي فَلِلَّهِ دُرُّهَا وَإِنْ سَلِمْتُ كَانَ الرُّجُوعُ قَرِيبًا

واته: به درژی وپانایی ولاتاندا ده پۆم و ده گه پیم، یان به ناوات و ئامانج
 ده گم یاخود له غه رییدا سه ر ده نیمه وه و ده مرم، ئینجا نه گه رفه وتام و
 مه رگ میوانم بوو نه وه کاریکی په سئندم نه نجام داوه، نه گه سه لامه تیش
 ده رچووم گه پانه وه نزیکه .

تییینی یه کی گرینگ:

مه لبه ته گه شت و گه پان به مه به سستی په یداکردنی عیلم و زانست کاریکي تابلیی پیروزو پتویست و له باره، به لام برای فیرخواز و فقیی وریا ناگاداریه بیگومان هم گه شت و گه پانه نه گه له حاله تی ناسایی خویدا ده رچوو کاریگه ریه کی خرابی نه بی و ناکامی کی سه لبی لی نه که ویته وه، وه که نه وهی له هیچ شوینان مه دار نه که ی و قه رار نه گری، له وه رزیکدا یه که دوو شوینان بگوپی و بگپی به بی بیان و هه ده ف و نامانجیکی به ره مدار و به جی، چونکه هم کاره نه که خزمه ت به پرۆسه ی خویندن ناکات، به لکوله زیان به م لاوه که لکی تری لی چاوه پوان ناکری.

۶- پاراستن و پاریزگاری کردنی زانیاری:

همه شیان به سهرف کردنی نه و په پی جوهد و تی کو شان و هه ول و ته قه لا به مه به سستی پاراستن و چاودیری و پاریزکردنی زانیاری به شوین که وتن و کارپیکردنی ده سته به ر نه بی.

خه تی بی به غدادیش ره حمه تی خوی لی بی ت ده فه رمووی: ((یجب علی طالب الحدیث آن یخلص نیته فی طلبه، ویکون قصده وجه الله سبحانه))^(۱) واته: پتویسته له سهر قوتابی فره مووده (الحدیث) نیته تی خوی یه کلا بکاته وه له داواکردنی دا، مه به ست و نیازی ته نها خوی به رز بی ت.

که واته نابی و ناگونجی خویندکاری - زانسته شه رعیه کان گوړه پانی زانست خوازیه که ی بکات به بازارپکی بازرگانی وه که وه سیله و نامرازی گه یشتن به خوژگه و ناواته کانی دونیایی و پیگایه که بؤ به ده ست هیثانی

پارووی چهورو سامان و دهست خوشانه و ئافهرینی زۆردارو دونیا په رستانه به کاری بهیښی، چونکه چه نډین دهقی شهرعی له قورئان سوننه ت دا هه په شهی جوراو جور له م جوره دونیا په رست و دونیا ویستانه ده کهن و دواړوژیکي په ش و پر له دماوی و سزاو نازار و نه شکه نجه و مهینه تیان بۆ وه سف ده کهن .

بۆیه پتویسته قوتابی زانسته شهرعیه کان خوی دوور بگری له که شخه لیدان و فیز و خو به گه وره گرتن به سهر خه لگی و تیکۆشان بۆ پله و پایه ی دونیایی و که سب کردن و پاکیشانی جه ماوهر گرد کردنه وه له دهوری خوی له بری بانگ کردن و گرد کردنه وه ی له دهوری په یامی ئیسلام و خزمهت به ئیسلام چونکه زۆربه ی نه و دهر د و به لا و مهینه تیان هی گيرۆده ی زانایان بوون له م لایه نانهی سهره وه سهریان هه لداوه و سه رچاوه یان گرتووه ! ئینجا فیترخوانی نازیز و هیوای دواړوژی گه لی ئیسلام:

قۆلی مه ردایه تی لی هه لماله و به شیوه یه کی جیددی و دلسۆزانه تی بکۆشه و په نچ بده بۆ پاراستن و پاریزگاری کردن له - زانسته شهرعیه کان مشوور له پرۆسه که بخۆ و په ره ی پی بده و خزمه تی بکه، به تیکه یشتن ولی حالی بوون و له خۆدا کردن به حال و په نگدانه وه ی له ژیانی پۆزانه تدا، نه ک به ته نها به دهرخ و نه زبه رکردن و گوته وه وازیښی و واش بزانی به وه نده نه رکی سهر شانت نه نجام داوه و ئیتیر پالی لی بده یته وه . هه لبه ته نه وانه ی بانگیشه ی زانینی زانسته شهرعیه کان ده کهن و باسی جیا جیا دهرباره یان تهرج ده کهن که سانیکي زۆرن و له ژمار نایه ن، به لام پاریزه ری پاسته قینه و مشوور خۆری دلسۆز یان که مه، چونکه با ده یه هاو سه ده ها زانای شهرع زان و هه لکه وتوو و بلیمهت هه بن، که لگی چی هه یه نه گه ر نه م زانیاری یه یان

به کاريان نه هيٺاو له خوياندا پرنگ نه داته وه و نه يان کرد به واقعي کومه لگايان
 له پاستي دا حسابي نه بوونيان بؤ ده کړي نه گه رچي له ژيانيش دابن
 چونکه به شيوه يه کي کرده يي بووني خويان نه سه لماندوه!
 وه ک پيشينان ده لټن : (رب حاضر کالغائب) ياخود (رب عالم
 کالجاهل)^(۱).

که واته خوښه ري به پيژ:

فيرخواز فقه ي پړه سمن نه و فيرخوازه يه که و تابلتي پابه ند بووني به
 سوننه ت و پړه وشته به رزه کاني پيغه مبه ري پيشه وای ﷺ پيوه ديار بيت له
 سرجه م بواره کاني ژياندا، هه روه ها تاکه ماموستاو پيشه نگ و رابه ري بؤ
 هه لس و کهوت و جمو جؤل و چالاکيه کاني ژياني ته نها و به ته نيا پيغه مبه ري
 رابه ري مرقفايه تي ﷺ و شويټکه وتووه بليمه ت و هه لکه وتووه کاني خه ت و
 رتيانزي نه ون، وه ک خواي زانا و کاريه جي له م بواره يه وه ده فهرمووي ﴿لَسَقْد
 كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ...﴾^(۲) زاناي پايه به رز (عبدالرحمن
 السعدي) له ته فسير و رافهي نه م ثايه ته پيروزه دا نه فهرمووي: ((الأسوة
 نوعان: اسوة حسنة، اسوة سيئة، فاسوة حسنة في الرسول ﷺ وأما الأسوة
 لغيره إذا خالفه فهو الأسوة السيئة، كقول المشركين حين دعاهم الرسل
 للتأسي بهم: ﴿إنا وجدنا آباءنا على أمة وإنا على آثارهم مهتدون.﴾^(۳) واته:
 سه رمه شقي (الأسوة) دوو جوړي هه يه که بريتين له أ- سه رمه شقي چاك.
 ب- سه رمه شقي خراب. نينجا بيگومان سه رمه شقي و پيشه نكي چاك و ره و
 له پيغه مبه ري خودا ﷺ هه يه، به لام سه رمه شقي به پيشه نگ گرتني غه يري

۱ - حلية طالب العلم/ص - ۳۸

۲ - الأحزاب / ۲۱

۳ - المصفي من صفات الدعاة، الكتاب الأول / ۱۸

پېغه مېر ۞ له کاتیک دا پېچه وانه ی نه و بئ، نه م جوړه یان سه رمه شقی خراب و ناږه وایه، وه کو گوتی هاوبه ش ېړیارده ر(مشرک) ه کان کاتیک پېغه مېران -عليهم الصلاة والسلام- بانگه وازیان ده کردن، تا کو شوینیان بکه ون و ده سبه رداری ریازی نه فامی بوماوه یان بن، ده یان گوت : باب و باپیرانمان به م شیوه گوزه راندویانه و نیمه ش به ه مان شیوه و به ه مان ریگه ده گوزه ریښ.

برای فیرخواز و خوینه ری به ړیز:

نه وه ی پیناسمان کرد خویندکاری ره سەن و دلسۆزه، نه ک نه م جوړه خویندکاری، که له نیستاهه خه ریکه له سه ر حیسابی نایینه کی له هه ولی خوگونجاندایه له گه ل واقع.

کورد گوتی: ((له گه ل عامی ده چیته شامی؟!)) .

۷- زانیاری پاراستن به نووسینه وه:

له راستیدا نووسینه وه و په یوه ست بوون به سیستمی نووسینه وه ی دهرس و وانه زانسته کان و دهره ینان و نه قلکردنی هندی بابته و مه سائیلی ده گمن و پتویست، کاریکی نیجگار گرینگ و به ره مداره، چونکه زانیاریه کان له فوتان و به زایه چون رزگار ده کات و ناسانکاریه کی چاکیشه بو کاتی پتویست، شه که تی و به دوا گه پان کم ده کاته وه، به تاییه ت بو کاتی به سالاجوون و بی هیزی و پرکاری که ره سته (ماده) ده کی تابلی به که لک و ماندوو بوون و پتوه خه ریک بوون و سه رقالبوونی زوری گه ره ک نیه ..

بۆيە تۆش فەقىى بەپېز:

كۆنۈسىكى تايىبەت و گونجاو دەست نیشان بكة بۆتيا نووسىنەو و
تۆماركردنى سەرجهم ئەو بابەت و مەسەلە وردو بە كەلك و زەرورانهى، كه
له ئەنجامى خويندن و موتالا كردن و گوئى بيست بوون و . هتد ه و
بەدەستيان دىنى، هاوكات له گەل رهچاو كردنى ئەم چەند خالانەى
خوارەو:

۱- نووسىنى سەرەباسەكه.

۲- ناوى ئەو پەتووك و سەرچاوانەى كه لىتەو وەرگرتووه.

۳- نووسىنى ژمارەى لاپەرەى سەرچاوهكه.

۴- ژمارەى بەرگ (المجلد) هكهى- ئەگەر له بەرگىك زياتر بىت.

۵- ئەگەر نهقلكردنى تىدايىت ئاماژەى بۆ بكة، نهبادا له گەل نهقل نهكراو
تىكەل بىت.

۶- هەر وهك چۆن ئەگەر پەرتووكىك موتالا بكەيت و بىخوينىتەو و
پىويستە ژمارەى ئەو لاپەرەيه بنووسيت كه پۆژانه له سەرى دەووستى تاكو
بازدانى تىنەكهوى^(۱).

چونكه بىگومان مەرف سروشتى وايە دووچارى بىهيزى زاكيره و له
بىرچوون دىت، بۆيه (شعبى) دەفەر موويت: ((اذا سمعت شيئاً فاكتبه ولو في
الحائط)) واتە: ئەگەر گوئى بىستى شتىك بوويت بينووسەو، ئەگەر چى
لەسەر دىوارىش بىت.

بەلئى بەراستى ئەم كۆنۈوسە له تەنگانەترين و ناخۆشترين كاتەكان بە
هاناتەو دىت، دەگات بە فريات لەم ئان و ساتانەى تاكى خۆپاگرو بە توانا
دەستەوسان دەمىنىت چ جاى مەرفى بىركۆل و بىهيز.

۸- پیدآچوونه وهو به سه رکردنه وهی دهر خکراو (المحفوظات) دهکان :

خه سه له تیکی تری - قوتابی زانسته شه رعیه کان - بریتی یه له گرینگی و نه همیه ت دان به دهر خکردن و نه زیه رکردن، به لام گرینگتر نه وه یه، که نه و مه تن و بابه ت و باسه گرینگانه ی دهرخ و نه زیه ری کردون، پشتگوئیان نه خات ماوه ماوه پییان دابچته وهو به سه ریان کاته وه، به گوته وهو دووباره سه رنجدانه وه یان، تاوه کو له هزرو بیریا بین به مه له که یه که هه رگیز له یادی نه چنه وه. چونکه ناگادار نه بوونیان و نه پاراستنیان به سه رکردنه وهو دووباره گوته وه، هیمای له بیرچوون و له دهست دان و به زیه دانیانه، جا مروق له هه ر ئاستیک بیته.

نبین و عومهریش خوای لی رازی بیته - ده گپرتته وه له پیغه مبه ری خوا ﴿فهرموویه تی: ((انما مثل صاحب القرآن كمثل الإبل المعلقة، ان عاهد علیها أمسكها وإن أطلقها ذهب))﴾.^(۱)

(الحافظ ابن عبد البر) - ره حمه تی خوای لی بیته - ده لی: نه م فهرمووده یه به لگه یه له سه ره نه و جوړه که سه ی، که زانسته که ی به سه ره نه کاته وه و پشت گوئی بخت، تا له دهستی ده چیت و زه ره رمند ده بیته ..

چونکه بیگومان زانستی هاوه له به ریزه کانی پیغه مبه ر ﴿له و سه رده مه دا ته نها بریتی بوو له قورئان و به س، ئینجا نه گه ر قورئانیک که وا خویندنه وه و نه زیه رکردنی له و په پی ئاسانی دابیت، به به سه ره نه کردنه وه وریا نه بوونی له کیس بچیت، نه دی چ ده لی دهر باره ی نه و زانسته جوړاو جوړو نه سه مانه ی ئیستا که له نارادان که بیگومان وه کو قورئانیش نین له سانایی دا..

۱ - رواه الشيخان ومالك في الموطأ. البخاري: ۵۰۳۱، مسلم: ۷۸۹

ثایه تی: ﴿وَلَقَدْ يَسْرْنَا الْقُرْآنَ لِلذَّكَرِ فَهَلْ...﴾^(۱) ناماژده به م راستی به ده کات، مه لیه ته باشتین و به ره مدارترین زانستیش نه و زانسته یه، که مه تن و نه سل و بنچینه کانی دهرخ بکریت و بیر له لق و پوپه کانی بکریته وه و سه رنجیان بدری، هه روه ها مرووف په لکیش بکات بۆ لای خواو ره زامه ندی خوا ی تیدا به دی بکری و ده سته به ر بیی.^(۲)

۹- به فیرونه دانی کات و پاریزگاری کردنی ساته کانی ته مه ن:

کات (الوقت) گرینگیه کی بی وینه ی هه یه له ژیا نی تیکرپای مرووفه کان، به تاییه تی مرووفی فیرخواز و قوتابی.. بۆیه زه روور وایه قوتابی-زانسته شه رعیه کان- زۆر به بایه خه وه بپوانیته ساته وه خته کانی ته مه نی (ساعات عمره) به باشتین و به سوودترین سه رمایه وه ده سته و تی ژیا نی بزانی و هه رگیز تاکه ساتیکی بی سوود لۆ وه رگرتن به پئی نه کاو به زایه نه دات..

بیگومان په یامی پیروزی ئیسلامیش زۆر به پیز و بایه خه وه نه پوانیته کات و باسی لۆ وه ده کات، تا ئاستیکی وا په روه ردیگار ﷺ سویندی پئی نه خوا وه که ده فه رمووئ: ﴿وَالْعَصْرُ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خَسْرٍ...﴾.^(۳) هه روه ها پێشه وا (علی کوپی ئه بی تالیب) خوا لۆی رازی بیته - به م شیوه یه پیناسه ی کات (الوقت) ده کات، که ده فه رمووئ: ((الوقت كالسيف إن لم تقطعه يقطعك)) واته: (کات وه کو شمشیر وایه گه ر نه ییری ده تیری).

جاریکیان پیاویک به زانایه کی گوت: (قف أكلّمك) واته: راوه سته هه ندیک قسه ت له گه لدا بکه م، زاناکه ش له وه لامدا فه رمووئ: (أَوْقَفَ الشَّمْسُ) واته:

۱ - القمر/ ۱۷

۲ - حلیه طالب العلم. ص ۳۹/

۳ - العصر / ۱-۲

ئايا خۆر وەستاۋە - تامن بوەستىم - بەلى كات لەسەر مەۋق ناۋەستى و
ھەردەم لە ۋەرزى بەسەرچوون دايە و سات لەدۋاى سات تەمەنى مەۋق لە
كورتى دەدات و بەپىر تەۋاۋ بوۋنەۋە دەچىت!

كەۋاتە خويندكارى دىلسۆز و بە مشور:

ھەردەم دۆست و ھاۋەل و ھۆگرى كات الوقت بە وريابە گىرۆدەى
دەردى كات بە فيرۆدان و ويىكارى نەبىت، بەلگە ھەۋلەدە بەپىى نەخشە و
سىستەمى دابەش كردنى كاتەكان (توزيع الأوقات) ۋە دابەش كردنى
كارەكان (توزيع الاعمال) ھەئس و كەۋت بگە و كارو پيشەى شياۋ و گونجاۋ و
بەكەلگ دەست نیشان بگە بۆ پىكرىنەۋەى ساتەۋەختەكانى تەمەنت،
ھەروەھا تۆ ۋەكو فيرخۋاز و خويندكارىكى لوى زانستە شەرىعەكان
زەرورە تىبىكۆشى و پەنج بەدى و بەرنامەيەكى تۆكمە و رىك و پىك دابىرپىزى
بۆ خۆپۆشنىبىر كردن و دەستخستنى زانىارى (العلم) بە ھەموو پىگە و شىۋە و
جۆرەكانى ۋەك خويندەن و خويندەنەۋەى پەرتووك و سەرچاۋەى جۆراۋجۆر و
نايەب و بابەت (موضوع) گرینگ و بەسود و ئەزىرەركردن و سەرنج دان و
تاد.

پىشەۋا (على كۆپى ئەبى تاليب) ش لەبارەى ھىز و بىر دەۋلەمەند كردن و
ھاندان و پىشە چوون بەرەۋ ئاستىكى بەرزى زانستى دەفەرمۇئ : (ھەموو
دەفرىك بە تىكرەن تەسك دەبىتەۋە تەنھا عەقل نەبىت؛ پىى فراۋان
دەبىت).

تېيښه کی گرینگ:

قوتابی به پښ:

مهرج نيه كړدو كوش و پره نجان و زه حمه تكيښان بڼو ده ستخستنې زانيارى (العلم) ته نهاو ته نيا په يوه نندارې به پرېگرام (منهج) قوتابخانه كاني - زانسته شهرعيه كان (مدارس العلوم الشرعيه) و له چوارچيويه نه وانه وه دهر نه چې و نه ترازې، به لكو زه ورده و پټويسته كه وا چوڼ خوښكار له بواره كاني (تفسير و فهموده و بڼو باوه) (العقيدة) و فيقه نحو و صرف و زمانه واني به لاغه و باقى زانست و وانه شهرعيه كاني تر شاره زاو به ناگايه، به هه مان شيوه له بواره كاني (ميژو و پره ورده و فهلسفه و پاميارى و كومه لناسى و تهن دوستى و دهر وون ناسى كه ردوون ناسى و تاد، نابې بې ناگا بې و كه م تا زور ليټيان نه زانې و سهره دهر يان لې دهر نه كات، چونكه زانايانى پيشوو له م بوارانه ش هاوكات له گال بواره كاني تر نه سپى خوځيان تاو داوه و جي په نجه يان دياره و ميژووش شايه تيان بڼو نه دا. بڼو نمونه:

يه ك: پزشكيه تى - الطبابة -:

نه و زانايانه ي ده ستى بالا يان هه بوه له م بواره وه نه مانه ي خواره وه هه نديكيانن:

۱- پازى: كه ناوى پاسته قينه ي هڅوى (نه بو به كر كوپى محمد زه كه ريا) يه له نيوه ي دووه مى سده ي هه شتمى زايينيدا له دهر و به رى شارى ته هره انه وه چاوى به دونيا هه ليټاوه .. ته نها له (طب) دا ((۲۲)) په رتووكى نووسيوه، كه بڼو چنده ها زمان و وه رگيردراون.

۲- ټيښ سينا: كه ناوى (نه بوعلی حوسه ين كوپى عبداللای كوپى سينا) يه، ناوبانگى به (پره نيس) دهر كړدبوو، نه م كه له زانايه ش زياتر له (۱۰۰)

سەد پەرتووکی لە پزیشکی دا داناوە .

دوو: زانستی سروشت ناسی:

لەم بوارە شدا زانا موسلمانەکان پشکی شیریان بەرکەوتوو و دەوری
بالایان بینیوە وەك:

۱- (ئیننول هەیسەم): کە لە (۳۵۴) کۆچی دا لە دایک بوو و (۲۰۰) کتیی
داناو، ئینجا لەم دووسەد کتییە (۴۷) دەربارەی بیرکاری (ریاضیات) و
(سروشت ناسی) و (طبیعة) بوون و (۵۸) شیان ئەندازیاری.

۲- (کەمالەددینی فارسی) کە لەم بارەو رۆی بەرچاوی گێراوە .

سێ: جوگرافیا:

۱- (شەریفی ئیدریسی) : ئەم زانا بلیمەتە لە سەدە ی یازدەهەمی زاینی دا
لە دایک بوو . (جوتیە) لە وەسفی ئەم بەرپزە دا ئەلئیت (مامۆستای هەموو
ئەوروپا بوو لە جوگرافیا دا ..) هەروەها (ئیدریسی) کتییکی نووسی لە بابەت
جوگرافیاوە لە بەر گرینگێکە کە ی وەرگێردا سەر ئەم زمانانە ی خوارەو:

۱- ئیسپان لە سالی (۱۷۹۳) ز دا.

۲- ئەلمانى سالی (۱۸۲۲) ز دا.

۳- فەرەنسى سالی (۱۸۳۹) ز دا.

۴- ئیتالی سالی (۱۸۸۵) ز دا.

۲- ئەبو رەیحانی بیرونی: ئەم زانایەش لە سالی (۳۶۲) ک هاتۆتە دنیا (۷۵)
سال تەمەنی بوو، دەستی بالای هەبوو لە (بیرکاری و گەردووناسی و دەروون
ناسی و زمانی ییگانه) هەر وەك چۆن لەبۆاری: (میژوو و جوگرافیا) شدا نوبانگی
دەركردبوو لە جیهاندا^(۱).

۱ - کەمێك بە دەستکاری یەو لە (سەر بەستی لە ئیسلامدا) وەرگیراوە لە ۴۰، ۴۲

به تاييهت نه و ته رزه ئايدۆلۆژيا و بىروپا و پييازە دەستکرد و خواستراوه
 به ناو پاميارى و هاوچەرخ و پيشكهوتن خوازانەى، كه دژايەتى ناكۆكى
 (تناقض) يكيان هەيه لە گەڵ ئىسلامدا، چونكه گەر ماهيەتى شتىك يان
 فكهريەك نەزانيت و نەناسيت، چۆن و بە چ كلۆجيك بەرپەچى بدەيتەوه و بە
 خەلكى بناسيت؟ بيگومان ناتوانيت.

وهك شاعيريش دەلييت

عرفت الشرُّ لا للشر لكن لأتقيه فمَن لم يعرف الشر من الناس يقع فيه
 چونكه ناكړئ و ناگونجئ مړوف له واقع و رۆژگارى خۆى بئى ناگاؤ
 نەشارەزابييت و دۆست و دوژمنى نەناسيت؟!.

به‌شی سنی‌یه‌م

به‌کار هیئان و به‌کرداری کردنی زانست

ئه‌وه‌شیان به‌ په‌چاوکردنی ئه‌م خالانه‌ی خواره‌وه ده‌سته‌به‌ر ده‌بی...

۱- دهرک کردنی نیشانه‌کانی زانستی به‌سود:

فیرخواز و فه‌قی‌ی نازیز: سه‌رنج بده‌و پرسیار له‌ ده‌روونتدا بکه‌ ده‌ریاره‌ی ئه‌وه‌ی ئاخۆ تۆ تا چه‌ند نیشانه‌کانی زانستی به‌ سودت به‌ده‌ست هیئان و مه‌تا چ ئاستیک توانیوته‌ زانسته‌که‌ت بخه‌یته‌ قالبی عه‌مه‌لی و له‌ گۆره‌پانی کاردا پۆلی کاریگه‌ری خۆت ببینی گۆرپانکاری به‌ر چاو و بی‌ وینه‌ له‌ نیو جهرگه‌ی کۆمه‌لگادا بخولقینی، که‌ ئه‌مانه‌ی خواره‌وه به‌شیکن له‌ نیشانه‌کانی، بۆ وینه‌:

یه‌ک: کاری‌کردن و جی‌به‌جی‌کردنی زانیاری به‌ شیوه‌یه‌کی عه‌مه‌لی (العمل به).

دوو: پقبوونه‌وه و هه‌ز نه‌کردن له‌ خه‌سله‌ته‌کانی: خۆپه‌سندی و مه‌دح و به‌ شان و بال‌هه‌لا گۆتن و خۆبه‌گه‌وره‌ گرتن (التکبر علی الخلق): سنی: تا ئاستی هۆشیاری و زانستیت زیاتر و به‌رزتر بجی، زیاتر و چاکتر بی‌ فیزی و ملکه‌چی بنوینی و خۆ هه‌لگیشانته‌ نه‌بی.

چوار: دووره‌په‌ریزی و دوور که‌وتنه‌وه له‌ خۆشه‌ویستی خۆده‌رخستن (حب الظهور) و زه‌عامه‌ت و مه‌سئولیه‌ت و شوهره‌ت و ناوده‌نگی دونیا.

پینچ: بانگیڙشه (ادعاء) نه کردنی زانایی خۆت و خۆ به زاناو لیها توو نه ژماردن.

شهش: بهد گومانی و گومانی خراپ (سؤ الظن) به خۆبردن، هاوکات له گه ل گومانی چاک (حسن الظن) به خه لکی بردن، تاكو پارێزراو بیست له به خراپ باسکردنیان و گومانی خراپ پێ بردنیان.^(۱)

۲- زه کاتی زانسته که ت بده:

زانست نهو نیعمه ته پیرۆزهو به فەرهیه، که خوای گه وره به فەزل و به خشی خۆی نه بیه خشی به و مرقفه ی ویستی له سه ربیت، بۆیه پێویسته قوتابی موسلمان له هه مبه ر نهو نیعمه ته به رزو گران به هایه دا وه کو ده ربینی سوپاس و نواندنی شوکرانه بژیری بۆ خوا زه کاتی زانسته که ی ده ربکات..

به شیوه کانی راگه یاندنی حق و په روا و بانگه وازی بۆ په یامی خواو فره مان کردن به چاکه و پێگرتن و په رچ خستنه به رده م خراپه و گه شه پیدان و بلاوکردنه وهو خزمه ت به زانیاری و سوود گه یاندن به خه لکی و پشتیوانی و به رگری کردن له نیسلام و موسلمانان و به ره چه دانه وهی ناحه زان له کاتی پێویستی دا.

نه بو (هه ریه) خوا لی ی پازی بێ له پیغه مبه ر ﷺ ده گێرێته وه که فره موویه تی: ((إذا مات الإنسان انقطع عمله الا من ثلاث، صدقة جاریة، أو علم یتفع به، أو ولد صالح یدعوا له))^(۲)..

۱ - عبدالله ی کوپی مبارک، گه ر که سیك باسی زانایه کی پیشینی (سلف) ی له لا کردبوایه نه یفه رموو: (لا تعرض بذکرهم مع ذکرنا لیس الصحیح إذا مشی کالمقعد) حلیه طالب العلم. ص/ ۵۱

۲ صحیح مسلم: ۱۶۳۱

به شېك له زانايان فەرموويانه: ئەم سى يانه - به دەسته جەمعى له
 هېچ كەس كۆ نابنەوه، مەگەر بۆ زانايەكى وا كه زانيارىه كەى دەبه خشى
 چروكى پى ناكات هەلبەتە به خشىنى زانستيش چاكه (صدقة) يەكه
 سوودى لى ئەبىندرى، مەروەها ئەو قوتابى و فيرخوازهش كه زانسته كەى
 لىوهرده گرىت و فيرده بىت، به پۆلهى (ولدى) زاناکه له قەلەم دەدرى -
 مەبهست رۆلهى زانستى يە - .

جا كه وايە فيرخوازی فەقى زىرو مەند:

سوور به لەسەر ئەم خەسلەتە بەرزەو پىيه وه پابەند به، كه پاراستن و
 بەرهەمدار بوونى زانستى لىوه به بەرهەمدىت، چونكه زانيارى تا بىبه خشى
 زياتر گەشه دەكات و زياتر دەبىت، بەلام به پىچەوانەوه بلالونه كرنەوه و
 كېكردى زيانبه خشتىرەين دەردو كاريگەرترين ميكروب و فايروسيكه، كه
 دووچارى زانست دەبىت و بەرهو كه مكرنەوه و به فەتارەتچوونى دەبات
 خويندكارى زانست پەرور:

وريا به ئەم جۆره قسە و قسە لۆكانەى خەلكى دۆپا و ورە داتەپىو و دونيا
 ويست كارت تى نەكەن، كه دەلێن: ئاخىر زەمانە و سەردەمىكه خراپە
 دەستى سەندووه و بى دين و خراپە كار و نۆرداران زال و دەست پۆيشتوون و
 نامۆزگارى كه لكى نەماوه، به تەنها راگە ياندنێكى سەرهپىيى ئەوى و
 هتد.

تۆش نەيانكەيت به پاساو و بيانوو بۆ پالدا نەوه و مشوور نەخواردن و خو
 به بەرپرسيار نەزانين، چونكه ئەگەر وا بكەيت خوا نەخواسته - ئەوا
 دوژمن و پىلانگىر و قين له دلانى بەرامبەر ئەم ئايىنە مەزنە له پىناو ئەو
 كارەى تۆ زىرى سوور ئەبه خشن و بازاپى پى ئەدەن، تاكو تەواو تەواو

خەلکی موسلمان دەسبەرداری ئەم پەيامە خواپپە دەبن و پیلان و نەخشە گلاو و شەپانگیزەکە ی ئەوانیش سەردە گری و بەردە گری، سەرەنجام بەیداخی زانست ئایین پەرورەری ئەخریئە زەوی و ئالای بەدپەرە وشتی و خراپە و ریسواکاری بەناوی پیشکەوتن و دوانەکەوتن لە پیشقەچوونی رەوپەرەوی میژوو و دەیهەا دروشمی تری فریودەرۆ بی ناوەرۆک و فابریقەداری لەم شێوەیە - بشەکیئەو^(۱) !!

۳- عیززەت و سەرپەرزی زانایان:

خۆپازاندنەو و خۆچەکدارکردن بە خەسلەت و چەکی عیززەت و سەرپەرزی گونجاوترین و لەبارترین کاریکە بۆ پاراستن و بەگەرە و بەپێز راگرتنی زانیاری و باشتترین پارێزەریشە بۆ قەدرورێز و شکویی زانست و زانایان، بە ئەندازە ی نواندن و بەجێهێنانی ئەم رەوشتە، عیززەت و شکۆمەندیش دەستەبەر ئەبن و بەدەست دەهێندرێ.

بۆیە دەبی فیرخواز فەقی زانستە شەریعیەکان - زۆر بە ئاگا و وشیار بی لە ئاقار زۆردار و خۆبەگەرەگر و خۆبەخووازنان، نەبادا بیکەن بە ئامراز و دەسیلە ی دەستخستنی ئاوات و ئامانج و بەرژەوهندییە شەخسی و مەرام و ئارەزوو نەشەریەکانیان، تاکو شەریعیەت بە کارە دزیوکانیان بدەن و دەورو بەریش فریو بدەن!

یاخود نەفام و دونیا پەرستان بیخەنە داوی تەفرەو پیلادان، دوايش بکەویتە ژێر کاریگەری ئەوان و نەرمی بنوینی لە: (فتاواو بریاردان و یان هەلوێست دەربیرین ووتاردان و . هتد.

قوتابی به پریز: ره زامه ندی و رازی کردنی خه لکی و ده ورو به رو دنیا
 ویستانت مه به ست نه بی و هه ولی بۆ مه ده، چونکه مروقی موسلمان به ته نیا
 حساب بۆ به ده ست هیتانی ره زامه ندی خوای بالاده ست ده کات و نه مه به
 نامانجیکی بنه پته تی ده زانی، گوئی نادات به گله یی و گازانده ی نه م و نه و،
 چونکه چاک له م نایه ته پیرۆزه گه یشتوو و پئی گوئش کراوه، که
 ده فهرموئی: ﴿... والله ورسوله أحق أن يرضوه إن كانوا مؤمنين﴾.^(۱) به
 پئی نه م نایه ته پیرۆزه هه لئس و کهوت ده کات و له گۆره پانی ژیاندا ده ست
 به کار ده بیئت بیگومان رازی کردنی هه موو خه لکیش کاریکی تا بلئی
 نه سته م و مه حاله، چونکه هه ریه که ی به شیوه یه ک بیر ده کاته وه و هه لۆیست
 ده رده بریئت، چونکه سروشتیان له یه کتر جیا یه، بۆیه نه بینین میژووی
 مروقایه تی به گشتی و میژووی ئیسلامی به تاییه تی سه رگوزوشته و
 به سه رهاتی که له پیاوانیکی له خوا ترس و بویر و به هه لۆیستی تۆمار کردوو
 و رووه ره نگینه کانی خۆی پئی نه خشاندوو، که وا دله گه وره که یان پرپوو له
 ئیمان، هه رگیز گوئیان به پله و پایه و خوشگوزهرانی نه داوه و سه ری
 به رزیان بۆ هه یچ زۆردارو تاغوتیک داننه واندوو، له گه ل نه وه ی زۆردارانیش
 له و په ری هیتو ده سه لات بوون، به رده و امیش هه لۆیستی مه ردانه و
 جوامیرانه یان هه بووه، دژ به سته م و زۆرییان وه ستاون و به ره نگاریان
 بوونه ته وه .. که چی بیجگه له چه کی بیرویاوه پ- زۆریه ی جار- چیتریان شک
 نه بردوو، بیگومان مروقی باوه پداریش هه ر به م چه که ناوازه یه، بالاده ست و
 ده ست پۆیشتوو زال ده بیئت به سه ر تیکرپای چه ک و هیزه هه مه چه شن و
 جۆراو جۆره کانی تر.. هه لبه ته نه م پێشه و فیداکار و به جه رگانه ش - وه ک

خەلکانى تر- دە يانتوانى بە جۆرىك لە گەل فەرمانرەوا و کاربەدەستە زۆردار
 و لاسارەکانى سەردەمى خۆيان هەلبەکن و مەدار بکەن و خۆ بگونجینن،
 بەلام چاویان نەبڕیوەتە خۆشگوزەرانی و مال و سامانی زۆرو ئافەرىن و
 دەستخۆشى ئەم و ئەو هتد.

لە خولیاى ئەمەدا نەبوون و تەنانت دەتوانین بڵێین- بیریشیان لەمە
 نەکردۆتەو- چونکە بە کاریکی رەواو شەرعیان نەزانیوە وەک بە ئاوانا
 پێشەوا خراپەکار و دنیاویست و ئارەزوو پەرستەکان- لەسەر حیسابی دین
 بۆ پەیداکردنی پارووی چەوری ئافەرىنی ژین خۆيان بکەن بە مەقاشى
 دەستی زۆردار و خۆ بەزالت زانانی بێدین!! هەرودەها لەبەرئەوێ ئەمانە
 تەواو تەواو خۆيان بۆ خواو خزمەت بە ئایینی خوا یەکلا کردبووەو،
 تەنانت کاریان بە بنەمای روخسەت- یش نەکردووە بەلکو بە پێی
 بنەمای عەزیمەت- هەلس وکەوتیان کردووە، چونکە بە خۆيان رەوا
 نەبینیوە مادام لە پلەى پێشەواو پێشەنگیەتى دابن کار بە روخسەت بکەن.
 بۆیە کاریکی ئەستەمە کەوا دنیا و فاک و فیکى زۆرداران فریویان بدات و
 بیانخەلەتینی پاشانیش بە فیتی ئەوانەو بەجولێن..

جا بەرێزەکانم:

هەلۆیستی زانا بە جەرگ و جوامیر و دڵسۆز و بە پەرۆش و خواویست و
 مەیدان ویستەکان، هیئە زۆرین رەنگە نەتواندری لە دەرڤەتییکی ئاوا کەمدا
 بخڕیتە روو و باسیان لێو بەکری، بۆیە تەنها بە چەند نمونە یەك وەك
 گولبژێریك- واز دێنین و ئیكتیفا دەکەین کورد گوتهنى: (مشتێك نمونەى
 خەرواریکە) جا فەرموون ئێوەو هەندێ لەم هەلۆیستە بوێرو بەرز و
 شکۆدارانە:

یه که م: تاکه هه لۆیستیکی جوامیرانه ی پیشه‌وا (ئه‌بو حه‌نیفه) خوا لی وازی بێ: -

له سه‌رده‌می -ئه‌بو جه‌غه‌ری مه‌نسور- به‌ بریارێکی -ئه‌بو جه‌غه‌ر- جاریکیان ئه‌بو حه‌نیفه ده‌سگیرکراو زیندانی کرا پاش بینین و چه‌شتنی جووره‌ها نازار و ئه‌شکه‌نجه‌ی بێ ره‌حمانه، که به‌ بریاری خودی فه‌رمانپه‌وای ناوبراو بینى بووی، دایکی هاته سه‌ردانی له‌ زیندان به‌م شیوه‌یه‌ هاته‌ ئاخاوتن له‌ گه‌لیا: ((یا نعمان ان علماً ما أفادک غیر الضرب و الحبس لحقیق بک لتتفر عنه)) واته: ئه‌ی نوعمان عیلم و زانستی، که بێجگه‌ له‌ لیدان و تیه‌لدان و زیندانی کردن به‌م لاوه‌ بۆتۆ که‌لکی تری نه‌بووی مافی خۆیه‌تی به‌م لاوه‌ی بنی و وازی لی بێنی.. پیشه‌وا ئه‌بو حه‌نیفه‌ش له‌ وه‌لامدا به‌ دایکی گوت: (یا أمه لو أردت الدنيا لوصلت إليها، ولكن أردت أن يعلم الله إنني صنت العلم ولم أعرض نفسي فيه للهلكة) واته: دایه گیان ئه‌گه‌ر من مه‌به‌ستم دونیا بوايه‌ ئه‌وا بێگومان ده‌گه‌یشتم به‌ مه‌به‌سته‌که‌م، به‌لام تاکه‌ مه‌به‌ست و ئاواتم ئه‌وه‌ بووه .. که خوای زانا پێ ئاگادار بێ که‌وا عیلم و زانیاریم پاراستوو، به‌بێ گۆی‌دانه‌ نه‌فسی خۆم، که ئایا دووچارى زیان و هه‌لاکه‌ت ده‌بێ یاخود نا.؟!.

دووه‌م: پیشه‌وا (ئه‌حمه‌دی کوپی حه‌نبه‌ل) خوای لی وازی بێت: -
ئه‌م پیشه‌وا به‌رزو به‌ جه‌رگه‌و به‌ هه‌لۆیسته‌ کاتی که‌وا مه‌ئمون ی فه‌رمانپه‌واو پشتگیری تاقمی موعته‌زیله‌ کانی ده‌کرد دژی ئه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت ده‌ریاره‌ی داننان به‌ بیروکه‌ی خه‌لقى قورئان له‌و کاته‌ ناسکه‌دا ئیمامی دڵسۆزو خه‌مخۆری سوننه‌ت و دوژمنی سه‌رسه‌ختی بیدعه‌ هه‌روه‌ک شاخیکی به‌هێز و سه‌رکه‌ش، بێ گۆی‌دانه‌ جوړیک له‌ ترس و

تۆقاندنی فرمانپره‌وا و زه‌بر به‌دهستان، له شیوه‌ی مروفیکی خۆپاگرو
 هه‌لۆیست به‌رز له به‌رامبه‌ریاندا وه‌ستاو به‌ره‌نگاریان بوویه‌وه، به‌ شیوه‌یه‌ك
 به‌شێك له قوتابی و دۆست و هۆگرو نزیكانی خه‌میان بۆ ده‌خوارد و
 هه‌لۆیسته‌كه‌یان به‌ مه‌ترسی‌دار بۆ خودی پێشه‌وا له‌ قه‌له‌م ده‌دا، ئه‌وه‌بوو
 جیارێکیان ئیسحاقی مامی هاته‌ سه‌ردانی و پێی گوت: (یا ابا عبدالله
 قد اجاب أصحابك، وقد أعذرت فيما بينك وبين الله، وبقيت أنت في الحبس
 والضيق) واته: باوکی عبدالله: ئه‌وا هه‌موو هاوه‌له‌كانت له‌م شته‌ بێده‌نگ
 بوون و هه‌لۆیستیان نیه، تۆش عوزرت بۆ نیوان خۆت و خودا هه‌یه، به‌لام تۆ
 به‌ته‌نها له‌ ته‌سکی و نا‌په‌حه‌تی زیندانداندا ماویته‌وه!

— ئیمامی جوامیریش له‌ وه‌لامی مامی‌دا فه‌رمووی: (یا عم إذا اجاب العالم
 تقية، والجاهل يجهل فمتى يتبين الحق) واته: مامه‌گیان: جا ئه‌گه‌ر زانا به‌
 شیوه‌ی (تقیه)^(١) وه‌لامی دایه‌وه‌و نه‌زانیش نه‌زانێ، چۆن و كه‌ی حه‌ق و په‌وا
 ده‌ر ده‌كه‌وێ و پوون ده‌بیته‌وه؟!.

سێ‌یهم: (ئه‌بو عباسی به‌غدادی) كه‌ پێیان ده‌گوت شافیعی گچكه‌ —
 الشافعی الصغير):

له‌ ژياننامه‌كه‌یدا هاتوه‌ كه‌وا فرمانپه‌روا كار به‌ ده‌ستانی سه‌رده‌می ئه‌و،
 زۆر گرینگیان پێ ده‌دا.. چونكه‌ تا بلی‌ بابایه‌کی زاناو مه‌ردو مه‌ند بوو، تا
 ئه‌وه‌ بوو ده‌ستنی‌شانیان كرد بۆ وه‌رگرتنی پله‌ی (قاضی) یه‌تی
 به‌لام ئه‌ویشیان وه‌ك هه‌ر داعی و بانگه‌ریکی خواویست و خۆنه‌ویست
 به‌ره‌نگاری ئه‌م بې‌پاره‌ بوویه‌وه و ئاماده‌ نه‌بوو ئه‌م ئه‌رك و پله‌یه‌ له‌و سووته
 و ده‌سه‌لاته‌ ناشه‌رعی‌یه‌ وه‌ر بگه‌ی.

١ - وشه‌ی (تقیه) شیوه‌ ده‌رپه‌ڕینیکی نا‌راشكاوی و به‌ پێنج و په‌نایه‌ وشارده‌وه‌ی مه‌به‌ستی نیايه‌.

بۆيە زەبر بە دەست و کار بە دەستىكى ئەۋكات پىي گوت: گوپرايە ليمان دەكەيت و بەر پرسىيارىيە تەكە وەردەگىرى بىن زۆرى لى کردن، ئەگىنا ناچار ت دەكەين بە زۆرى بە سەرتا ئەسە پىتەن.. لە وەلامى دا زانای پایە بە زو فیداکار (ئەبو عەبباس) - فەرمووی: (افعل ما بدا لك) واتە: چیت لە لە دەست دیت بیکە! ھەر ئەو ھى دووبارە دە کردە وە تا دەرگای لەسەر گالە دا.. ئىنجا لەسەر ئەم ھەلوپستە خەلگى گلەيى و گازان دەیان لى کرد و پەخنەیان لى گرت، زانای ناو براویش لە وەلامى یان دا ئەى فەرموو: تەنھا ویستم خەلگى بزافن وگوئى بیست بن، کە پیاویک لە ھاو ئەلانى (شافعی) ئاواو ئاواى لە گەل کرا لەسەر ئەو ھى پلەى قازىبىتى (القضاء) وەر بگرئ کەچى ئەو ھەر مکور بوو لە سەر وەر نەگرتنى پلە کە بە ھۆى دونیا بە کە مگرتنى (زەھدى) یە وە^(۱).

چوارەم: خەتیبى بەغدادى (الخطیب البغدادى):

لە ژياننامەى ئەو پيشەوا بەرپزەش ھا توو، کەوا جارىکیان چەند عەلەوی یەك دینە خزمەتى و یەکیکیان کە ھەندیک پارەى لە دەست گرتبوو بە خەتیبى گوت: فلان کەس سلاو ریزی ھەبوو بۆ جەنابت و گوئیشى با ئەم بپرە پارە یە لە پتویستى یەکانى خەرج بکا؟!.

خەتیبیش فەرمووی بەسەر بلەندى یە کە وە (پتویستیم پىي نى یە) عەلەویە کەش وازى نە ھىناو گوتى: چۆن پتویستیت پىي نى، دەست بە جیش پارە کە ناو دەستى کردە سەر بەرمالە کەى بەردەمى و دینارە کان کەوتنە سەرى و گوتى: فەرموو ئەو (۳۰۰) دینارە بۆ خۆتى خەرج بکە، ئەم جارەیان بەم کارە ھەندەى تر خەتیب قەلەس و تووپە بوو و سوور ھەلگەرا، ھەلسا بەرمالە کەى گرت و ھەلئى تەنکاندە سەر زەوى و - بە تووپە بییە وە

۱ - المصنف من صفات الدعاة، الكتاب الأول، ص/ ۴۲

له مزگهوت چووه دهر

بئگومان ئەم کاره‌ی خه‌تیب هه‌لته‌نکاندنی به‌رماله‌که که ته‌نها
خوله‌کێکی نه‌خایاند، که‌چی شوێنکه‌وته و قوتابییانی خه‌تیب، که‌ئه‌وسات له
مزگه‌وت ناماده‌ بوون به‌چاوی خۆیان هه‌لوێسته‌ به‌رز و بێ وینه‌که‌ی
خه‌تیبیان بینی، ده‌ست به‌جێ کاری کرده‌ سه‌ریان و رای هێنان و
په‌روه‌رده‌ی کردن له‌سه‌ر مانا پی‌ڕۆزه‌کانی ره‌وشتی عیززه‌ت و به‌پووج و بێ
نرخ ته‌ماشاکردنی به‌ندایه‌تی بۆ غه‌یری خوا، ئەمه‌ش له‌ وته‌ی یه‌کێکیاندا
ده‌رده‌که‌وئ، که‌ ده‌لێ: (ماأنسی عز خروج الخطيب وذل ذلك العلوی وهو
قاعد على الأرض يلتقط الدنانير من شقوق الحصير ويجمعها)^(١) واته‌: هه‌رگیز
سه‌ربه‌رزی و عیززه‌تی خه‌تیب کاتێ له‌ مزگه‌وت به‌ سه‌ربلندیه‌وه‌ چووه
ده‌روه‌، له‌یاد ناکه‌م و بیرم ناچێته‌وه‌، هه‌روه‌ها ریسوایی و زه‌لیلێ ئەو
عه‌له‌وی به‌ کاتێک دانیشتبوو له‌سه‌ر زه‌وی یه‌که‌ یه‌که‌ دیناره‌کانی له‌نیۆ کون و
که‌له‌به‌ره‌کانی رایه‌خ و حه‌سیره‌که‌ هه‌ل ده‌گرته‌وه‌.

پێنجه‌م: عیززی کۆپی عه‌بدولسه‌لام:

ئەم زانابه‌رزه‌ پاش ئەوه‌ی شا ئەویویی سالح داوه‌تی کرد و شیخ
بووه‌ میوانی له‌ وه‌لاتی (میسر) پاش ئەوه‌ی له‌ (شام) ده‌رکرا‌بوو له‌به‌ر به
هه‌لوێستی و حه‌ق ویستی و بوێری یه‌وه‌

روژتیکیان (ئه‌یوب شا) له‌ کۆڕ مجلس یێک دا‌بوو که‌وا چوار ده‌وری
چنرابوو به‌ فه‌رمانپه‌وا و ئەمیر و کاربه‌ده‌سته‌کان، خه‌لکیش کۆمه‌ل کۆمه‌ل
ده‌ها‌تته‌ لای ده‌ستیان ماچ ده‌کردوو سه‌ریان بۆ داده‌نواند، جا له‌م کاته‌وه‌ له
نیۆ ئەم هه‌موو حه‌شامه‌ته‌ و که‌ین و به‌ینه‌دا پێشه‌وا‌ی فیداکار و دلێر (عیززی

١ - المصنفی من صفاء الدعاة ، الكتاب الأول ، ص/٤٠

کۆپی عبدالسلام) ریزه‌کانی بپی و هاته پیش و به‌و پەپی هێزی باوه‌په‌وه به
 رووی پادشای ناوبراو هاواری کردوو فه‌رمووی: بۆچی مه‌ی (خمر) له
 سه‌رده‌می تۆدا به‌ ئازادی ده‌فرۆشری و تۆش له‌ نیو ئه‌وه‌وه‌موو نازو
 نیعمه‌ته‌دا خافلاوی؟! ..

(شا ئه‌ییب)یش له‌وه زیاتری به‌ده‌ست نه‌ما، که به‌و پەپی نه‌رم
 و نیانی‌یه‌وه داوای لی‌بورده‌نی لی بکات! پیی گوت: من به‌مه‌م نه‌زانیه‌وه ..
 ره‌نگه له سه‌رده‌می باوکم دابووپی، به‌لام پیشه‌وای ناوبراو به‌وه‌نده وازی
 نه‌هێناو ته‌نانه‌ت ئه‌م جاره‌یان به‌ شیوه‌یه‌کی توندتریش دووباره‌ی کرده‌وه و
 فه‌رمووی: له‌وانه که‌متر نه‌گوتوه که ده‌لێن: ﴿إنا وجدنا آباءنا علی أمة
 وانا علی آثارهم مقتدون﴾،^(۱) جا پاش ئه‌مه پاشا بریاری داخستنی
 مه‌یخانه‌که‌ی ده‌رکرد، له‌ دواییدا یه‌کیک له‌ نزیک و ده‌ست و په‌یوه‌نده‌کانی
 پاشا لی ئه‌پرسی: ئه‌ری تۆ لی نه‌ترسای؟ شیخ له‌ وه‌لامیدا فه‌رمووی: رۆڵه
 سویند به‌ خوا کاتی که بیرم له‌ هه‌یه‌یه‌تی خوای بالا ده‌ست کرده‌وه، پاشام
 له‌ پیش چاو به‌ شیوه‌ی پشیل‌یه‌که‌ بچوک بوویه‌وه! .

شه‌شه‌م: مامۆستا و قاره‌مانی کورد (سه‌عیدی نرسی) که ناسراوه به
 (بدیع الزمان):

مامۆستا (سعید نرسی) له‌ سالی (۱۲۹۳)ک به‌رامبه‌ر (۱۸۷۳)ز له
 دییه‌کی سه‌ر به‌ قه‌زای (هیرات) له‌ ناوچه‌ی (بتلیس) ی کوردستانی تورکیا
 له‌دایک بووه، هه‌لبه‌ته‌ دایک و باوکیشی کوردن و گه‌وره‌بووی ناوچه‌ی
 ناوبراون ..

مامۆستا هه‌ر له‌ زووه‌وه ناشنایه‌تی په‌یدا کردوه له‌ گه‌ل رێبازی زانست و

زانست په‌روه‌ريدا، له‌ ته‌مه‌نی (۹) سالی‌دا، پووی کردوټه‌ خویندن، له‌ ژیر چاودیری و سه‌رپه‌رشتیاری (مه‌ لا عبدالله)ی برای ماموستا تا بلایی زیره‌ک و لی‌هاتوو و هوشیار بوو، بویه‌ له‌ ماوه‌یه‌کی زورکه‌م له‌ ته‌مه‌نی (۱۸) هه‌ژده سالی‌ دا له‌ سه‌رانسه‌ری تورکیادا ناوبانگ و شوهرتی ده‌رکرد، له‌ پیزی زانا وشیار و به‌ توانا و بلیمه‌ته‌کان له‌ قه‌له‌م درا، هه‌روه‌ها تا نه‌ و قوناغه‌ی ته‌مه‌نی هه‌موو زانسته‌کاتی (نحو، صرف، بلاغه‌، فلسفه‌، زانیاری، (أصول الفقه)، زانست (علوم)ه‌کانی قورشان (فقه)یشی هه‌موو خویندبوو، به‌ شیوه‌یه‌کی وا که هه‌موو بابه‌ته‌ گرینگه‌کانی نه‌زبه‌ر کردبوو، بۆ نمونه (قاموس المحيط) ی تاپیتی (س) له‌ به‌ر کردبوو، په‌رتوکی به‌ناوبانگی (جمع الجوامع)ی له‌ زانستی (أصول الفقه) دا ته‌نها به‌لئ ته‌نها به‌یه‌ک تاکه‌مانگ له‌ به‌ر کرد.

ئینجا فه‌قی‌ی نازیز: پاش پی‌شکه‌ش کردنی نه‌و پی‌شه‌کی‌یه‌ که‌مه‌ی سه‌روه‌، که‌ به‌ مه‌بستی پی‌ناساندنیک‌ی که‌می ماموستا (نورسی) خستمانه‌روو، فه‌رموون ئیوه‌و هه‌لو‌یستیکی نه‌و پی‌شه‌وايه‌، که‌ بریتیه‌ له‌ هه‌لو‌یستیکی جوامیرانه‌ی له‌گه‌ل (نه‌تاتورك)دا:

له‌ سالی (۱۹۲۰)ز ماموستا نورسی بانگ کړا بۆ نه‌نقه‌ره‌ بۆ به‌شداریکردن له‌ ئاهه‌نگیک‌ی گه‌وره‌، که‌ دام و ده‌زگانی نه‌تاتورك سازیان کردبوو، ئیجا له‌ میانه‌ی ئاهه‌نگه‌که‌ ماموستا بۆی ده‌رکه‌ت، سازده‌رانی نه‌م ئاهه‌نگه‌ گشتیان نه‌یاری ئیسلامن و خه‌ریکی نه‌خشه‌ و پیلانی گلاون دژی گه‌لانی موسلمان، بویه‌ شیر ئاسایانه‌ له‌نیو گه‌رمه‌ی ئاهه‌نگه‌که‌دا هه‌ستا و چوو ده‌روه‌، پاش نه‌مه‌ به‌یاننامه‌یه‌کی چپو پری هه‌ره‌شه‌ ئامیزی بۆ نه‌ندامانی نه‌نجومه‌نی نیشته‌جیی (أعضاء المجلس النيابي) په‌وانه‌ کرد، که‌ له‌ لایه‌ن خودی (کمال

نه تاتورك) ه وه سهرکردايه تيان ده كرا، شايه ني باسه به به ياننامه كه ش چه ند
 ناموژگاريه كي له نيوان خو گرتبوو، كه بريتي بوو له (۱۰) برگه،
 سهرديره كه شي به م رسته يه ده ست پي كرتبوو: - (اعلموا ايها المبعوثون
 انكم مبعوثون ليوم عظيم). ^(۱) ئينجا به ياننامه كه بو نه داماان خو يندرايه وه
 له لايه ن (كاظم قره بكره) دياره بيگومان كاريگه ريه كي سهرسوورهيته ري
 هه بوو، نه وه بوو سهره نجام شه ست ۶۰ كه س له نه دامااني نه نجوومه ني
 ناويراو پاشه كشه يان كرد و بوونه موسلمانتيكي راست و ريك و ته واو و
 شاگرديتي قوتا بخانه كه ي ماموستايان قبول كرد ^(۲)؟! .

۴- له هه وئي پارستني زانستدا بوون نهك پاريز له پله و پايه :

فيرخوازي نازيز: نه گه ر له ژياندا ده ست گير بوو له هه ر جوړه پله و
 پايه (المنصب) يك غروري نه تگري و دلنيا به تاكه ه و نامرازيك كه قوي به م
 ناسته گه يانديت به فه زلي خوا پاشان به هوي زانست و
 زانستخوازيه كه ته وه يه، له شان و بالي خو ت مه زانه جا چ پله ي فيركاري
 (التعليم) يان فه توادان و يان هتد ، ئينجا قه درو ريزي زانسته كه ت بزانه و
 بپاريزه به كار پي كردني. هه روه ها بيكه به نامرازيك بو ده ستخستني
 ره زامه ندي خودا، له هه وئي پاراستن و پاريزلي كردني زانياريه كه ت به، نهك
 پاريز له پله و پايه بكه ي به ئاوات و نامانجيكي بنه په تي و نه مه به كاري
 سهره كي خو ت بزاني و نه وله ويه تي پي بده ي وه كه نه و جوړه به ناو
 زانايانه ي كه هه موو نامانج و خه و و خه يالتيكيان پاراستني مه نسه ب و پله و
 پايه يانه به شيوه يه كه هه ميشه زمانيان گاله داوه و تاكه وته يه كي په وا (حق)

۱ - وشي (مبعوث) به عه ره بي له تور كيدا له جياتي وشي (نائب) به كار ده مي نريت.

۲ - سهر چاوه په رتووكي (ماموستا سه عيد نورسي) له نوو سيني هيمن عه زيزي.

و هه‌لۆیستیکی مه‌ردانه‌یان لى نابیسترى و چاوه‌پوان ناکړى، چونکه
خۆشه‌ویستی دنیا به شیوه‌یه‌ک به‌رچاوى لى و تارىک کردوون و زال بووه
به‌سه‌ر دل و ده‌روون و نه‌ندیشه‌یان، ته‌نانه‌ت ناماده‌ن له پیناویدا هه‌موو
شتىكى پیرۆز بکه‌ن به‌قوربانى، خوا په‌نامان بدا نه‌گه‌ر ئاین و باوه‌پیشیان
بیټ..

خویندکارى به‌ریز و فی‌رخوانى شیرین:

که‌واته به‌په‌رۆش به و مشوور له‌پاراستنى ریز و قیমে‌تى خۆت بخۆ چاک
چاک بیپاریزه، واته ئاین و بیر و باوه‌پ و زانیارى و شه‌په‌ف و ریز و به‌های
خۆت له‌ده‌ست مه‌ده و به‌نرخىكى هه‌رزان و که‌م مه‌زاتى مه‌که و سه‌وداو
مامه‌لى پى مه‌که، به‌وریایى و لی‌زان و ژیرانه، به‌م مه‌ده‌نه پیرۆزه هه‌لس و
که‌وت بکه، که‌رابه‌رى مرقایه‌تى محمد ﷺ دایرپشتوو و نه‌خشه‌ى کیشاوه
که ده‌فه‌رموى: ((أحفظ الله يحفظك، أحفظ الله في الرخاء يحفظك في
الشدة...)).

ئینجا نه‌گه‌ر به‌هۆى ئەم هه‌لۆیسته‌شته‌وه دوچارى گه‌رتى دابه‌زاندن و
دوو‌رخسته‌نه‌وه بووى له‌پایه‌که‌ت چونکه حه‌تمه‌ن ئەمه سه‌ره‌نجامى
خۆبه‌ده‌سته‌وه‌نه‌دان به هه‌لۆیستى به‌ دلته‌نگ مه‌به و گوىى پى مه‌ده،
چونکه ئەمه سه‌ره‌رزى و شکۆمه‌ندى به‌ بۆ تۆ نه‌ک زه‌بوونى و ناته‌واوى و
شه‌رمه‌زارى !.

٥- په‌رتووکخانه‌که‌ت:

خه‌سه‌له‌تیکى تری قوتابى زانسته شه‌ره‌یه‌کان ده‌ستنیشان کردنى
په‌رتووکخانه‌یه، په‌رتووکخانه‌یه‌کى وا، که سه‌ره‌جهم بابته و باسه
زانستیه‌کان بگه‌رتته خۆ، واته هه‌مه‌لایه‌ن بیټ..

چونکه بئگومان مرؤف چەند پئويستی بە هەناسەدان هەيە هێندەش بە زانست، هەلبەتە ریز و بەهای زانستیش بە هۆی هەبوونی سوود و کەلکی بێ سنووریەتی بۆ کۆمەڵ، کاتیکیش سوود و کەلکی دەستەبەر ئەبێ، کە مرؤف پێگاکانی پەیداکردنی بگرتەبەر و گرینگی پێ بدات، ئینجا بئگومان پێگەیهک لە پێگاکانی دەستخستنی زانیاری هەبوونی پەرتووخانەیهکی هەمەلایەن و دەولەمەندی وایە، کەوا لەکاتی تێنۆهەتی و ئاتاجی مرؤف بۆ هەر بابەتێک فریای مرؤف بکەوێ و تێنۆهەتییهکە بشکێنێ و ئاتاجیهکە جێ بەجێ بکات

بۆیە ئەگەر سەزنجیکی مێژووی فێرخوازانێ رەسەن لە کۆن و نوێ وە بدەین دەبینین لەگەڵ گەورەبوون و هەست و ئاستی زانستی، رۆژ بە رۆژ بێرۆکەیی پەیداکردن و دامەزراندنی پەرتووکخانەیان لا گەڵاڵە بوو و لە پێناویدا هەول و ماندوبوونی زۆریان داو، بە کۆکردنەوەی پەرتووک و دەولەمەند کردنی مەکتەبەکان بە سەرچاوەی جۆراوجۆر و هەمەپەرەنگ

ئینجا چونکه زەرورە سەرچاوەی زانستی سەرچاوەیهکی پاك و بێگەرد و متمانه پێکراو بێ، بۆیە پئويستە پەرتووکی متمانه پێکراو (موثوق) و بەکەلک و پئويست نەبێ مەکتەبەکەتی پێ مەگرەو قەرەبالقی مەکە و هزرو بیرت بە جۆرە پەرتووکی ئاخراو بە ووتە و بابەتی پووچ و بێ مانا و بێ بەلگە و دوور لە واقعی سەرقال مەکە و کاتە پێرۆزەکانی تەمەنیش بەم شیوە کتێبانە مەفەوتێنە.

جا هەقی بەرێز:

تاكو بتوانیت سەرچاوەی خاوی و لەبارو گونجاو بە دەست بهێنیت ئەم چەند رێنماییانە دەخەینە روو بە ئومیدی كەلك لی وەرگرتنیان:-

یهك: په رتووكه كان به نووسره كانیان هه ل بسه نگیته:

واته: پټوسته بهر له وهی بیر له په یداگردنی په رتووكيك بكه یته وه بته وئ
هه لئ بژړی و بیکه یت به نه دنامیکي خیزانی مه کته به کت، شاره زاییه کی
ته واوت ده ربارهی نووسره که هه بیټ و چاک هه لیس نگیټیت ټینجا مافی
خوته سوود له بهر هه مه کانی یه وه وه رگریټ و له لیستی رینمویکاران و
ماموستایانی خوت هه ژماری بکه یت، بو نمونه وهك نه و زانا به پړز و
روناکپرو پایه به رزانه ی خواره وه:-

پیشه وا (نوی)، ابن قدامه، ابن کثیر، ابن حجر، الشوکانی، ابن تیمیه، ابن
القیم الجوزي، سید قطب، محمد قطب، صلاح عبدالفتاح الخالدی.. هتد خوا
له هه موویان رازی بی پله یان لای خوا به رزتر بیټ.

دو: هیچ په رتووكيك مه خه ره نیو مه کته به کت تاوه کو چاویکی پیدا
نه خشیټیت و سه رنجیکی نه ده یت، نه وه شیان به م شیوه یه ی خواره وه
ده کری:

أ- خویندنه وهی پیشه کی یه که ی (مقدمه).

ب- خویندنه وهی تاوه روک (فهرست) ه که ی.

ج- هه روه ها هه ندی بابته و شوینی جیا جیای په رتووكه که. ^(۱)

پاشکو:

خویندکاری سه نگین:

زه روره قوتابی زیاتر له هه موو خه لکی تر له مه یدان و گوره پانی کاردا
نه سپی خوی تاوداو زانسته که ی به شیوه یه کی عه مه لی و نه ریټی وینه بکا و
نیشانی بدات، چونکه زانست و زانیاری گهر کاری پی نه کری و نه خریته

قابلیکی عه مه لی خیری پیوه نیه و که لکیشی نیه، چونکه کرده وه (العمل)
به ره میکه له به ره مه دیار و به رچاوه کانی زانیاری...

بویه پیویسته خوینکاری زانسته شهرعیه کان که سایه تیپکی جیای
هه بی له گه ل خه لکی تر له دوورو نزیکه وه له شیوه ی خال (الشامة) ی سه ر
پوو به رچاو بکه وی و ههستی پی بکری، جا جیاوازی که سایه تی یه که ی
ده خوازی نه م بوارانه بگریته خو و له خو بگری...

یتک: بیرو باوه پ (العقیده):

هه لبه ته بوارو لایه نی عه قیده و بیرو باوه پ گرینگترینی نه و لایه نانه یه که
مافی خویتی زیاد له هه ر بواریکی تر قوتابی نه هه میه تی پی بدات و به
شیوه یه کی دروست و له سه رچاوه یه کی ساغ و ساف به دهستی بهیئی و
به رجه سته ی بکات له هزو بیریا، چونکه مروفی موسلمان یان موسلمانیکی
پاست و پاستگویه یانه ناپاست و سه خته کاره، جا هه ندی موسلمان ی پاستگو
به عه قیده و بیرو باوه پی له سه رچاوه ی بیگه ردی قورئان و سوننه ت
وه رده گری و هه لده هینجی، بیجگه له مه هیچی تر به سه رچاوه ی عه قیده ی
خوی نازانی و هه روه ها ته واو ته واو پابه نده به برکه و باب ته کانی عه قیده و
سه رتا پای ژیان و گوزه رانی له ژیر سایه و سیبه ر و کونترولی عه قیده یه...

دوو: بواری خواپه رستی (العبادة) و به ندایه تی خوا:

نه م بواره شیان له دوو لایه نه وه تیبینی ده کری...

۱- لایه نی زانستی شیوه یی.

۲- لایه نی کرداری پراکتیزه یی (التطبیقی).

بابای زانستخواز (طالب العلم) پیویسه زانیاریه کی ته واو و توکمه ی هه بی
ده رباره ی بواری خواپه رستی و به ندایه تی، به شیوه یه کی وا تیگرای نه و

خوابه رستیانهی، که پۆژانه موماره سه و جی به جییان ده کات گشت پایه (الرکن) و فه رزو سوننهت و ئادابه کانیان چاک چاک بزانی و بناسی و لیکیان بکاته وه و چه ندیه تی و چۆنیه تی یان ده رک بکات..

فیرخوازی نازین:

بیگومان ئامانج و مه به ست له به ده سته پێتانی زانسته شه رعیه کان بریتی یه له به ندایه تی کردن بۆ خوا و لی نزیك بوونه وهی، جا پێویسته مه لگرانی ناسنامه ی قوتابییه تی - زانسته شه رعیه کان به خوابه رستی و به ندایه تی چاک و ساغ بێ خه لته کردنیان بۆ خوا بناسرین و له خه لکی تریش جیا بکړینه وه، مه روه ها سه ره پای نه جامدان و به جی هینانی خوا په رستی یه واجبه کان مافی خۆیه تی سوننه ته کانی ره واتب و غهیره ره واتب سیواک و ته وای نه و سوننهت و زیکر ویردانه ی، که له سه رچاوه متمانه پێکراو (موثوقه) کان ئاماژه یان پێ کراوه گرنگیان پێ بدری و له خۆدا به دی به ینددرین.

س: بواری خووپه وشت (الاخلاق):

بواری خووپه وشت (الاخلاق) یش یه کێکی تره له م بوارانه ی، که زه رووره و خویندکاری ناوه ندانه کانی - زانسته شه رعیه کان بیکات به گۆره پانی کاری و نه سپی خۆی تیا تاودا و پشکی شیرێ تیا به ده ست به یێن، به شیوه یه ک بهر له وهی به زمانی زانیاری و گوشتار خه لکی و ده ورو بهر بانگه واز بکات و بدوین، خووپه وشتی به رزی بکا به هۆ و ئامرازی بانگه وازی، چونکه خووپه وشتی به رز کاریگه ری زیاتره له سه ر خه لکی و ده روونیان له زانیاری و گوشتار بۆ ده رخستنی پووی حه قیقهت و پاستیه تی، نه مه ش گه ر سه رنجیکی زێڕینی میژووی ئیسلامی به دین ده بینین زۆریه ی مه ره زۆری گه لانی جیهان

هۆی موسلمان بوونیان ده‌گه‌پێته‌وه‌ بۆ کاریگه‌ری پاسته‌وخۆی خو‌و په‌وشت و نه‌خلاقى په‌سه‌نى موسلمانان ، چونکه موسلمانان کاتێک که ده‌چوون بۆ فه‌تح و پزگاری و لاتانی جیهان هه‌رچی په‌وشت خو‌و نه‌خلاقى به‌رزو په‌سه‌نى ئیسلامی بوو تیاياندا هه‌بوو به‌ردیدی گه‌لانی دونیا ده‌که‌وت، بۆیه ده‌ست به‌جۆ باوه‌ریان ده‌هێناو ده‌ست له‌ ملانی ئیسلام ده‌بوون به‌ر له‌وه‌ی هه‌یج شتێک له‌ پرانسیپ و مه‌بادیه‌ مۆف دۆسته‌کانی بزانی و شاره‌زایی، چونکه بنه‌ماکانی وه‌ک سیمایه‌کی گه‌ش له‌ یه‌که‌ یه‌که‌ی تاکه‌کانی ده‌دره‌وشانه‌وه‌...

جا که‌ وایی فی‌رخوازی په‌وشت به‌رز:

تۆش هه‌ولده‌ بۆ به‌ده‌ست هه‌ینان و به‌رجه‌سته‌کردنی تێکرای نه‌و په‌وشت و خوانه‌ی که‌ زه‌روور و گرینگن بۆ که‌سایه‌تی خۆت وه‌کو: هه‌منی و به‌ وبقاری و پیاوه‌تی (المروءة) و شه‌هامه‌ت و ده‌ست ده‌م و داوین پاکى و خۆبه‌که‌م گری و نه‌رم و نیانی و به‌ ئارامی و پاستگویی و بویری و تاد. دور به‌ له‌ هه‌ر چی خو‌وپه‌وشتێکی سووک و به‌د و نه‌گونجاوه‌، که‌وا چ به‌ شیوه‌یه‌کی پاسته‌وخۆ بێ یان نا‌پاسته‌وخۆ کار له‌ که‌سایه‌تیت ده‌که‌ن، جا وریابه‌ هه‌رزه‌کارانه‌ په‌فتار نه‌که‌ی و بیر نه‌که‌یته‌وه‌، نه‌بادا به‌ هۆی چوون به‌ پیر داخوازیه‌کانی ده‌روون دووچاری له‌که‌دار بوونی که‌سایه‌تیت ببی و گرفتی دابه‌زین و بێ متمانه‌یی روت تێ بکات..

وه‌ک چۆن پێشینه‌مان که‌ له‌ لوتکه‌ی خو‌وپه‌وشتی به‌رزدا بوون، ته‌نانه‌ت هه‌رگیز پازی نه‌بوون به‌ کۆرپ و مه‌جلیسێک، که‌ قسه‌ی سووک و پووج و بێ مه‌نا (اللفو)ی تێدا هه‌بێ و په‌رده‌ی نه‌ده‌ب و حه‌یا و حه‌شمه‌تی تێدا هه‌تک بکری بۆ وینه: (الاحنف بن قیس) گوتویه‌تی: (جنبوا مجالسنا ذکر النساء والطعام، فأنى أبغض الرجل يكون وصافا لفرجه و بطنه) واته‌: کۆرپو

مه جلیسه کانمان دور بگرن و بپاریزن له باس و خواسی ئافره تان و خواردن و خوراک، من زۆر رقم له و کهسه یه که باسی داوین و زگی دهکات.

چونکه تهواو پابه ند بوون به دهقه شه رعیه کان (النصوص الشرعية) وه ک خوی کار له جی له باره ی هه ئس و کهوت کردن له گه ل ئه م ته رزه کۆپو مه جلیسه نه، ده فه رموو: ﴿إِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ، قَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ﴾^(١).

چوار: لایه نی شیوه و دیمه ن پوآله ت:

هه روه ها ئیسلام گرنگی و بایه خی زۆری به بواری دیمه ن و پوآله ت (المظهر) یش داوه، تا ئه و ده ره جه ی له هه ر تاکیکی موسلمان ده خوازی که پیچه وانه و جیاوازی له گه ل (أهل الكتاب) له هه ر دیمه نیکدا به کار بهیئن.

بۆیه زانستخوازان ئه م بواره شیان پشتگوئ نه خستوه و به لاوه یان نه ناوه به شیوه یه ک هی وایان هه بووه به بی خو بۆن خوشکردن (التطیب) بۆ ده رسه که ی نه چوه بۆیه: له م باره یه وه گو تراوه: (الطیة فی الظاهر تدل علی میل فی الباطل).

ئینجا هه ندی له م دیمه نانه و پوآله تانه ی، که ئیسلام پیی له سه ر پیوه پابه ند بوونیان داگرتوه جه ختی له سه ر کردوه، بریتین له مانه ی خواره وه:

١- ریشداری و هیشتنه وه ی ریش (أعفاء اللحية).

٢- پاک و خاوینی سه ر و سیمو دیمه ن و پوآله ت.

٣- خو نه چواندن به خاوه ن نامه کان (أهل الكتاب) له شکل و شیوه و جل

و به رگ.

٤- خو نه چواندن به ئافره تان.

۵- پۆشینى بەرگ و پۆشاکی شهرعی^(۱).

که واته: قوتابیانی خوشه ویست:

نیمه مانان چاوه پوانی ههنگاوه به فەرپه کانتانین، ئازیزان! ههنگاو بنین
ئیسلام و موسلمانان به ئیوه سه ریه رز و شکومه ند ده بن، جا ئومیده وارین
ئاوات و ئومیده کانمان له بار نه بهن و نه یان خه نه گۆپو بی هیوامان نه کهن،
هه ولدهن هیچ تاویک ماندوو بوون و خه م ساردیتان پتوه دیار نه بی و بویر و
ماندونه ناسانه ههنگاو بنین، هه م بۆ به دهسته ئینانی زانیاری به سود، هه میش
بۆ به کرداری کردنی و خزمهت پیکردنی ئه م زانیاریه، سه یرکه ن چۆن
پیشینانمان باس و خواسی سه یرو سه رسوپه ئنه ریان لی ده گتیردیته وه، به
وتنه: وه ک ده ئین هی وایان هه بووه له پیکای گه پان به دوا ی زانست ئاوی لی
براهه ناچاری میز خواردنه وه هاتوو، یانه یه کیکیان دووری و سه ختی پیکای
ئه وه نده کاری تیکردوو و ئه زیه تی داوه تا وه کو میزی بۆ خوین گۆپاوه !!
له مهیدانی کارو خزمهت به پرۆسه ی زانست و زانستخوازیشدا سه ده ها
به لگه و نمونه ی هه مه چه شن هه ن و له به ر ده ستدان، که له م ده رفه ته وه
ناتوانین زۆر له م باره یه وه بدوین و باسه که قولتر بکه ینه وه، ته نها بۆ
نمونه:

۱- پیشتهوا: (النوی) که به ته نیا (۴۵) سال ته مه نی بووه سه ره پای
ئه وه ی پۆژانه دوانزه (۱۲) ده رسی گوتوو نه ته وه، که چی خاوه نی (المجموع):
(شرح المذهب) و (شرح صحیح مسلم) ه، که هه ر یه کیان (۱۰-۱۵) به رگن.
هه روه ها خاوه نی په رتوکه گه لیکی گه وره و گچکه یه وه کو: (تهذیب الأسماء

۱ - توجیهات ضروریة لطالب العلم / ص ۵۶

واللغات) و (روضة الطالبين) و (رياض الصالحين) و (الأربعين) و (التبيان في آداب حملة القرآن) و...تاد.

ب- نهدي يه كيكي وهكو: (ابو وفاو ابن عقيل الحنبلي) كه كتيبي (الفنون) كه هشت سهد (۸۰۰) به رگه، نووسيوه، كتابيكي بچووكيشي به قه باره ي (۲۰) به رگي نووسيوه.

كهواته پيك وهك زانايان گوتوويانه: (العلم لا يُعطيك بعضه حتى تعطيه كلك) يان وهك نيمامي على خواي لي پازي بي فرموويه تي: (يهتف العلم بالعمل فإن أجابه ولا أرتحل).

بهشی چوارهم

چاودیری کردن و راگرتنی ریزو حورمه‌تی ماموستا له‌گه‌ل چه‌ند رینمایه‌کی پیویست

بیگومان زانست و زانیاری له سهره‌تاوه به تنها له سهرچاوه و په‌رتووک وهرناگیرئ، به‌لکو پیویسته له‌لایه‌ن ماموستایه‌که‌وه بخویندرئ و شیوه و چۆنیه‌تی خویندن و فیربوون، هه‌روه‌ها برینسی قوناغه‌کانی خویندن به‌پئی رینمایه‌کی ماموستا و له‌ژیر چاودیری و به‌ناگاداری نه‌وه‌وه بیت..

بۆ نه‌وه‌ی نه‌بادا فیرخواز دووچاری خلیسکان و ترازان بیت کورد گوته‌نی: (شه‌لم کویرم ئاپاریزم) نه‌که‌ویته‌ نیو دونیای سهرچاوه و په‌رتووک زانستیه‌کانه‌وه به‌هۆی نه‌زانین و ناشاره‌زایه‌وه نه‌یانشتیویئ. شاعیریش له‌م باره‌یه‌وه گوته‌ویه‌تی:

ألا لا تنال العلم إلا بسطة: سأنبئك عن مجموعها ببيان:
ذكاء وحرص و إصطبار و بلفه وإرشاد أستاذ و طول زمان^(۱)

فیرخوازی پێزدار:

مادام ماموستا نه‌وه‌نده نه‌همیه‌ت و کاریگه‌ری راسته‌وخۆی له‌سهرژیان و فیربوونی قوتابی هه‌بئ و بئ نه‌و قوتابی چی بۆ نه‌کری و کاری له‌سهربوونی نه‌و بوه‌ستی، زه‌روره‌ خویندکاری زانسته‌شه‌ریه‌کان- هه‌رچی په‌وشت و نه‌ده‌ب و ریزو حورمه‌تیکه‌ له‌به‌رامبه‌ر ماموستا که‌یدا په‌چاوی بکات و به‌چاوی پێزه‌وه‌ سه‌یری بکات، چونکه‌ نه‌م جوړه‌ خه‌سله‌ت و هه‌لس و که‌وته

۱ - الجامع في طلب العلم الشريف / ص- ۱۸۱

به هيمای سهرکه وتن و فيربوون و په وشت به رزی خویندکاریش ده ژمیردری،
که واته ده با مامؤستا که جیگای پیز و ته قدیر و به رز راگرتن بی له هر
شوین و کاتیکدا بیت به پیی نه م رینمایانه ی خواره وه:

- ۱- به نه ده به وه له گه لیدا دانیشه و چاودیری په وشته کانی دانیشتن بکه.
- ۲- به وپه پی پیزو نه ده به وه قسه ی له گه ل بکه و په فتارو گوftar جوان به.
- ۳- به شیوه یه کی پک و گونجاو پرسپاری لی بکه و وریا به پرسپاره که
به جی و له جی بیت.

- ۴- له کاتی قسه کردنی دا جوان گوئی بگره و سپری نه م لاو نه و لا مه که.
- ۵- له کاتی دهرس خویندن دا به پیزه وه کیتابی له به رده م بکه وه.
- ۶- له هر دوو حاله تی قسه کردن و پویشتنی دا پیشی مه که وه و قسه پیشی
مه بره و له به رده میدا زور مه لی و زور بللی مه به.

- ۷- له کاتی پرسپارلیکردن، بۆ وه لامدانه وه ی پرسپاره کانت زوری لی مه که.
- ۸- زور پرسپاری لی مه که، به تاییه ت له و کاتانه ی مامؤستایانی تر و
هاورپییانی ناماده ن، چونکه نه مه بۆتو غروریه و نه زیه تدانی مامؤستاشی
تیدایه.

- ۹- به ناوی تاییه تی خوی بانگی مه که و ناوی مه هیته، به لکو به وشه ی:
(مامؤستایان، یان مامؤستای به پیز یاخود مامؤستا) بانگی بکه و بیدوینه،
هر وه ها له دووره وه نه گه روا پتویست بی نه گینا بانگی مه که.

- ۱۰- له نان و ساتی دهرس خویندن دا، هه ولده که یف و تامه زرویی و به
ته نگه وه بوونی دهرسه که ت نشان بده، به شیوه یه ک مانای که لک لی و هرگرتنی
لی بفامریتته وه.

- ۱۱- نه گه ره له یه که له لایه ن مامؤستا وه هه ست پی کردو به ر دید

كهوت، با له دهم و چاوتدا پرهنگ نه داته وه و لای خه لك باسی مه كه، چونكه
كهسی بئ هه له ته نها خوايه، كهس له هه له بئ بهش نيه. ^(۱)

۱۲- خۆت بپارێزه له هه ر كارێك، كه ده بێته هۆی توو په كردنی
مامۆستا كهت، به تایبته به موماره سه كردنی تاقیكردنه وهی له سه ر ئاست و
توانا و به هره ی زانستیی، چونكه فاكته رێكی به هێزه بۆ هه ست و نه ست
بریندار كردنی، كه هه ندێ له زانا یان به (حرب الأعصاب) ی ناو ده بن.

۱۳- هه ر كاتیك نیازی گۆرپینی مامۆستا و پۆیشتن له خویندنگا (مدرسه) ت
لا كه لاله بوو، بۆ پۆیشتن مۆله تی لی بخوازه، چونكه هه م بۆ ریز و حورمه ت
گرتنی مامۆستا چاكتره، هه میش هۆ كارێكه بۆ به رده وام بوونی سۆزو
خۆشه و یستی مامۆستا و له ده ست نه دانی ئەم خۆشه و یستی و په یوه ندییە ی
كه له نیوانتاندا هه بووه.

۱۴- هه روه ها پێویست وایه كاتیك قوتابی ده چێته خزمه ت مامۆستا به و
په پێ رێك و پێكی و خۆ ئاماده كردنه وه بچیت .. واته پاك و خاوین بئ له
به رگ و پۆشاكی، دلێ له هه رچی كارێكی سه رقال كاره خالی و به تال بێت،
هه روه ك چۆن مامۆستا نه گه ر له شوینێكی وابوو، كه مۆله ت وه رگرتنی
گه ره ك بوو، به به بئ مۆله ت وه رگرتن وه ژوور نه كه وئ، هه ر كه چووه
ژووره وه ش سلوو له ئاماده بوان بكات به گشتی و به تایبته مامۆستا و چاك
و چۆنیشی بكات و له هه والیشی بپرسی، به سه ر خه لكه وه پاز نه دات و له
كۆتایی مه جلیسه كه دابنیشی، مه گه ر مامۆستا داوای لی بكات بچێته
سه ره وه، یا خود ئاماده بوان و دانیش توان پیزی بگرن و جه خت له سه ر چوونه
سه ره وه ی بگن، هه روه ها هیه كهس له شوینی خۆی هه ل نه ستین، تاكو

۱ - وهك شاعیریش ده ئی: (من الذي ما ساء قط ومن له الحسنى فقـــــط)

له شوینیا دابنیشی، له ناوه پاستی مه جلیس و له نیتوان دوو برادر و هاوه لآن به بی نیزن دا نه نیشی، مه گهر به ثاره زووی خوین شوینیان بۆ کرده وه نه و کات قهیناکات، به لام به پیکي دانیشی و شوینیان لی تهنگ و ناخوش ناکات و په چاوی هست و شعوری ناماده بوان ده کات، له کاتی قسه کردنی دا دهنگی به بی پیویست به رزو بلند ناکات و پی ناکه نی و یاری به دهسته کانیه وه ناکات.

۱۵- پیشه وا: (علی کوپی نه بی تالیب) یش خوای لی پازی بی له م چند پستانه ی خواره وه نامازه به کومه له مافیکی ماموستا و فیرکار به سهر قوتابییه وه ده کات، که ده قهرموئی: ((من حق المعلم عليك أن تسلم علی الناس عامة وتخصه بتحیه، وأن تجلس أمامه، ولا تشیرن عنده بیدیک، ولا تغمرن بعینیک ولا تقولن قال فلان خلاف ماتقول، ولا تغتابن عنده أحدا، ولا تشاور جلیسک فی مجلسه، ولا تأخذ بثوبه إذا قام، ولا تلج علیه إذا کل، ولا تعرض-أی لاتشبع- من طول صحبتہ)). که بریتین له مانه:

مافیکی فیرکار (المعلم) به سهر خویندکار نه وه یه که سه لام کردنی له خه لکی به شیوه ی گشتی بی، به لام هی ماموستا تاییه ت بیت و زیاتر پیز و حورمه تی تیدا په چاو بکات، هه روه ها پیویسته فیرخواز فقهی به و په پی پیزه وه له به رامبه ریدا دابنیشی و گه مه به ده ست و چاویه وه نه کات، هه روه ها نابی بلیت فلانه ماموستا ده رباره ی نه م سه له یه پیچه وانه ی تو ده لی، له لای ماموستا نابی غه ییه ت و به خراپ باسی هیچ که س بکات و گفت و گو و قسه و پسته پست له گه ل هاوه ل و هاوپیکانی له مه جلیسی ماموستا دا ناکات، هه روه ها له کاتی هه ستانی ده ست به جله کانیه وه ناگریت و له کاتی بیتاقه تی و ماندوویی دا زوری و ئیلحاحی لی ناکات و هه رگیز له مه جلیس و هاوپییاتی تیر نابی و وه پسی و بیتاقه تی ده ر نابری.

هه‌ئس و كهوتى پيشينا نمان له ئاقار ماموستايان دا:

پيشينا نمان ئه‌م راستى به‌يان چاك ده‌رك كرده‌بوو، كه پاراستن و پابه‌ندبوون به‌ خه‌سه‌له‌تى به‌رز راگرتنى ماموستاو پيژ و حورمه‌ت نواندن به‌رامبه‌رى فاكته‌ريكي تابليى كاريگه‌ره له‌زيانى فيرخواز و مايه‌ى زياتر كه‌لك لي وه‌رگرتنه، بويه ده‌بينين ئه‌هميه‌تى زوريان به‌م خه‌سه‌له‌ته داوه، بۆ نمونه:

أ- هه‌نديكيان نه‌ريتيان وا بووه به‌ر له‌وه‌ى بچن بۆ خزمه‌ت ماموستاكه‌يان سه‌ره‌تا خير (صدقة) يكيان ده‌كرد ئينجا ده‌چوون بۆ خزمه‌تى..

ب- هه‌روه‌ها به‌م شيوه‌يه‌ش له‌خوا ده‌پا‌پانه‌وه: (اللهم أستر عيب معلّمى عني، ولا تذهب برّكه علمه مني).

ج. (په‌بيع) كه قوتابي و هاوه‌ليكي پيشه‌وا شافيعى بوو په‌حمه‌تى خوا له هه‌ردووكيان بيت ده‌فه‌رمووى: ((ما اجتأت أن أشرب الماء والشافعي ينظر إلي، هيبة له)) واته: قه‌ت جوړنه‌تم نه‌كردووه، له‌به‌رده‌م شافيعى دا ئاو بخۆمه‌وه له‌به‌ر ريزو هه‌يبه‌تيك بۆي.

د- پيشه‌وا شافيعى - ره‌حمه‌تى خواى لي بيت - ده‌فه‌رمووى: (كنت اصفح الورقة بين يدي مالك صفحاً رقيقاً هيبة له لئلا يسمع وقعها) واته: لاپه‌ره‌ى كتيبه‌كه‌م له‌ خزمه‌ت ئيمام - مالك زور به‌ هيواشى و نه‌رمى و له‌سه‌ر خۆيه‌وه هه‌لده‌دايه‌وه نه‌بادا گووى لي بيت.

چهند رينمايه‌كى پيوست:

يه‌كه‌م: هه‌لبژاردن و ده‌ست نيشان كردنى كه‌سيكي شياو بۆ خۆى به‌ سيفه‌تى ماموستايه‌تى:

به‌ليى به‌ راستى كاريكي تابليى پيوسته كه قوتابي زانسته شه‌رعيه‌كان - كه‌سيكي وا هه‌لبژيړي و بيكات به‌ ماموستاو چاو ساغى خۆى و

زانباری لیوه فیږ بیت، که زاناو به تواناو له خوا ترس و پاریزگار (متقی) و په ریږ پاک بیت، چونکه وهك موچه ممدی ئیبن سیرین و مالکی کړی نه نه س و توریکیس له پیشینان (السلف) فرموویانه: ((إن هذا العلم دین، فانظروا عن تأخذوا دینکم)) واته: به راستی نه م زانسته ئایینه، که واته سه رنج بده ن و بزائن ئایینه که تان له چ که سیکه وه ودرده گرن.

دووه م: فیږخوان نابی خو به گه وره گر بی له هه مبه ر وهرگرتنی زانستدا:

به لی بیگومان پیویسته - فیږخوان، فه قی نه و په پی مل که چی و نه رمی و بی فیزی بنوینی بو فیږکار (معلم) ه که ی و جله وی کاری ته و او بداته ده ست، هه روا مل که چ و گوئ رایه ل و نه رم و نیان بیت له به رامبه ریدا به شیوه ی نه خو شیکی نه زان و کوله وار بو دکتوریکی وشیار و ژیر و میهره بان، با هه رچه نده فیږکار و ماموستا که شی به ته مه ن له وی بچو کتر بیت و خو ی و بنه ماله که شی به قه د وی ناویانگ و شوره تیان نه بیت، چونکه بیگومان مروف به نواندنې مل که چی و نارامگرتن له سه ر بینینی زه لیلی بو ده ست خستنی زانباری، ده گات به زانست و پله ی زانایی، له م باره شه وه گوتراوه:

ومن لم یذق طعم المذلة ساعة قطع الزمان بأسره مذلولاً
هه روه ها ئیبن وعه باسیش خوا لی یان رازی بیت فرموویته: (ذللت طالباً فعزت مطلوباً).

سی یه م: ماموستا که ت چاکترین و له بارترین پی شه نگ (قدوه) یه که بو تو:

به لی خویندکاری دلسوز: با شترین و چاکترین و له بارترین که سی که تو بیکه ی به پی شه و او پی شه نگ بو خو ت، تا کو لی ته هره مه ند بی و سوود و که لکی لیوه ببینی بیجگه له فیږبوون و زانباری لی وهرگرتن خه سلته و

خوپه وشته بهرز و ره سه نه کانی و به هره و توانا کانی لټیه وه فټریت ماموستا که ته، که به باوکی نایینی (الأبوة الدينية) یا خود وه که له قانونی نیرله ندی به (الرضاع الأدبی) هاتووه و ناوزه د کراو^(۱)، به لام وریا به خو شه ویستی ماموستا که تات له نه کات له چوارچپوهی یاسایی خوئی دهریچیت و دوو چاری کاری سلبی ناشیاو بییت، به بیانوی شوین پییه لگرتن و شوین که وتنی که له خو ته وه دیار نی یه و هستی پی ناکهیت، به لام خه لکی تر هستی پی ده که ن و ته واو لی ناگادارن - که واته هه ول مه ده له ده نگ و نه غمه و ناوازو شیوهی هه ستان و دانیشتن و هه لس و که وتی روژانه ی تاد چاوی لی بکهیت و ته قلیدی بکهیته وه، چونکه نه مانه به شیکی گرنگن له پیکهاته ی که سایه تی ماموستا به مانه له خه لکی تر جیا ده کریته وه و تایبه تن به که سایه تی خوئی، حق و انیه تو له مانه چاوی لی بکهیت و که سایه تی خوشت بشیوینی.

چوارهم: به ده ست هی نانی به ته نگه وه بوون و به مشووری ماموستا له دهر سه کاندای:

هه لبه ته قوتابی چه نده به ریکی گوئی بگری بۆ دهرس و هزر و بیر و هست و نه ستی چه نده له گه ل ماموستادا بییت، هی نده ش بگره له مه ش زیاتر ماموستا گرنگی پیدان و به په رو شه وه بوونی له دهرس و وتنه وه که یدا هست پی ده کری.

بۆیه پټویسته قوتابی فه قی - نه بیته نامرازیکی سه لبی بۆ زانیاری ماموستا که ی، به نواندن شیوه ی ته مبه لی و سستی و که مته رخه می و گوئی نه دانه دهرس و وانه زانسته یه کانی، چونکه نه م ته رزه خه سله ت و هه لس و که وتانه سروشت و میزاجی ماموستا تیک ده دن و ده شیوینن .

۱ - نه وه ی راستی بیت باوکی نایینی یان باوکی زانسته گونجاو تره .

له‌م باره‌یه‌وه خه‌تی‌بی به‌غدادی ده‌فه‌رمووی: ((حق الفائدة أن لاتساق إلا الى مبتغیها، ولا تعرض إلا الراغب فیها، فإذا رأى المحدث بعض الفتور من المستمع فلیسکت، فإن بعض الأدباء قال: نشاط القائل على قدر فهم المستمع))^(۱) واته: حق وایه شتی به‌شود(الفائدة) بۆ که‌سیکی ئاره‌زووی نه‌بی‌ت نه‌گو‌تری و باس نه‌کری، هه‌رکاتیک قسه‌بیژ هه‌ستی به‌سستی و که‌مه‌رخه‌می گو‌گر کرد پی‌ویسته‌ بی‌ده‌نگی لی‌وه بکات و واز بی‌نی، هه‌روه‌ها هه‌ندی له‌ نه‌دیب و روونا‌کبیران گو‌وتویانه: گرنگی پێ‌دانی قسه‌بیژ به‌ گو‌یره‌ی تی‌گه‌یشتنی گو‌یگره‌.

پێنجه‌م: تو‌مارکردن و نو‌وسینه‌وه‌ی هه‌ندی باب‌ه‌ت و شتی پی‌ویست له‌ کاتی ده‌رس خو‌یندن دا.

خو‌یندکاری به‌ مشو‌ور: نو‌وسینه‌وه‌ی هه‌ندی شتی زه‌رو‌ور گرنگ له‌ کاتی ده‌رس خو‌یندن دا کاریکی تاب‌لی‌ی به‌ره‌مدار و به‌سو‌وده بۆ له‌ یاد نه‌کردن و پار‌یزگاری لی‌کردنیان، جا بزانه‌ نه‌م کاره‌ له‌ خزمه‌ت مام‌ۆستایه‌که‌وه بۆ مام‌ۆستایه‌کی تر جیا‌وازه‌ و فه‌رق ده‌کات، بۆیه‌ نه‌جامدانی نه‌م کاره‌ نه‌ده‌ب و مه‌رجیکی گه‌ره‌که‌: -

أ- ره‌وشته‌که‌: بریتی‌یه‌ له‌ نا‌گادار‌کرنه‌وه‌ی مام‌ۆستا‌که‌ت، له‌ نه‌جامدانی نه‌م کاره‌، که‌ به‌ راشکاوی پێ‌ی بلی‌ی تو‌ هه‌له‌ده‌ستی به‌ نو‌وسینه‌وه‌ی نه‌م شتانه‌ بۆ له‌ یاد نه‌کردن و له‌یادنه‌چوون.

ب- مه‌رجه‌که‌ش: بریتی‌یه‌ له‌مه‌، که‌ ئاماژه‌ به‌و راستی‌یه‌ بده‌ی که‌ تو‌ نه‌م شتانه‌ت نو‌وسیوه‌ته‌وه‌ که‌ له‌ ده‌رسه‌کانتا گو‌ی بیست بو‌ویت له‌ مام‌ۆستا.

بهشی پینجهم

چۆنیه تی هه ئس و که وتی قوتابی زانستیه شه رعیه کان له نیو قوتا بخانه دا

قوتا بخانه که وا مالی دووهمی قوتابی یه، کۆمه له په وشت و یاساو
پرسیایه کی تایبته تی هیه و له خو گرتووه، زه رووره و په وشه که وا
ده خوازنی که وا نه و په وشت و یاسا و پرسایانه چاودیریان بکریت و پشتگوئی
نه خرین و له لایه ن قوتابی یه وه به هه ند هه ل بگیرین..

ئینجا ده توانیت شیوه و چۆنیه تی هه ستان و دانیشتنی قوتابی له
نیو مه دره سه دا، له چه ند خالێکدا به کورتی پروو بکه یه وه و بیخه یه پروو:

یه ک: گوپزایه لی براگه وره (الامیر):

له ئیسلام دا ده ستنیشان کردن و هه بوونی براگه وره (الامیر) مه رچی
بنه په تی هه ر کاریکه، جا چ جای له ناوه ندیکی زانستیدا، که ده توانین به
کارگهی به ره مه یه تانی رابه رو چاوساغ و پیشه وا و براگه وره کانی گه ل و
کۆمه لی دابنن و ناوزه دی بکه یین..

بیگومان گوپزایه لی و فه رمانبه ری (السمع والطاعة) ی براگه وره ش له دید و
بوچوونی ئیسلامی دا پتویسته و فه رزه .. بۆیه قوتابی زانسته شه رعیه کان
به روا و قه ناعه تی وایه و به ئه رکی سه رشانی و فه رزیشی ده زانی، که
گوپزایه لی براگه وره که ی بکات و قسه ی نه شکین و له فه رمان و به رپاره کانی
ده رنه چیت، قه ناعه تیشی وایه، بئ فه رمانی کردن و قسه شکاندنی تاوانیکه و
ئه نجامی داوه، به مه ش خوئی مسته حقی توو په یی خوا کردووه، چونکه
پتفه مبه ری ئازیزمان ﷺ ده فه رموی: ((من أطاعني فقد أطاع الله، ومن عصاني

فقد عصي الله، ومن يطع الأمير فقد أطاعني، ومن عصى الأمير فقد عصي))^(١) واته: هر كه سيك فرمانبري بركات نه و فرمانبري خوي كردوه، هر كه س سه رپيچی و بي فرمانيم بركات، بيگومان سه رپيچی خوي كردوه، هر كه سيك فرمانبري براگه و ده بركات و فرماني نه شكيني، نه و ده فرمانبري مني كردوه، هر كه س سه رپيچی براگه و ده بركات سه رپيچی مني كردوه.

نينجا راستي يه كيش ماوه نامارده ي پي بددين، كه گوپرايه لي و جي به جي كردني فرماني براگه و ده له هر دوو حاله تي خوشي و ناخوشي يه و پيويسته و گره كه، به لام ده بي وريا بيت كه نه و فرمانبريه ش بهنده به سنوري شهرعي خوي و چوارچيويه تاييه تي خوي هيه و په ها (مطلق) نيه، كه واته هر كات فرمان و برياريك له هر ناستي كه وه بيت نه كه به ته نها له لايه ن برا گه و ده و له سنور و چوارچيويه شهرعي خوي لايدا و تراز، نه و نه و كاته نه كه هر فرمانبري و به گويي كردن دروست نيه، به لكو خوي له خويدا نه نجامداني تاوانيكي زليشه، وه كه سه روه رمان ﷺ ده فرمانوي: ((لا طاعة لمخلوق في معصية الخالق))^(٢) له کوتايي نه م خاله دا ده ليم:

حقي خوييه تي نه گره هر مه دره سه يه كيش، تائيستا حسابي بؤ ده ست نيشان كردن و داناني براگه و ده (الامير) حوجه كه ي نه كردي و به هه ندي هه نه گرتبي، پيويسته له مه و دوا نه م مه سه له يه چي تر فرمانوش نه كرئ يا خه مي لي بوخري.

هه روه ها له كاتي هه لباردن و داناني براگه و ده، پيويسته په چاوي ناسته كاني زانستي و ژيري و په وشتي و پاريزگاري و پابه ندي و ته مه ن و

١ - متفق عليه. البخاري: ٧١٣٧، مسلم: ١٨٣٥

٢ - متفق عليه.

هتدی هه لېږتېردراو و دهست نیشان کړاو بکړیت.

پټوېسته بابای هه لېږتېردراو (براگه وړه) په چاوی ئه رکه کانی برا گه وریه تی بکات و به چاوی پړز و سق زو ئینسافه وه، سهیری هاوه ل و ئه ندامانی خیزانی مه درسه که ی بکات و غروری و لووت به رزی و خو په سندی نه یگرئ.

دوو: په چاوکردنی گه وړه و بچووکیی:

قوتابی زانسته شه رعیه کان هه رچه نده، ئه و حه قیقه ته چاک ده رکه ده کا و ده زانی، که مرؤفه کان به گشتی یه کسانن، هیچ که س له به ندایه تی و په گه زه وه ئیمتیازی به سهر که سیکی تره وه نیه، به لکو هه موویان به شیوه ی ده نکه کانی شان هی سهر یه کسانن، وه ک پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: ((الناس مستوون کأسنان المشط))^(۱)، به لام له گه ل ئه وه شدا بپرواو قه ناعه تی وایه که له هه ندیک لایه نه وه جوړه به رزی و نزمی و گه وړه و بچوکی یه که هیه له نیوان مرؤفه کان، بۆ نمونه:

۱- لایه نی زانیاری:

هه لېه ته مرؤفه کان به گشتی و توپړی قوتابیش به تایبه تی، مه رج نیه ئاستی زانستیان یه کسان بیټ و له ئاستیک دابیټ، به لکو جیاوازی به رچاو هه سټپئ ده کړئ، ئاست و قوناغی زانستی که سیك یانه قوتابییه ک بۆ یه کیکی تر جیاوازه، وه ک په روه دیگاریش ده فه رمووی: ﴿وفوق كل ذي علم عليم﴾^(۲) بۆیه قوتابی په چاوی ئه م لایه نه وه ده کات، هه ر که سیك یا هه ر فیترخواز و قوتابی یه که، که ئاست و قوناغی زانیاری له خو ی به رزتر و له پیشتر بیټ، ئه و په پری پړزو حورمه تی ده بیټ له به رامبه ریدا.

۱ - أخرجه الديلمي.

۲ - يوسف / ۷۶

۲- بارو لایه‌نی ته‌قوا و پاریزکاری:

بیگومان جی‌اوازی له نیوان به‌نده‌کان، له گۆڤه‌پانی به‌جیگه‌یاندنی به‌ندایه‌تی و پاریزکاری و ته‌قواداریش دا هه‌یه وه‌ك ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنْ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ اتَّقَاكُمْ﴾^(۱).

ئینجا مادام به‌پیزترینمان لای خوا پاریزکارترینمان بێت، پێویسته له لایه‌ن قوتابیانیش هه‌ر وا بێت و پیز و نه‌ده‌ب و حورمه‌تێکی تایبه‌تیش بۆ که‌سێکی له‌م شتیه‌یه‌ دا‌بندری.

۳- باری ژیری و هۆشمه‌ندی:

قوتابی به‌پیز: باری ژیری و هۆشمه‌ندیش یه‌کیکه‌ له‌ لایه‌نانه‌ی که‌ مرۆف پیزدارتر ده‌کات و زیاتر به‌رز ی ده‌کاته‌وه‌ و پیز و پله‌ و حورمه‌تیشی مسۆگه‌ر ده‌کات، پابه‌ریشمان ﴿ده‌فه‌رمووئ: ((لیلی منکم أولو الأحلام والنهی، ثم الذين یلوفهم، ثم الذين یلوفهم))^(۲) واته‌: با نه‌وان هۆشمه‌ند و ژیر و عه‌قل مه‌ندن له‌ ئێوه‌ بالیمه‌وه‌ نزیک بن، ئینجا نه‌وانه‌ی له‌ دوا‌ی نه‌وانه‌وه‌ دین، پاشان نه‌وانه‌ی که‌وا له‌ دوا‌ی نه‌وانه‌وه‌ دین.

۴- په‌وشت و ئاکار به‌رز ی:

له‌ ئیسلامدا په‌وشت و ئاکار به‌رزیش هۆیه‌که‌ بۆ زیاتر پیزدار کردنی بابای په‌وشت به‌رز و به‌رزو بلن‌داگرتنی، وه‌کو پێغه‌مبه‌ری په‌وشت و ئاکار به‌رزیش ﴿ده‌فه‌رمووئ: ((إِنْ مِنْ أَحْبَبَكُمْ إِلَيَّ وَأَقْرَبَكُمْ مِنِّي مَجْلَسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ، أَحَبَّكُمْ أَخْلَاقًا))^(۳) واته‌: به‌راستی خۆشه‌ویسته‌ترین تان به‌لای منه‌وه‌ و نزیکترینتان له‌

۱ - الحجرات / ۱۳

۲ - رواه مسلم: ۳۴۲

۳ - رواه الترمذی حدیث صحیح: ۲۰۱۸

من له پله و پايه جيگه دا له پوڙي دوايي، نه وانهن، که په وشت جوانترو به رزتره.

۵- ته مه ننداريي:

لايه نيکي تر له و لايه نانه ي، که به رزي و نرمي و گوره و بچوکي له نيو پيزي مړوځه کان به گشتي و چيني قوتابي به تايبه تي ده خولقيني و دروست ده کات ته مه ن زوري و ته مه ننداري يه، پيغه مبهري به رز و به پيزيشمان ﷺ له م باره يه وه ده فرموي: ((ليس منا من لم يرحم صغيرنا ويعرف شرف كبيرنا))^(۱) واته: له نيمه ني يه که سيک بڼ بچوکمان سوز نه نويني و به زه يي پيدا نه يه ته وه، هه روه ها پيزي گوره مان نه گرځي، نينجا چونکه قوتابي زانسته شرعيه کان په روه رده و گوشرکراي نايينه پيروزه که يه تي و له سر بڼه ماو پره نسپه کاني راهيتندراوه، که به رنامه که ي فهرمانی پي ده کات، هه که سيک له و لايه ن و نيمتيازانه ي سره وه ي تيدا هه بن، پيز و نه دهب و حورمه نيکي تايبه تي و شايسته به که سايه تي نه و بڼ داده ني و پتر پيزي ده گرځي.

سئ: بايه خدان به پاک و خاويني:

خوپه وشتيکي تر له و خوپه وشته په سهند و زه ق و به رچاوانه ي قوتابي زانسته شرعيه کان که و له ژياني فه قياي تي و له نيو قوتاخانه گرنگي پي ددات بريتي يه له - پاک و خاويني چونکه به به شيک له نايين و به رنامه که ي ده زاني، پيغه مبهري په وشت به رزيش ﷺ ده فرموي: ((الطهور شطر الإيمان))^(۲)، واته: پاک و خاويني نيوه ي بروايه.

۱ - رواه أبو داود بسند صحيح: ۴۹۴۳

۲ - رواه مسلم: ۲۲۳

بئگومان پاك و خاوينيش نه و خهسلته په سندهيه، كه په يوه نديداره به
 زور لايه نه وه، جا پټويسته له هه مو لايه نيکه وه گرينگی پټ بدرئ و په چاو
 بکړئ به تاييهت قوتابی، حق وايه له هه لايه نيک له لايه نانه ي خواره وه
 پږلئ به رچاو بگيرئ وجئ په نجه ي ديار بيت:-

۱- لايه ني دل ودهروونی:

به لئ دهبئ له سهره تاوه ، قوتابی - زانسته شرعيه کان - هه ولدا هه رچی
 زووه دل ودهروونی پاك بکاته وه ته واو ته واو گه سکی بدات و بژاری بکات له
 هه رچی خهسلته ي پيس و نه گريس ي دهروونی، وه کو گومانی خراب (سوء
 الظن) و ئيره يي (الحسد) و چروکی و ره زيلی (البخل) و خوبه
 گوره گرتن (الکبر) و خو په سندی حه ز له خوده رخستن (حب الظهور) و... تاد
 وه كه له م باره يه وه گوتراوه: ((يُطِيبُ الْقَلْبُ لِلْعِلْمِ، كَمَا تُطِيبُ الْأَرْضُ لِلزَّرَاعَةِ))
 واته: دل پاك ده كړي ته وه و بژار ده كړي ت بؤ زانياری، هه وه كه چؤن زه وي پاك
 ده كړي ته وه بؤ كشتوكال. چونكه زانياری به نديا ته ي و خوا په رستی دل و
 نويزئ نه ينيه و هويه كي گرنگيشه بؤ نزيك كړدنه وه ي دهروون له خوا ي بالا
 ده ست، ئينجا هه روه كه چؤن نويز ئه ركي نه ندانه ديارو به رچاوه كانی لاشه به
 و به وانه وه را نه په پيندرئ و جئ به جئ ده كړئ، قبول و دروست نابيت،
 مه گه ر به پاك كړدنه وه ي دهره وه (الظاهر) نه ندانه كان و لاشه نه بيت له
 هه ر پيس ي و بئ ده ست نويزئ، به هه مان شيوه ش په رستن (عبادة) ي دهروون
 و ناوه دان كړدنه وه ي دل به زانياری راست و دروست نابيت، مه گه ر له پاش
 پاك كړدنه وه ي دهروون و خاوين و بژار كړدنی نه بيت له سيفه ت و په وشتي
 ناشيرين و نابووت و خراب و زيان به خش.

۲- پاک پاگرتنی زمانی:

هه‌لێهه‌ ته‌ زمان نه‌و پارچه‌ گۆشته‌یه‌ که سه‌نتهر (مرکز) یکه‌ چاکه‌ و خراپه‌ی پێ ده‌کری و لێیه‌وه‌ هه‌لده‌قوولێ، بۆیه‌ زه‌روور وایه‌ قوتابی وریای زمانی بێت له‌کاری چاکه‌وه‌ نه‌بێت به‌کاری نه‌هێنی، هه‌روه‌ها بیپاریزنی له‌و جوړه‌ قسه‌و گوفتارانیه‌ که له‌پیزی تاوانه‌کان هه‌ژمار ده‌کری، له‌ زیان و تووچه‌یی خوا خواپه‌نامان بدات به‌م لاوه‌ هیچی تریان لی ناکه‌وێته‌وه‌ و چاوه‌پوان ناکری و هه‌کو غه‌یبه‌ت و بوختان و توانج و پلار و جنێو فروشی و دهم شپری، قسه‌چنی و هینان و بردنی، سویند خواردنی درۆ به‌خوا، سویند خواردن به‌ غه‌یری خواو تاد.

پێغه‌مبه‌ری ئازیزیشمان ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((من كان يؤمن بالله واليوم الآخر فليقل خيرا أو ليصمت))^(۱) واته‌: هه‌ر که‌سێ باوه‌پی به‌خوا و پۆژی دواپی هه‌یه‌، با قسه‌ی چاک بکات، یا بێده‌نگ بێت. بۆیه‌ گوته‌راوه‌: (نه‌گه‌ر قسه‌کردن زیو بێت، نه‌کردنی زێره‌).

هه‌روه‌ها (عبدالله‌ ی کوری مه‌سه‌عودیش خوالیی پازیبی فه‌رموویه‌تی: ((والله‌ الذي لا إله إلا هو ليس شيء أحوج إلى طول سجن من لسان)) واته‌: سویند به‌و خوایه‌ی که بیجگه‌ له‌ و په‌رستراویکی پاسته‌قینه‌ نییه‌، هیچ شتی که نه‌ه‌نده‌ی زمانم پێویستی به‌ زیندانی‌کردنی زۆر نیه‌.

۳- دهم:

دهم یه‌کێکه‌ له‌و نه‌ندامانه‌ی، که پێویسته‌ به‌ پاک و خاوینی پا بگیری و بیپاریزنی له‌هه‌رچی شتیکی بۆن ناخۆشه‌ و خه‌لکی ئازار ده‌دات، وه‌کو: (سیر و پیاز و توور و جگه‌ره‌)، رابه‌ریشمان ﷺ ده‌فه‌رموویت: ((من أكل البصل

۱ - رواه مسلم هذا اللفظ والبخاری بعضه. مسلم: ۴۸.

والثوم والكراث فلا يقربن مسجدنا)).^(۱) بېگومان بۆنى جگهرهش له خوار بۆنى نه وانی ترهوه نیه و بگره رهنگه ناخۆشتریش بێت، سه ره رای مه بوونی فه توای به لگه داری چه ندین زانای به تواناو پێزداریش له سه ره چه رامیه تی جگهره.

مه لبه ته ئیسلامی پیروژ، که به کارهینانی سیواکی به سوننه تیکی گه وره و گرینگ داناه، هر به مه به سستی پاک و خاوینی دهم بووه، وهك له م باره یه وه خۆشه ویست ﷺ ده فه رمووی: ((السواك مطهرة للفم مرضاة للوب))^(۲) واته: سیواک پاک که ره وه یه بۆ دهم و رازی که ره بۆ په ره ردیگار.

۴- جهسته (الجسد):

خاوین و پاک راگرتنی لاشهش، به م چه ند شتانه ی خواره وه نه نجام ده دریت..

أ- شووشتنی: وهك پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمووی: ((حق على كل مسلم أن يغتسل في كل سبعة أيام يوماً))^(۳) واته: مافیكه له سه ره موو موسلمانیک، که له مه موو جهوت رۆژیک، رۆژیک خۆی بشوات.

ب- خاوین راگرتنی به رگ پۆشاک: له م باره شه وه پێشه واما ن ﷺ ده فه رمووی: ((من اتخذ ثوباً فلينظفه))^(۴) واته: که جل و به رگیکی پۆشی و ده به ری کرد، با پاکی بکاته وه.

ج- بۆن به کارهینان و خۆ بۆن خۆشکردن: وهك ده فه رموویت: ((غسل الجمعة واجب على كل محتلم والسواك و أن يمسه من الطيب ما يقدر

۱ - رواه مسلم: ۵۶۴

۲ - رواه البخاري تعليقا بصيغة الجزم فقال: وقالت عائشة - رضي الله عنها - والنسائي (۱۰/۱).

۳ - رواه البخاري (۸۵) ومسلم (۸۴۹) عن أبي هريرة رضي الله عنه.

۴ - رواه الطحاوي.

عليه))^(۱) واتە: خۆشوردنى پۆژى جومعه پىيوسته لەسەر ھەموو بالغ بويك، ھەروەھا سيواك كردن و خۆبۆنخۆش كردنیش بە پێى توانا^(۲).

۵- قوتابخانە:

قوتابخانە حوجرە كە شويىنى نىشتەجىبونى قوتابى فەقى-يە، پىيوسته نۆز بە چاكي پاك و خاوين را بگيرى و بپاريزى، چونكە پاك و خاوين راگرتنى شويىنى تيانىشتەجى بوون و ژينگە، ھەم مەرجى تەندروستى مرقۇفە، ھەميش ھيما و نيشانەى ھۆشيارىيەتى، چاو ساغيشمان ﷺ لەم بارەيەو دەفەرمووى: ((فلفظوا أفنيكم، ولاتشبهوا باليهود))^(۳) واتە: پيش دەرگاتان پاك رابگرن و لاسايى جولەكەكان مەكەنەو واتە لە پيسى و پۆخلى و بى سەر بەريدا.

چوار: دوانەكەوتن لەكاتى ديارىكراوى ئە نجام دانى نوێژەكان و دەرس خویندن و سەعى كردن، نان خواردن ھەروەھا تىكرای ئەركەكانى سەرشانى:

سيفت و رەوشتىكى تری قوتابى زانسته شەریعەكان لە نيو قوتابخانەدا بریتىيە لە دوانەكەوتن لە کات و ساتە ديارىكراوەكانى: نوێژەكان و دەرس خویندن و سەعى كردن و ھەروەھا بە ئە نجام گەياندن و جى بەجى كردنى سەرجم ئەو نیش و کارانەى نيو قوتابخانە، كەوا بە گوێرەى خشتەيەكى يەكسان و ريك و پيك، دابەش دەكریت بە سەر قوتابيان، وەكو چای لىنان و چیشت ئامادەكردن وگەسك لىدان و شووشتنى قاپ و پيالە و تاد، چونكە مرقۇفى باوەردار لە سەرجم ئەو كارو ئەركانەى ئە نجاميان

۱ - رواه البخاري: ۸۷۹ و مسلم: (۱۳۰/۶).

۲ - مەبەستیش لەم و جوبە داكۆكى و تەئكید كردنى زۆر بە خیرى (مستحب) ھياتى كارەكەيە.

۳ - رواه الترمذي.

دهدات، ره چاوى ريك و پيكي دهكات چونكه پيغمبهرى پيشهوا ﷺ
 فرموده: ((إِنْ اللَّهَ يَجِبُ إِذَا عَمِلَ أَحَدُكُمْ عَمَلًا أَنْ يَتَّقَهُ))^(۱) واته:
 بيگومان خوى مەزن حەز دەكاو پيى خوشه، ئەگەر يەكك له ئىوه كارو
 ئيشيكي ئەنجامدا به ريك و پيكي ئەنجامى بدات..

هەلبەتە ريك و پيكي له هەر ئيشيكدە به وه بهرهم ديت، كه له كاتى
 ديارى كراوى خويدا دوانه كهوى و ئەنجام بدریت.

بۆيه قوتابى زانسته شهريه كان به هيچ شيوه يەك ريگه به خو نادات و
 له خوى ناوه شينيتته وه، كه سستى و تەمبەلى و قالب گرانى و
 دهسته وه ستانى، كه سايه تى له كه دار و ناشيرين بكن و دواى بخەن له
 راپه پاندن و ئەنجامدانى ئەركه كانى سەر شانى..

پينج: پاراستنى كتيب و خراپ و بيسهرو بهر نه كردنى:

په پتووك ئەو سه رچاوه زانستىه گرینگ و به پيژهيه، كه وا مرف له
 هەلدیره وه رزگار دهكات و راسته پيى دهكات و وشياری و زانایی و
 سهرفرازی به مروف ئەبه خشى، بۆيه نابى و نه گونجاوه، كه وا كه متهرخه مى
 له هه مبه ر بکړئ و خزمه تى نه کړئ و پاك رانه گیرئ ..
 بيگومان پاراستن و خزمه ت كردنى په رتووكيش به م شيوه يه ي خواره وه
 ده كړيت:-

أ- شويى ديارى كراوى هه پيى: واته پيويسته په رتووكخانه يه كيان هه
 شويى يكي كه شياو و گونجاو بيت ديارى بكرىت، بۆ پاراستن و تيدا دانانى
 په رتووك.

ب- هه روه ها ئەگەر پيويست بوو بهرگ بكرى و له كاتى خويندن و

١ - رواه أبو يعلى والعسكري.

خویندنه وه دا پاریزگاری له په په کانی و بهرگه کای بکړی، به شیوه یه ک
په پپووت نه کړی و به هیواشی و وریایی یه وه نه م دیو و نه و دیویان پی بکړی
به تاییه ت په رتووکي کون و ناسک - .

ج- بیجگه له ناوی خاوه نی و هه ندی شتی تری پټویست نه بی چیتري
له سر نه نووسری و پیس نه کړی، نه وهی ده شنووسری پټویسته په چاوی
خه ت خوشی تیدا بکړی.

د- نه گه ر قوتا بخانه حوچره په رتووکخانه ی تاییه تی بو موتالاو
کوکړدنه وهی زانیاری گشتی هه بوو، پټویسته به کیک له قوتا بیان ده ست
نیشان بکړی بو سه په رشتی کردنی، بو نه وهی که واهه ر که سیك بیه وی
په رتووکیک وهر بگریت بو خویندنه وه له سه په رشتیاری په رتووکخانه وه
وهی بگریت و به ناگاداری نه وه وه بیت، هه روه ها چاکتر وایه بابای
سه په رشتیکار فویم و تینووسیکی تاییه تی له بهر ده ست دابیت بو مه به ستی
تومار کردنی ناوی کتیبه کان له گه ل وهرگره کانیا، هه روه ها میژوی بردن و
هینانه وهیان و تاد .

شەش: چونییه تی هه ئس وکهوت و رهفتار کردن له گه ل میواندا:

هه لبه ته قوتا بخانه ییش به کیکه له و شوینانه ی که واهه لکی و میوان زور
رووی تی ده که ن و هاموشوی ده که ن، چونکه پیگه و ناوه ندیکی ئاینی و
زانستی و کومه لایه تی و تاد یه . به شیکی گرینگیشه له پیکهاته ی
کومه لکه که مان، جا بیگومان پاراستنی حورمه تی میوان و به رزو به پریز
راگرتنی مافیکی شهرعیه وه که ده قه شهرعیه کانیش ئاماژه ی پی ده ده ن، بو
وینه پیغه مبر ﷺ له فهرمووده یه کیدا ده فهرمووی: ((من کان یؤمن بالله

والیوم الآخر فلیکرم ضیفه...^(۱) واته: که سئک باوه‌پی به‌خوا و دواپۆژ مه‌یه، با ریزی میوانه‌که‌ی بگری.

بۆیه پئویسته که‌وا قوتابیانی ئەم ناوه‌نده زانستی‌یه ره‌چاوی ئەم ره‌وشتانه‌ی خواره‌وه بکه‌ن.

۱- پیشوازی کردن:

زه‌وشت و خوویکی تری قوتابی زانسته شه‌ریه‌کان بریتی‌یه له‌وه‌ی مه‌رکات هه‌ست بکات که‌وا که‌سئک، یان که‌سانئک به‌پۆهن و به‌ره‌و قوتابخانه‌وه دین ده‌ستبه‌جئ به‌پیریانه‌وه ده‌چئ و پیشوازیان ده‌کات و به‌پئی لیوه‌شاوه‌یی ریزیان ده‌گریت.

چونکه ئەمه به سوننه‌تئکی پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وای خۆی ﷺ ده‌زانئ و به‌شیوه‌یه‌کی عه‌مه‌لی پراکتیزه (تطبیق)ی ده‌کات، بۆ نموونه: ((عن عائشة - رضي الله عنها - قالت: (قَدِمَ زَيْدُ بْنُ حَارِثَةَ الْمَدِينَةَ وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ - فِي يَتِي فَأَتَاهُ فَقَرَعَ الْبَابَ، فَقَامَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ ﷺ يَجْرُ ثَوْبُهُ فَأَعْتَنَقَهُ وَقَبَّلَهُ))^(۲) واته: عائشه دایکی ئیمانداران خوای لی‌ی رازی بی‌ت ده‌فه‌رموئ: - زه‌یدی کوپی حاریشه له سه‌فه‌ریک گه‌پایه‌وه مه‌دینه پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ له مائی من بو‌هاته خزمه‌تی و پیغه‌مبه‌ریش ﷺ هه‌ستا به‌پیری‌وه چوو، عه‌بایه‌که‌شی له‌دوای خۆی را ده‌کئشا، له باوه‌شی گرت و ماچی کرد.

۲- رووخۆشی و گوفتار شیرینی:

هه‌روه‌ها له ده‌می پیشوازی و به‌پیره‌وه‌چوونی میوانه‌وه - قوتابی وه‌ک سیمایه‌کی هه‌میشه‌یی خۆی تابلی مرقئیکی رووخۆش و گوفتار شیرینه

۱ - متفق عليه البخاری: ۶۱۳۸، مسلم: ۱۷۲۷

۲ - رواه الترمذي ۲۷۳۲ و قال حديث حسن. بروانه (رياض الصالحين) ص- ۲۹۴

له هه مبهري دا پيغه مبهري ﷺ ده فرمووي: ((لا تحقرن من المعروف شيئا ولو أن تلقى أخاك بوجه طليق))^(١) واته: له کاري په سند و خپرو چاکه هيچ شتيک بى نرخ سهير مه که، نه گهر هر نه ونده ش بيت که به روويه کی گش و کراوه بگي به برای موسلمانى خوت.

۳- ته وځه کړدن:

پاش نه وې که به روويه کی خوش و گش و کراوه به گوشتار و زمانیکي شیرينه وه به پیريانه وه ده چیت و پیشوازی لیده کې، کاتي به په ککه یشتن ته وځي له گه ل بکه، چونکه پيغه مبهري ﷺ فرموويه تی: ((ما من مسلمان يلتقيان فيتصافحان إلا غفر لهما من قبل أن يفترقا))^(٢) واته: دوو موسلمان که به په کتر ده گن و ته وځه بکه ن، بهر له وې له یه ک جیا بینه وه لیان ده بووردی و خوش ده بی.

۴- له لای سهره وه دانیش تاندنی:

هه روه ها وا چاکه میوان له لای سهره وه دانیش تیندری و بؤ ئوئ فرمووي لی بکری، جوان و گونجاو نی په خاوه ن مال له میوانه کې وه پشت که وئ و له سهره وه دانیشی، چونکه وا باوه له نیو خه لکی و پتریش له گه ل ریژ و حورمه ت راگرتنی میوان په ک ده گریتته وه.

۵- خواردن و خواردنه وه پیدانی:

میوان که دانیش ت پټویسته ناو دوايش چایه، یان شتيکی تری پی بدری به پی توانای مادی قوتا بخانه و لیوه شاوه ی میوان، نه گهر میوانه که له دووره وه هاتبو، یا خود کاتي ژم نزيك بوو پټویسته بؤ نان خواردن

۱ - رواه مسلم (۲۶۲۶).

۲ - رواه أبو داود: (۱۴/۱۲۱) ۵۲۱۲.

تەكلىفى لى بىكرى.

۶- بە تەنيا بە جى نەھىشتنى:

ۋا چاڭكە مىۋان بە تەنيا بە جى نەھىلدى، با قوتابىك يان زياتر لەلەي دانىشەن ۋە دەۋرى چۆل نەكرى، چونكە ئەۋ شىۋە رەفتارە بى رىزى لى ئەفامرىتەۋە لە گەل رەۋشتى مىۋاندارىش تىك ناكاتەۋە.

۷- دل نەرنەجاندىن ۋە سەغلەت نەكردى بە ھۆى قسە ۋە پرسىياري

نابەجى:

ھەروھە نابى مىۋان سەغلەت (إحراج) بىكرى ۋە دللى برىندار بىكرى بە ھۆى پرسىيار ۋە قسەى نابەجى ۋە نەگونجاۋ، ئىنجا بە مەبەستى تاقىكرىدەۋەى بى، يا ھەر مەبەستىكى تر، نابى دەمەقائى ۋە شەرەقسەى لەگەل بىكرى ۋە دل ۋە ھەست ۋە نەستى برىندار بىكرى، چونكە شتىكى تابلىى ناشىرىن ۋە نەگونجاۋ لە گەل رەۋشت ۋە شىۋەى ھەلس ۋە كەۋتى - قوتابى زانستە شەرەىكەن - تىك ناكاتەۋە ۋە جىاۋازە لە باباى قوتابى ئەم ناۋەندەش ناۋەشىتەۋە.

۸- بەرپىزەۋە بەرپىكرى:

دۋاى ئەۋەى مىۋان مۆلەتى رۆشىتنى خواست ۋە رۆشىت، ۋا چاڭكە لەدەمى رۆشىتنى دا، قوتابىك يان زياتر بە پىلى لىۋەشانەۋەى مىۋان لە گەلى بىرۋەن ۋە بە رىزەۋە بەرپى بىكرى.

ئىستاش زۆر بە كورتى ۋە گوشراۋەى جۆرەكانى مىۋانى قوتابخانە ئەخەينە روو، كە برىتىن لە:

۱- زانايانى پاىە بەرز: كە بۆ سەردانى مامۇستا، يان قوتابىيان، ياخود بۆ ھەر مەبەستىكى تر سەردانى قوتابخانە - حوجرە - دەكەن.

۲- قوتابى فەقىيان -: بۆ سەردان ۋە بەسەركىدەۋە، يان جىگرتەن

دەين.

۳- کەس و کاری فیخووزان، بەمەبەستی سەردان و لیپرسین سەر دەدەن.

۴- خەلکی ناسراوی دەوروو بەری مەدرەسە، وەك ھاوپییهتی و دوستایەتی و خوشەویستی دینە لای قوتابیان.

۵- خەلکی ریپوار و نەناسراو.

تیبینی: أ- زەرورە لە ھەر قوتابخانە یە کدا بۆ گفتوگۆ قسەکردن لە گەل میوان، قوتابیەکی چاپوک و وریا، یان چەند قوتابی یەك تەرخان و دەستنیشان بکریڻ، بیجگە لەوان کەسی تر بەم کارە ھەلنەستی و خۆی لە قسان ھەلنەقورتیڻی، چونکە وەك پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ((من حسن إسلام المرء ترکہ مالا یعنیه))^(۱).

ب- وا چاکە و پەسندە، کە خۆیڻدکار ھەر یەکیك لەو جۆرە میوانانە ی باسماڻ کرد، بە ئەندازە ی ھەلگرتن و لیوہ شانە وە ی خۆی ریژی بگری و خزمەتی بکات، وەك پیشەوای مرقایەتی محمد ﷺ فەرموویەتی: ((أنزلوا الناس منازلهم))^(۲).

حەوت: چۆنیەتی رەفتارکردن لە گەل ھاوہل و برادەردا:

دیارە دۆست و برادەر دەوری کاریگری ھە یە لە سەر ژیان و رەوشتی مرقف بە گشتی و بەتایبەت بابای خۆیڻدکار و قوتابی، چونکە سروشتی مرقف وایە زوو رەوشت یان سیفەت و خووە یەکیکە وە بۆ یەکیکی تر نەقل دەبی و وەردەگری و لە یەکە وە نزیک دەبنە وە، بۆ یە زەرورە فیخووزی زانستە شەریعەکان- دۆست و ھاوہلی و بۆ ژیانە دەستنیشان بکات کە

۱ - رواه الترمذي: ۲۳۱۸، ۲۳۱۷.

۲ - رواه أبو داود: ۴۸۴۲.

خاوهن ئامانچ بى، تاكو ھاريكاري بىت بۆگە يىشتن بە ئامانچە ھاوبەشەكەيان، خاوهنى بىروبواوېر و رەوشت و خوويكى رەسەنیش بىت، تا كو لە پەرورديگاريەوہ نزىكى بكاتەوہ و ھاوكارى و ھاريكاري بىت بۆ مەبەست و ئاوات و خواستەكانى، چونكە ھەموويان وەك يەك نين بەلگو ھەمە جۆر و ھەمە چەشن بۆ وىنە وەك ئەوہى ھەندى لە زانايان دابەشيان كردوہ بۆ ئەم سى بەشەى خوارەوہ :

۱- ھاوپى بۆ سود وەرگرتن.

۲- ھاوپى بۆ چىژ و خوشى وەرگرتن.

۳- ھاوپى چاكەويست.

يەكەم و دووہميان دۆستى كاتين بە نەمانى مەبەست و خواست و سود وەرگرتنەكەيان، پەيوەندى دۆستايەتى ھەلدەوہشپننە، بەلام سىيەميان جىي گرنكى پيدانەو شايەنى دۆستايەتى كردنە، چونكە تەنھا ئەويان دۆستىكى راستگوو راستەقىنەيە، لەم بارەيەوہ پيغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: ((الرجل على دين خليله فلينظر أحدكم من يخالل))^(۱) واتە: مەرؤف لەسەر ئايىنى دۆست و خوشەويستەكەيەتى، جا با ھەريەكك لە ئىوہ سەرنج بدا داخوا دۆستايەتى كى دەكا. ھەرورەھا ئىمامى عەلى كوپى ئەبى تاليببىش خوا لى رازى بى لەم بارەيەوہ فەرموويەتى: (أصدقاؤك ثلاثة، وأعداؤك ثلاثة، فأصدقاؤك صديقك، وصديق صديقك، وعدو عدوك، وأعداؤك ، عدوك، وعدو صديقك، وصديق عدوك) واتە: دۆستەكانت سىن و دوژمنەكانيش سىن: دۆستەكانت برىتين لە : دۆستى خۆت، دۆستى دۆستت، دوژمنى دوژمنت،

۱ - رواه أبو داود: ۴۸۳۳ والترمذي ۲۳۷۸ بإسناد صحيح.

دوژمنه كانيشت ئەمانەن: دوژمنى خۆت، دوژمنى دۆستت، دۆستى دوژمنت.^(۱)

پێويستە زۆر بە رێكى و جێددىيەو هەق و مافى برايهتى ئيمانى لە گەڵ سەرچەم دۆست و هاوێڵەكانى جێبەجێ بكات، بەلام لەگەڵ هاوێڵى قوتابى فەقى- يەكانى لە پيش هەموويانەو، بەشێوەيەك قازانج و زيان و خۆشى و ناخۆشى برا قوتابيهكانى پێ وەك هى خۆ بن و وەك هى خۆ حيسابيان بكات، وەك پێغه مبهرى سەرورەيشمان ﷺ دەفەرمووى: ((لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يَحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يَحِبُّ لِنَفْسِهِ))^(۲) واتە: ئيمانى هېچ كامێكتان تەواو نابێ، تاكو هەر چيەك بۆ خۆى پێى خۆشە بۆ براكەشى پێى خۆش بێ.

جا پيسترين دەردو ڤايرۆسيك كە تەندروستى برايهتى رەسەن و راستەقينە ناساغ دەكات، ميكروبي ئيرهى (الحسد)ە، بۆيە هەقى خۆيهتى قوتابى بەرپز زۆر ئاگادار و ورياي خۆى بێ نەبادا دووچارى نەخۆشى يەكى ئاوا كوشندە و زيانبەخش بێت، كە بېگومان دوايش چارەسەرى ئەستەمە و كۆششى زۆرى دەوى، جا توخوا ئەگەر زانستخوازن و زانايان لە نێو خۆدا براوتەبا نەبن و قازانج و زەرەرى يەكتر بە هى خۆ نەزانن، ريز لە يەكتر نەگرن لە پاشملە بەرگرى لە يەكتر نەكەن و زەم و غەيبەتى يەكتر بکەن و بوغزو و پق و كينه لە يەكتر بکێشن، دەبێ موسلمانان كە ئاوا پيشەوايەكيان هەبن، چيان بەسەر بێ و كێ دەردى مامۆستا و پيشەوايان چارە بكات و زام و برينيان تيمار بكات و ئامۆژگارى پێويستيان بكات، وەك شاعيريش دەلى:

(يا علماء الإسلام يا ملح البلد ماذا يصلح الملح إذا الملح فسد)!!؟

۱ - من أقوال الصحابة والتابعين. / ص- ۱۳۱ و ملح البلاغة/ ج ۳- ص- ۲۰۷

۲ - متفق عليه: البخارى: ۱۳، مسلم: ۴۵

ههشت: چۆنیه تی رهوشتی خواردن و خواردنه وه و خهوتن و له خه وههستان.

دیاره په یامی پیروزی ئیسلام په یامیکی هه مه لایه ن و گشتگیره، تیکرایی بوار و لایه نه کانی ژیانى مرۆفی گرتۆته خۆی، هیچ بواریک له بواره کانی فه رامۆش و پشت گوئ نه خستوه، ته نانه ت باری لایه نی ورد و بچووکیشی له ژیانى مرۆف ریک خستوه و سیسته می تایبه ت و گونجاوی بۆ دارپشتوه، جا لایه نیکیش له و لایه تانه ی، که زۆر به تۆکمه و به ریکی یه وه باسی لیوه کراوه و روون کراوه ته وه ، چۆنیه تی رهوشتی خواردن و خواردنه وه و خهوتن و ههستان له خه و و هتد که راسته وخۆ په یوه ندی به ژیانى مرۆفه وه هیه، جا بۆ ئه وه ی فیخرخوازانى - زانسته شه رعیه کان له م لایه نه شه وه نمونه ی کرده یی ئه م چهند خاله ی دواى ئه خهینه روو:

یهک: خواردن و خواردنه وه:

۱- ناوی خوا ع هینان و (بسم الله) کردن:

به لئ و اچاکه و په سندوق سوننه ته، که له سه ره تا و ده ستپیکى نان خواردنه که (بسم الله) بکری چونکه پیغه مبه ر ع ده فه رموئ: ((بسم الله))^(۱) واته: ناوی خوا بینه و (بسم الله) بکه، وه نه گه ر له سه ره تاوه له یاد کرا، پیغه مبه ر ع له م باره یه وه ده فه رموئ: ((إذا أكل أحدكم فليذكر أسم الله تعالى، فإن نسي أن يذكر أسم الله تعالى في أوله فليقل: (بسم الله أوله وآخره))^(۲) واته: نه گه ر یه کیک له ئیوه خواردنیکى خوارد با (بسم الله) بلئ، خو نه گه ر له سه ره تاوه له یادی چوو، هه ر کاتئ بیرى که وه وه بابلئ (بسم الله أوله وآخره).

۱ - البخاری: ۵۳۷۶، مسلم: ۲۰۲۲.

۲ - رواه أبو داود (۱۰/۲۴۰، ۲۴۱) والترمذی.

پاشان واته: دواى (بسم الله) كردن، ثم دوعايه بخويښدرئ: (اللهم بارك لنا فيه وأطعمنا خيرا منه).^(۱)

۲- به ده سستی راست خواردن:

هروهك چۆن سوننه ته كار ه چاك و به ريزه كان به ده سستی راست نه نجام بدرين و ده سستی راست له پيشه وه بيت، وهك ده ستنويز و غوسل و ته يه موم جل و بهرگ له به كردن و پيلاو له پي كردن و چوونه مزگه وت و سيواك كردن و نينوك كردن و ته و قه كردن و هاتنه دهر له ناوده ست و به خشين و وهرگرتن تاد، به هه مان شيوهش خواردن و خواردنه وه وا سوننه ته، وهك ده فهرموئ: ((وكل بيمينك...))^(۲).

۳- له بهردهم خو خواردن و ده ست دريژ نه كرن بو ئه م لاو نه ولاى قاپه كه:

هروه ها مروف پتيويسته له بهردهم خو و پيشه وهى خو بخوات و ده ست بو ئه م لاو نه ولا و ناوه پاستى قاپه كه دريژ نه كات، وهك خو شه ويستان ده فهرموئ: ((وكل لما يليك))^(۳) چونكه كاريكه هه م پيچه وان هى سوننه ت و ره وشتى پيغه مبه ره ده ميش كاريكى قسيزه ون و ناشيرينه. نه مهش له كاتيكا ئه م كار ه نا په سه نده، گه ر چه ند كه سيك له سه ر يه ك قاپ بخون، به لام گه ر كه سيك هه ر قاپيكي تاييه تي بو دانرابو، بوى هه يه ده ست بگيرئ.

۴- عهيب و ره خنه نه گرتن له خواردن:

ره وشتيكي ترى قوتابي نه وه يه هه رگيز عهيب و ره خنه له خواردن ناگرئ، به لكو نه گه ر ئاره زوى ليتي ده يخوات نه گينا بيدهنگ ده بي، چونكه نه مه

۱ - أخرجه الترمذي.

۲ - متفق عليه: البخاري: ۵۳۷۶، مسلم: ۲۰۲۲.

۳ - متفق عليه: البخاري: ۵۳۷۶، مسلم: ۲۰۲۲.

ره‌وشتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بووه، وه‌ك ئه‌بی هوره‌یره خوای لی‌رازی بی ده‌فه‌رموئی: ((ماعاب رسول الله ﷺ طعاماً قط، إن اشتهاه أكله، وإن كرهه تركه)).^(۱) واته: پیغه‌مبه‌ری خواﷺ هه‌رگیز ره‌خنه‌ی له خواردن نه‌گرتوه، گه‌ر ئاره‌زوی لی‌با ده‌یخوارد، گه‌ر حه‌زی پئی نه‌کردبا وازی لی‌هیناوه و نه‌یخواردوه.

۵- پالنه‌دانه‌وه له‌کاتی خواردن:

چونکه پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئی: ((لا آكل متکنا))^(۲) واته: به پالنه‌وه نان ناخۆم.

۶- ده‌ست شوشتن پیش ده‌ستپیکرن دوا‌ی ته‌واو بوون و دوعای کۆتایی خویندن:

هه‌روه‌ها په‌سند وایه به‌ر له‌وه‌ی ده‌ست بکری به خواردن و دوا‌ی له خواردن بوونه‌وه و ته‌واو بوونیش ده‌ست و ده‌م بشوشتری، چونکه هه‌م نیشانه‌ی پاک و خاوینی‌یه، هه‌میش کاریکی به‌سووده بۆ ته‌ندروستی مرقوف، سوننه‌تیشه دوا‌ی ته‌واو بوون ئه‌م دوعایه بخویندری ((الحمد لله الذي أطعمني هذا ورزقني من غير حول مني ولا قوة)).^(۳)

۷- ئه‌ده‌ب و ره‌وشتی ئاو‌خواردنه‌وه:

له‌م خالی حه‌وته‌مه‌دا هه‌ول ئه‌ده‌ین به‌کورتی چۆنیه‌تی و ئه‌ده‌ب و ره‌وشتی ئاو‌خواردنه‌وه بخه‌ینه روو:-

أ- سوننه‌ت وایه ئاو به‌ سێ قوم بخوریتته‌وه: چونکه ئه‌نه‌س خوالی‌ی رازی بی ده‌گێڕیتته‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ((كان يتنفس في الشراب

۱ - متفق عليه، البخاري: ۵۴۰۹، مسلم: ۲۰۶۴

۲ - رواه البخاري: ۵۳۹۸، ۵۳۹۹

۳ - رواه أبو داود: ۴۰۲۳، والترمذي: ۳۴۵۸

ثلاثاً))^(۱) واته: له خواردنه وه دا سئ جار مه تاسه ی ددها، واته: له دهره وه ی جامه که .

ب- له لای راسته وه ده سته پئ کردن: نه گهر یه کیک ئاو، یان هر خواردنه وه یه کی تر بگپئ و بدا به ئاماده بوانی مه جلیس و کۆپ و کۆمه لیک، و سوننه ته له لای راسته وه ده ست پئ بکات، چونکه نه نه س خوای لی پازیبی ده گپئ ته وه و ده لئ: پیغه مبه ری خوا ﷺ هندی شیر ی تیکه ل به ئاو یان بۆ هینا، له لای راست نه عرابی یه ک دانیشتبوو لای چه پیشی نه بوبه کر خوای لی رازی بی خۆی خواردیه وه ئینجا دای به نه عرابیه که و فهرمووی: ((الایمن فالایمن))^(۲) واته: لای راسته پاشانیش تا کۆتایی

ج- نه خواردنه وه به زاری دۆلکه یان هر ئامرازیکی تری ئاو هینان و ئاو تیدا هه لگرتن:

به راستی خو و خه سه له تیکی قیزه ون و ناشیرینه که یه کیک ده م به دۆلکه و ئامرازه کانی تری ئاو و خواردنه وه و ده نه ئ، به بی به کاره یانانی په رداخ یانه جامی ئاو پئ خواردنه وه، چونکه ده بپته مایه ی ته بیعه ت و سروشت تیکدانی نه وانی تر، پیغه مبه ری پیشه واش ﷺ نه می کردوه له م کاره، وه ک نه بو هوره یره - ره زای خوای لی بی ده لئ: ((فی رسول الله ﷺ أن یشرب من فی السقاء والقربة))^(۳).

د- فوو تیدا نه کردنی: کاریکی چاک و پاک و په سند نیه، فوو له هر خواردن و خواردنه وه یه ک بکری، پیغه مبه ری خواش ﷺ نه می قه ده غه کردوه، وه ک ئیبنو عه بباس خوا لییان رازی بی ده لئ: ((إن النبی ﷺ

۱ - متفق علیه، البخاری: ۵۶۳۱، مسلم: ۲۰۲۸ واللفظ له.

۲ - متفق علیه، البخاری: ۲۳۵۲، مسلم: ۲۰۲۹.

۳ - متفق علیه، البخاری: ۵۶۲۳.

هُيَ أَنْ يَتَنَفَسَ فِي الْإِنَاءِ أَوْ يَنْفَخَ فِيهِ))^(١).

هـ- به پټوه نه خواردنه وه: وا باشه و سوننه ته ټاو تا بکړي به دانېشته وه بخورېته وه چونکه نه نه س خوا لټي پازي بڼي ده گټړنه وه که پټغه مېر ښه: ((هُيَ أَنْ يَشْرَبَ الرَّجُلُ قَائِمًا))^(٢) به لام دروستېشه به پټوه بخورېته وه، چونکه چنه د فېرمووده يه که له م باره يه وه هاتوون، بڼ نمونه: ټيبنو عباس خوا لټيان رازي بڼي ده لي: ((سَقِيتَ النَّبِيَّ ﷺ مِنْ زَمْزَمٍ فَشَرِبَ وَهُوَ قَائِمٌ))^(٣). و- باباي ټاو گټړ له پاش هه موويانه وه بخواته وه: ديسان سوننه ت وايه ټه و که سسې خواردنه وه که ده گټړي دواي هه موان بخواته وه، وه که پټغه مېر ښه ده فېرموي: ((سَاقَى الْقَوْمِ آخِرَهُمْ)) يعنې شرباً^(٤).

دوو: خه وتن و له خه و هه ستان:

أ- حوزيفه خوا لټي رازي بڼي ده لي: پټغه مېر ښه که بڼ خه وتن ده هاته سر جي، ده ستي ده خسته ژير کولمې ته يه فېرموو: ((بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ أَمُوتَ وَأَحْيَا))، کاتيکيش له خه و هه لده ستا ته يه فېرموو: ((الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ))^(٥).

ب- له سر زگ خه وتن چاک و په سند نيه، چونکه خوا توپړه ده کات، پټغه مېر ښه ده رياره ي فېرمويه تي: ((إِنْ هَذِهِ ضَجْعَةٌ يَبْغُضُهَا اللَّهُ))^(٦).

١ - رواه الترمذي وقال حديث حسن صحيح، الترمذي: ١٨٨٨

٢ - رواه مسلم: ٢٠٢٤

٣ - متفق عليه، البخاري: ٥٦١٧، مسلم: ٢٠٢٧

٤ - رواه الترمذي: ١٨٩٤

٥ - رواه البخاري: ٦٣١٢، ٦٣١٤ عن حذيفة.

٦ - رواه أبو داود بإسناد صحيح: ٥٠٤٠ واللفظ له.

سى: رهوشتى ئىزن وەرگرتن (الاستئذان):

رهوشت و خوويكى ترى قوتابى زانسته شهرعیه كان بریتیه له وهى،
كه به بى ئىزن و مؤلەت وەرگرتن وەرور هیچ شوئینك ناکه ویت، مه گەر
شوئینكى وا بیت ئىزن وەرگرتنى گەرەك نه بى، وهك شوئینه گشتی یه كان،
چونكه خواى مه زن ده فەرموى: ﴿يا أيها الذين آمنوا لا تدخلوا بيوتا غير
بيوتكم حتى تستأمنوا وتسلموا على أهلها﴾^(۱).

ئەمەش چەند خائیک بە کورتى له بارەى رهوشت و چۆنیەتى ئىزن
وەرگرتن:

أ- سى جار له دەرگە دان: وهك پێغه مبه ر ﷺ ده فەرموى: ((الاستئذان
ثلاث، فإن أذن لك، وإلا فارجع))^(۲) واتە: ئىزن وەرگرتن سى جارە، ئەگەر
ئىزنیان دای، ئەگینا بگەرێوه.

ب- له دەرز و کون و کەله بەرە كان تەماشانە کردنى ژورده وه: دروست نیه
و کاریکی ناپەسندە کە له کون و کەله بەر و دەرزی دەرگاوه تەماشای
ژورده وه بکړی، بەلکو پتوێستە له لای راستى دەرگاوه یانە لای چەپیه وه
راوه ستی، چونکه پێغه مبه ر ﷺ ده فەرموى: ((إنما جعل الاستئذان من أجل
البصر))^(۳) واتە: کە ئىزن وەرگرتن داندراوه تەنھا بۆ خاترى چاوه.

ج- سەلام کردن: رهبعى ده لى: پیاویک له هۆزى (بەنى عامر) بۆى
گێڕاينه وه جارێک له مالى پێغه مبه رى خوا ﷺ داواى ئىزنى کردبوو، تەنھا
بە وه ندهى گوتبووى، بێمه ژورده وه؟ پێغه مبه رى خواش ﷺ بە

۱ - النور / ۲۷

۲ - متفق عليه، البخاري: ۶۲۴۵، مسلم: ۲۱۵۳ واللفظ له.

۳ - متفق عليه، البخاري: ۶۲۴۱ واللفظ له، مسلم: ۲۱۶۵

خزمه تکاره که ی فرموو: بږو نه مه فیږی ره وشتی نیزن وه رگرتن بکه، پیښی بلئی با بلئی: السلام علیکم، بیښه ژوړی؟ پیاوړه که ش گوئی لیږو گوئی (السلام علیکم) بیښه ژوړی، پیښه مبریش ﷺ نیزنی داو هاته ژوړه وه.^(۱)

د- له کاتی له ده رگه دان گهر پیښان گوت، کئی یه؟ ناوی خوی بلئی، نه لئی منم، چونکه جابیر خوا لی رازی بیټ. ده لئی: چوومه خزمت پیښه مبری خوا ﷺ له ده رگا که م دا، فرمووی: کئی یه؟ گوتم: منم، فرمووی انا، انا (واته) (منم، منم) وه ک بلئی پیښی ناخوښ بوو.^(۲)

چوار: نه دهب و ره وشتی پښمین و باویشک:

ا- پیښه مبری نازیز ﷺ ده فرمووی نه گهر یه کیکتان پښمی، با بلئی (الحمد لله) با براکه شی یا هاوړه که ی پیښی بلئی: (یرحمک الله) کاتیکیش وای پیښی گوترا له وه لاما بابلئی: (یرحمک الله ویصلح بالکم)^(۳).

ب- به لوم نه گهر (الحمد لله) ی نه گوت سوننه نئی یه پیښی بگوتی: (یرحمک الله)، چونکه پیښه مبر ﷺ فرمووی ته ((فإن لم یحمد فلا تُسمِئُوهُ))^(۴).

ج- کاتی پښمین ده سنت بخه سر دهمت: نه بو هوره یره خوی بی رازی بی ده لئی: ((پیښه مبری خوا ﷺ که ده پښمی دهستی یان جلی نه خسته سر زاری و دهنگی نرم ده کرده وه))^(۵).

۱ - رواه أبو داود بإسناد صحيح: ۵۱۷۷

۲ - متفق علیه، البخاري: ۶۲۵۰

۳ - رواه البخاري: ۶۲۲۴

۴ - رواه مسلم: ۲۹۹۲

۵ - أبو داود: ۵۰۲۹، الترمذي: ۲۷۴۵

د-دەربارەى باویشكىش پىغەمبەر ﷺ دەفەرموئى: ((إذا تائب أحدكم فليمسك يده على فيه، فإن الشيطان يدخل))^(۱). واتە: كاتىك يەكەكتان باویشكى ھات، با دەستى بە دەمى يەوە بگىرت، چونكە شەيتان دەچىتە ژوورەوہ وا چاكە تا بگىرئ بگىرپرديتەوہ، چونكە دەفەرموئى: ((إذا تائب أحدكم فليده ما استطاع)).^(۲)

پىنج: رەوشتى قسەکردن:

فیرخوازى زانستە شەرىعیەکان لە ئان و ساتى قسەکردنىش لە خەلكى تر جىايە و شىوہ و شىوازى تايبەتى خۆى ھەيە وەك:
 أ- قسەخۆش و رووگەشە و قسەکانى بەجئ و لەجئ و بە سوودن:
 چونكە خۆى مەزن دەفەرموئى: ﴿وقولوا للناس حسنا﴾^(۳) واتە قسەى چاك و جوان لەگەڵ خەلكى بكەن.

بۆيە قوتابى بەپىز كاتى كە لە گەڵ خەلكى دەدوئ، كامە قسە و وشەى چاكە و كامە تەعبىر جوانە و گونجاوہ دەلى و بەكار دەھىنى، خۆى دوور دەگرئ لە ھەر وشە و قسەيەكى دڵ برىنداركەر و دڵ شكىن، كە دەبىتە ھۆى تىكدانى پەيوەندى و براىەتى نىوان دوو موسلمان، پىششىنانمان ئاوا بوون بۆيە خەلكى تامە زىوى بينىيان بوون و دەورىان دەدان و لىيانەوہ بە ھەمەند دەبوون بۆ وىنە:

لە باس و ھەسفى (عمر بن الحارث المصرى) دا دەلىن: (كان يخرج من داره فيرى الناس صفوفا يسألونه عن القرآن والحديث والفقه والشعر والعربية

١ - رواه مسلم: ٢٩٩٥

٢ - رواه البخار: ٦٢٢٦

٣ - البقرة/ ٨٣

والحساب) واته: كه له ماله وه دهچووه دهري دهيبيني خه لك به چه ند ريزيك وه ستاون، ده باره ي قورثان و سوننه ت و شەرع و شيعر و زمانى عه ره بى و بيركارى پرسىاريان لى ده كرد.

ب- هيمن و له سه رخو و نه رم و نيا نه، تالوكه و په له پهل ناكات: وه ك پيغه مبهري پيشه و الله كه عاده تى وابووه: ((كان إذا تكلم بكلمة أعادها ثلاثاً حتى تفهم عنه))^(١) واته: پيغه مبهري الله كه قسه يه كى ده كرد سى جارن دو باره ي ده كرده وه تا وه كو تى بگن و لى حالى بن.

هه روه ها عايشه ي داىكى نيماندارانىش خوالى رازى بى ده لى: ((كان كلام رسول الله ﷺ كلما فصلاً يفهمه كل من يسمعه))^(٢) واته: پيغه مبهري قسه كانى روون و يه كه يه كه بوون و هه كه سىك بيس تباى تى ده گه يشت.

ج- وشه و ته عبيري روون و ناسان بو تى گه ياندنى به رامبه رى به كار ده هينى و هه لى ده رخستنى زانبارى و شاره زابى خو نادات:

خه سلەت و ره وش تى كى ترى فيرخوازي ره سه ن نه وه يه، كه به پى تى بو گونجان و بو ره خسان هه ول ده دا و ده خه فتى له تى گه ياندنى به رامبه ره كه ي به شيواز وشه و ته عبيري روون و ناسان، چونكه نه مه پيشه ي پيشينانى صالح (السلف الصالح) بووه، وهك (الأحجمي)، ده لى: (كنت إذا سمعت أبا عمرو بن علاء يتكلم ظننته لا يعرف شيئاً، كان يتكلم كلاماً سهلاً) واته كاتيك گويم له (أبو عمرو بن علاء) ده بوو قسه ي ده كرد پيم وابوو هيچ نازانى، زور به روونى و ساده و ناسانى قسه ي ده كرد. بى گومان (ابو عمرو بن علاء) يش ماموستاى قورثان خوينه كان و زمانى عه ره بيش بوو.

١ - رواه البخاري: ٩٥

٢ - رواه أبو داود: ٤٨٣٩

د- له دهمی موناقه شه و وتوویژدا تاکه ئامانج و پالنهری ره زامه ندی
خودا و دهرخستنی هه ق و راستی به، هه رگیز له ههچ کاتیکیشدا تفه نگ
ناگریته تاریکی، به بئی به لگه و شاره زایی ته واو خوی له قهره ی ههچ بابه تیک
نادات و هه ق و راستی له کام لاره به دهر بکه وی وهری ده گری و ده یسه لمیننی
وره تی ناکاته وه.

ه- توتی ئاسا هه رچیه ک که ده بیستی دووباره ی ناکاته وه و به ره نگاری
پروپاگنده و ئیسرا ئیلیاته تازه کان ده بیته وه:

ره وشتیکی تری په سندوق پیوستی خویندکاری زانسته شه رعیه کان
بریتیه له وهی، که زور وشیار و بیداره له به رامبه ر قسه و قسه لۆک و پرو
پاگه ند و قاله و قیلی هه مه جور، شوین هیچیک له فاک و فیک و بانگه شه یه ک
ناکه وی چونکه پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: ((کفی بالمرء کذباً أن یحدثَ بکُلِّ
ما سمع))^(۱) واته: مروف نه وه ندی درۆ کردن به سه، که هه رچی یه کی بیست
باسی بکات و بیگریته وه.

به تایبته نه گه ر په یوه ندی به زانا و پیشه وا و زانست په روه رانه وه
هه بیته، نه و کات پیوستره، چونکه مادام نه وان پله و پایه یان به رزتری له
خه لکی تر، ده بئی زیاتریش حورمه ت و پزیزان را بگری، له م باره شه وه
گوتراوه: (إن لحوم العلماء مسمومة) واته: گوشتی زانایان ژه هراویه.^(۲)

۱ - رواه مسلم: ۵

۲ - نه به شی پینجه مه به ده ستکاری به که وه له کتابی (ریاض الصالحین) وه رگریاوه.

به‌شی شه‌شهم

نایا زانست له‌گه‌ل پارە و پوول و سامان به‌راورد ده‌کړی؟

دیاره زانست بریتیه له و به‌خششه پی‌وژ و گران به‌هایه‌ی، که خوای به به‌زه‌یی نه‌یبه‌خشنی به مرقه‌گه‌لیک له نیو سه‌رتاپای مرقه‌هایه‌تی، هوکاریکی به‌کجار گرینگ و کاریکه‌ریشه بو راسته‌پی بوون و کامه‌ران بوونی هه‌لگرانی و وەر چه‌رخاندنی کومه‌ل و کومه‌لگا به‌ره و ژيانیکی ئاسوده و باشتر..

ئینجا هه‌لبه‌ته وه‌ک گوتراوه (چه‌م بی چه‌قل نابیت) له نیو زانستخواز و زانست په‌روه‌رانیش، که‌سانیک هه‌ن که له ماهیه‌ت و چی‌یه‌تی زانیاری و زانستخوازی حالی نه‌بوون، یانه نه‌گه‌ر حالیش بن ویشفامن، چونکه‌خواه‌ن نه‌فسیکی نزم‌ن و زانا و زانستخوازی ره‌سه‌ن (أصیل) نین، بازرگانی به‌ زانیاری‌یه‌وه ده‌که‌ن، بازاپی په‌شی پی گه‌رم ده‌که‌ن، به‌ ئومیدی ده‌ستکه‌وتنی چه‌ند پارهی‌کی قه‌لپ و ئافه‌رینیکی نادروست و نابه‌جی، بی ئاگا له‌مه، که زانسته‌که‌ی خوی گران به‌هاترین و به‌قیمه‌تترین سامان و سه‌رمایه و ده‌ستکه‌وتیکه، هه‌رگیز له‌گه‌ل مال و سامان و ده‌ستکه‌وتی تر به‌راورد ناکړی و ناخړیته تای ته‌را زوویه‌که‌وه

بۆیه ده‌بینین زانا په‌سه‌نه‌کان ئاماده‌یی‌یان نه‌بووه زانیاریه‌که‌یان به‌هیچ شتیک بگورنه‌وه و سه‌ودا و مامه‌له‌ی پی‌وه‌ بکه‌ن، به‌لکو نه‌مه بیرو بۆچوونیان بووه.. (یه‌حیای کوپی یه‌مان) گوتوویه‌تی: گویم له سوفیانی شه‌وری بوو ره‌حه‌تی خویان لی بیت ده‌یفه‌رموو: (العالم طبیب الدین والدرهم داء الدین، فإذا أجزت الطبیب الداء إلیه متی یداو ی غیره !!) واته: زانای ئیسلام دکتور و

پزیشکی نایینه و پاره و پوولیش دهر دیه تی، جا نه گهر دکتور خوی دهر دی
 بولای خوی په لکیشکرد، که ی و چون چاره سهری خه لکی تر ده کات^(۱)؟! .
 ئینجا بۆ زیاتر به رچاو روونی و روون کردنه وه ی مه به سته که مان نه م چه ند
 خال و دیره ی خواره وه ده خه ی نه روو: -

زانای پایه به رز (ابن القيم) له کیتابه به پیژ و به هیزه که ی (مفتاح دار
 السعادة) دا (۴۰) چل خال و لایه نی خستوته روو، دهر باره ی گه وره یی و فه زلی
 عیلم به سهر مال و سامانه وه، ئیمه ش هه ندیکیان به گوشراوی نه خه ی نه
 رووی ئیوه ی نازیز، به ئومیدی که لك لی وهر گرتن و لی به هره مه ند بوون..

یهك: عیلم و زانست بۆماوه (میراث) ی پیغه مبه رانه علیهم الصلاة
 والسلام ، به لام هه رچی پاره و پوول و سامانه میراتی پادشا و
 ده وه مهنده کانه، وهك نه م فه رموده یه ئاماژه به م راستی یه ده دات، که
 ده فه رمووئ: ((إن العلماء ورثة الأنبياء، وإن الأنبياء لم يورثوا دینارا ولا درهما
 إنما ورثوا العلم، فمن أخذه أخذ بحظ وافر))^(۲) واته: بیگومان زانایان
 میراتگری پیغه مبه رانن، دیاره پیغه مبه رانیش زێر و زیویان به میرات به جئ
 نه هیشتوو، به لکو زانستیان کردوته میرات، جا هه ر که سیك نه و میراتی
 زانسته وهر بگری نه وه بیگومان پشک و به شیکی چاکی پی پراوه .

دوو: زانیاری پاسه وانی زانا و هه لگرانی ده کات و ده یانپاریزی، به لام
 هه ندئ خاوه ن مال ده بی چاوی له مال و سامانه که ی بی و بیپاریزی و
 ناگاداری بی، که نه مه شیان خوی له خۆیدا گرفت و خه م و خه فه تیکه، وهك
 گوتراوه: (العلم يحرسك وأنت تحرس المال).

۱ - مه به ست نه و پاره و پووله یه که له رینگای نامه شروع و له سهر حیسابی دین په ییدا ده کریت.

۲ - رواه أحمد وأبو داود والترمذي وابن ماجه.

سئ: مال و سامان به به خشین و خه رچ کردن که م ده بیته وه و به ره و نه مان ده چیت، که چی زانست و زانیاری، تا زیاتر ببه خشی گه شه ده کا و زیده تر ده بیته، زانا تا له زانسته که ی ببه خشی هیژ و توانای زانستی به رجه سته تر و زیده تر ده بیته، به هوی راگه یاندن و گوتنه وه ی و خه لک فیرکردنی، بیگومان زه کاتی زانیاریش دوو ریگای هه یه: یه کیان فیرکردن، دووه میان: کار پی کردنی..

وه که هه ندی له زانایانی پیشین (السلف) گوتوو یانه: (کنا نستعین علی حفظ العلم بالعمل به) واته: ئیمه زانست به کار پی کردنی ده پاریزین، هه ندیکیش گوتوو یانه: (یه تف العلم بالعمل فإن أجابه حل وإلا أرتحل)^(۱) واته: زانیاری بانگی کرده وه ده کات، جا نه گه روه لایمی دایه وه ده مینیتنه وه، نه گینا بار ده کات.

چوار: خاوه ن مال کاتی که ده مرئی مال و سامانه که ی له گه ل ناچی و لی جیا ده بیته وه هاوپیته تیه که ی ده پچی، به لام زانست و زانیاری دوی مردنیش له گه ل زانا به رده وام ده بیته، له گزپیشدا هاوپیته تیه ده کات و که لکی بۆ ده بیته و له گه لیا ده چیته گزپ، بۆیه پیشینانمان ده ستیان هه لئه ده گرت له داواکردنی زانیاری و به لکو هه ولی به رده وامیان بۆ ده دا تا ئاستیک جاریک پرسیار له (عبدالله بن مبارك المروزی) کرا که ئایا نه گه ر دوی مردن زیندوو کرابایه وه چیت ده کرد؟ گوتی: (أطلب العلم حتى یأتیني ملك الموت مرة ثانية) واته: دوی زانیاری ده که وتم تا بۆ جاری دووه فریشته ی گیان کیشان ده هاته وه لام!.

پینج: زانیاری دادوهر (حاکم) ه به سه ر سه روه ت و سامان و دادوهری ده کات به سه ریه وه، به لام هه رچی مال و سامانه دادوهری ناکات به سه ر

۱ - نه م فەر مو و ده به هی ئیمامی عه نیه - خوالی رازی بن -

زانسته وه.

شهش: عيلم و زانست پادشا و کاربه دهست و خه لکی تریش پتویستیان
پتی هیه، به لام هرچه ندی پاره و پول و مال و سامانه به تنها خه لکی
هه ژارو نه بوو و که م دهرامه ت پتویستیان پی هیه، بویه ده بینین زانا
ره سه نه کان به دریزایی میژوو له گه ل نه وه ی که پتویست و که م دهرامه تیش
بوون، که چی ریگای نه فس به رزی و قه ناعه تیان هه لبراردوه و ته نازولیان بو
هیچ کاربه دهست و دهست رویشتووێک نه کردوه، به لکو دانیان به خویاندا
گرتوه و که سایه تی خویان و ریزو حورمه تی زانستیشیان پارسستوه،
بۆنموونه: ئیمامی شافعی خوالی رازی بی له کۆپله شیعرێکدا ده لئ:

رأیت القناعة رأس الغنى فصرت بأذيالها متمسك

فلا ذا يراني على بابهِ ولا ذا يران به منهمك

فصرت غنيا بلا درهمٍ أمرٌ على الناس شبه الملك

واته: بینیم که وا قه ناعه ت سه ری ده وله مه ندی یه، بویه توند دهست و
دامینی بووم و دهستم پتوه ی گرت، نه نه و ده مبینی له بهر ده رگای بوه ستم و
نه نه ویش ده مبینی به ده وریدا بێم و بچم، به هوی قه ناعه ته وه به بی زیو
زیو و پاره ده وله مه ند بووم و پاشا ئاسا به لای خه لکی دا تیده پهرم و
نه پۆم!

حهوت: مال و سامان به هه ریه کێک له مروفی باوه پدار و بی باوه پ کافر ،
هه روه ها چاکه کار و خراپه کاره وه به دهست ده هیندری و چنگ ده که وی،
به لام زانیاری به سود به مروفتکی باوه پدار و خواناس نه بی به دهست
ناهیندری.

ههشت: ده روون پاک ده بیته وه به کۆکردنه وه ی زانیاری، ریزدار و
شه ره فمه ند ده بیت به دهستخستنی، به لام هه رچی مال و سامانه ده روون

پاك ناكاته وه و ته واو (كامل)ى ناكات به لگو مَرَوَف، تا زياتر له گه لى دا
 خه ريك بى و تى بكوشى بوى و كوى بكاته وه، زياتر ده روونى گيرؤده ي
 ناته واوى و چروكى و ره زىلى و ته واوى نه خوشى به ده روونيه كان ده بيت،
 هه روه ها سوربوون و خه ريك بوونى ده روون له سهر وه ده سته ينانى زانىارى
 هيمائى ريك و پىكى ته واوى ده روونه، به لام نه مه يان بؤ وه ده سته ينانى
 سه روه ت و سامان ريك نيشانه ي ناته واويه تى.

نو: هه روه ها پاره و پول و سه روه ت و سامان خاوه نه كه ي بانگ ده كات
 بؤ سه ركه شى و لاسارى و خو به گه وره گرتن و فه خرو شانازى و فيز كردن
 به سه ر خه لكى دا، به لام زانىارى باباى زانا بانگ ده كات بؤ به سؤز و
 ميهره بانى و ملكه چى و هه ستان به راپه پاندنى هه ق و مافى به ندايه تى..
 قوتابى به پىز:

نه گهر سه رنجىكى هه لسو كه وتى زانايان بده يت زؤر به روونى مه به ستى
 سه ره وه مان ناشكرا ده بى بؤ نمونه:..
 ده گىرپنه وه جارىكيان پياويك له گه ل (الأحف بن قيس) دا ده بيتنه مشت و
 مرى و به (الأحف) ده لى: نه گهر قسه يه كم پى بلى ده قسان ده بىستى!
 (الأحف) يش ده لى: به لام نه گهر تو ده قسه شم پى بلى قسه يه كم لى
 نابىستى!

ده: خو شه ويستى زانىارى و داوا كردنى بنچينه (أصل)ى هه مووى
 گوپرايه لى و فه رمانبه ريه كه، به لام خو شه ويستى مال و سامان و
 به دوا داگه پانى سه رچاوه و بنچينه ي تىكپراى تاوان و خراپه و
 سه رپىچى يه كانه، بويه مَرَوَف نه گهر ژياننامه و ميژووى زانايان و قوتابيانى
 زانسته شه رعيه كان ده خو ينيته وه، رووداوى سه رسوپه يته ر و بى ويته: له
 بابه ت هه ول و ماندوبوون و تامه زرويان بؤ به ده سته ينانى زانست و زانىارى،

ههروه ها خۆپاراستن و وهرع و پابه ند بوونیان و هتد، بۆ وینه:

أ- (جابر بن عبدالله) خوا لی رازی بی سه فهری کردوو بۆ ولاتی شام، له سه فهره کهیدا یه ک مانگ ری بریوه ته نها بۆ بیستنی فهرموده یه ک له (عبدالله بن انس) که نه م فهرموده ی خواره وه بوو که نه فهرمووی: ((یکشمر الناس يوم القيامة حفاة عراة غرلا))^(۱).

ب- ههروه ها ئیمامی بوخاری بۆ زۆر له ولاتان گهشت و سه فهری کردوو و به داوی زانیاری دا گهراوه، زیاتر له ههزار ماموستا شتی بیستوو، عاده تی وابوو زۆر جارن له خه وه لده ستایه وه و چراکه ی پیده کرد و شتیکی به سود یانه مه سه له یه کی پیویست، که به هزر و بیریا ده هات ده ینووسییه وه پاشان ده خه وته وه، چه ندجار نه مه دووباره ده بوویه وه، به لکو شه وی وابوو بیست که رته نه مه ی کردوو!

ج- ده گیرنه وه جارێکیان پیاویک ده چته لای شیخ نه مه د زه هاوی له فهرمانگه که ی خۆی، داوا ی لی ده کات نامه یه ک بۆ که سێک بۆ بنووسی، تا کو کاره که ی به ئاسانی به روات! شیخیش کاغه زی له لا نابی، بۆیه فلسیکی ده داتی و پیی ده لی: برۆ په ره کاغه زیک بکړه، کابراش ده لی: شیخ نه دی نه وه کاغه زی سپی نیه له بهر ده مت؟ نه ویش ده لی: زۆله گیان نه وه مالی ده وله ته و هی من نیه! جا کابرا ده چی کاغه زیک ده کړی و بۆی ده هینی، نه و جا نامه که ی بۆ ده نووسی و به پیر کاره که ی ده روات.

یازده: به زانیاری نه بی که س گوێپرایه لی و فهرمانبه ری خوا ی نه کردوو، که چی تی کرای نه وانه ی سه ریچی و بی فهرمانی خوا ده که ن به مال و سهروه ت و سامانه.

۱ صحیح البخاری: ۶۵۲۷، مسلم: ۲۸۵۹

بهائی قوتابی نازیز:

بۆیه هاوه لانی پیغه مبهەر ﷺ پیشینانی ئه م ئوممه ته زۆر جه ختیان له سه ر
هه ولدان بۆ کۆکردنه وه و به ده سه تهینانی زانست و زانیاری کردوه، خه م
ساردی و که مه رخه می ده رباره ی ده سه خستنی زانستیان به کاریکی
مه ترسیدار له قه له م داوه بۆ وینه:

(أبو بكر الغفاري) خوالی رازی بی فهرموویه تی: (يا جاهل العلم، تعلم
العلم فإن قلبا ليس فيه شوق العلم كالبيت الخراب الذي لا عامر له) ^(۱) واته:
ئه ی نه خوینده وار و بی زانیاری هه ولی فیروونی زانیاری بده، چونکه هه ر
دلێک ئاره زووی زانیاری تیدا نه بی وه ک مالی خرابگه و که لاهه شپه ی بی
خاوه نی مشوور خۆر وایه !.

دوازه: خاوه ن مال کاتیك به باشی باسی ده کری و مه دخی ده کری، که
خه رچی بکات چرووکی پی نه کات و نه به یلێته وه، به لام تاک (فردی) زانا به
خۆپی پازاندنه وه و کاریکردنی و په نگ دانه وه ی له هه لس و که وتی
پۆژانه یدا.

سیزه: ئه وه ی پاره و پول و مال و سامانی هه یه و ده وله مه ندو ده ست
پۆیشته وه، رۆژگاریک دئ ده وله مه ندیه که ی نامینئ و له کیسی ده چیئ،
به مه ش نازارو خه فته ده یگریئ و دلته نگ و نا په حته ده بیئ، به لام هه رچی
ده ست پۆیشتن و ده وله مه ندی به زانست و زانیارییه، بیگومان ئه مه ی
له ده ست ناچی و دوو چاری خه فته و دلته نگی دل په اوکی و نا په حته تیش
نابیت، هه روه ها تام و چیژ (لذة) و خۆشی ده وله مه ندی مال و سامان
حاله تیکی کاتییه و به سه ر ده چیئ و ده برپێته وه خه فته و دلته نگیشی لی
ئه که ویتته وه، که چی تام و چیژ و خۆشی ده ست پۆیشتن له بواری زانست.

شتیکى له بن نه هاتوو بهرده وامه و هيچ جوړه نازار و خهفت و دلته نگی و ناخوښيکى لى ناکه ویتته وه.

قوتابی نازیز:

زانبارى شه وندده به به هاو جیى گرنکی و بایه خ پیدانى زانایان و پېوړانى ریى خواناسین بووه، بویه ده بینین به جوړه ها شیوه ی قه شنگ وه سفیان کردووه ولیى دواون، بۆ نمونه:

(عبدالله بن داود) خوا لى رازی بى ده لى گویم له (سوفیانی شه وری) بوو ده یفه رموو: (إن هذا الحديث عز فمن أراد به الدنيا وجدها، ومن أراد به الآخرة وجدها) ^(۱) واته: به راستی شه فهدودوده یه شکو و سه ربه رزی یه که، گه که سیك داواى دونیای پی بکا به ده سستی ده هیئت، هه روها شه وهى دواپوژ (الآخرة) یش پی داوا بکا به ده سستی ده هیئت.

(سفیان بن عیینة) یش خوا لى رازی بى ده فهدووی: (أرفع الناس منزلة عند الله من كان بين الله وبين عباده وهم الأنبياء والعلماء) ^(۲) واته: پله به رزترینى خه لکى له لایه ن خواوه، که سیکه له نیوان خواو به نده کانی بیت، نه وانیش پیغه مبه ران _ عليهم الصلاة والسلام و زانایانن. شاعیریش راستی گوتووه که ده لى:

ما الفخرُ إلا لأهل العلم إنهم	على الهدى لمن إستهدى أدلاءُ
وقدر كل امرئ ما كان يحسنه	والجاهلون لأهل العلم أعداءُ
ففر بعلم تعيش حياً به أبداً	الناس مَوْتى وأهل العلم أحياءُ

۱ - البحر الرائق في الزهد والرفائق / ص - ۳۸

۲ - هه مان سه چاره ی پېشوور.

بهائی قوتابی دلسوز:

نہمہ یہ فہزل و قہدرو ریزی زانست و زیاد له مہش به پیئی دید و ہزرو
بۆچوونی ئیسلامخوازن و زانست دۆستان ، خۆشویستنی زانیاری و کۆشش
کردن بۆ مہبہستی به دەست هێنانی زانیاری، به خواپہرستی و دینداری له
قہلہم دراوہ و ئەژمار کراوہ وەکو:

أ- پێشەوا (علی بن أبي طالب) خوا لی رازی بی- دەفەرمووی: (ومحبۃ العلم - أو العالم - دین یدان بها)^(۱).

ب - مەرۆهەما دەریارە ی فەزل و گەورەیی زانا گوتراوہ: (العالم بعد وفاته
میت وهو حی بین الناس) واتە: بابای زانا له دواى مردنى دا، که مردووه له
نیو خەلکی هەر زیندووہ، بەلام نەزان، له ژيانیدا که ماوہ و زیندووہ که چی له
نیو خەلکی دا مردووہ و کەس باسی ناکات و بیری لی ناکاتەوہ. بەراستی
جوان و به جی یە چونکە سەرنجیکی زانایانی فەرمووہ ناسی (علماء الحديث)
یان شەرع زانان (علماء الفقه) بەدەین، دەبینین سالاھای سالاھ له ژياندا نەماون
و ژیر گل کراون، که چی مەدح و ستایش و باس و خواسیان دونیای پر
کردوو، له نیو خەلکی چۆن هەر زیندوو له ژياندا بن ئاوان، به تەنھا لاشەو
شیوەیان له نێوماندا نەماوہ، له نیو دلاندا زیندوون وەك دەلێن: (أعيانهم
مفقودة وأمثالهم في القلوب موجودة).

ج- پێشەوا (علي بن أبي طالب) یش - خوالی رازی بی - له
لیکۆلێنەوہ و توێژینەوہ یەکی دەریارە ی بەراوردییەك له نێوان مال و سامان و
زانیاری دا دەفەرمووی: (وصناعة المال تزول بزواله)^(۲) واتە: هەر
دەستەکەوت و پلە و پایە و شتیك کهوا به هۆی سامان و له پیی ئەوہوہ به

۱ - البحر الرائق في الزهد والرقائق / ص- ۳۶

۲ - البحر الرائق في الزهد والرقائق / ص- ۳۷

دهست بهیندری وهکو (خۆشه‌ویستی پێژ و ته‌قدیر... هتد)، بێگومان له‌به‌ر خاتری چاوی کالی سامان دارنیه، به‌لکو هی مال و سامان و ده‌ست رو‌یشتنه‌که‌یه‌تی، راسته‌وخۆ دوا به‌دوای نه‌مان و له‌ده‌ستدانی سامانه‌که ئه‌و ریز و خۆشه‌ویستی و دۆستایه‌تی و چیه‌و چیه‌ش نامی‌نی و له‌ده‌ست ده‌دری.

خوینهری سه‌نگین :

ئه‌وه‌ی راستی بێ نه‌ك ته‌نها ئه‌وه‌ی سه‌ره‌وه سه‌ره‌نجامی ده‌وله‌مه‌ندی و ساماندارییه ته‌نانه‌ت جاری وا هه‌یه ئه‌وه‌ی تا دوتینی خزمه‌تکار بوو، به‌لێ و قوربان وه‌لام گوشتار بوو، نزیکه‌و له‌وانه‌یه ئیم‌رۆ، که گۆپانکاریه‌ك روویداوه له‌ گوزه‌رانی کاکێ ساماندار سلویشی لی نه‌کا و حسابیشی بۆ نه‌کات، وه‌ك هه‌ندی له‌ عه‌ره‌بان له‌م باره‌یه‌وه گووتووینه:

وكان بَنُو عَمِّي يَقُولُونَ مَرْحَباً فَلَمَّا رَأَوْنِي مُعْسِراً مَاتَ مَرْحَبُ

واته: تا دوتینی ئامۆزایه‌كانم سلویان ده‌کردو ده‌یان گووت مه‌رحه‌با، به‌لام کاتی باری ژیان و گوزه‌رانم گۆپانی به‌سه‌رداها‌ت و به‌هه‌ژارییان بینیم ئه‌و جار سلوو مه‌رحه‌بایه‌که‌ش نه‌ماو سه‌ری نایه‌وه.

کوردانی‌ش جوانیان گوتووه، که ده‌لێن: (تاكو گندۆر گندۆر بوون دۆست و كه‌س گه‌لێك زۆر بوون، كه گندۆر ها‌تنه قه‌ران دۆست و كه‌سیش نه‌مان و به‌ران).

به شی حه و ته م

هه ندی ئاگاداری و وریا کردنه وهی پیویست.

ریخو شکردن:

دیاره بیگومان ریگای به دهسته یانی زانیاری جور هه کۆسپ و ته گهره و له مپهر و گرفتێ هه مه جورێ له بهردهمه و راسته شه قامیکی بی گرفت و گری و گۆل نیه، بۆیه به پیویستمان زانی له م به شهی حه و ته مه دا هه ندی ئاگاداری و وریا کردنه وهی پیویست و زه روور بخهینه روو، هه رچه نده ئه و شتانه ی که مه تر سیدار و زیانه خشن بۆ سه ر پرۆسه ی زانستخوازی و لی سله مینه وه و خۆلی پاراستنیان گهره که، هه رچه نده زۆن و له م ده رفه ته که مه دا ناتواند ری هه ژمار بکری و باس له هه موویان بکری و گشتیان بخری نه روو، به لام هه ر چۆنیک بیت هه ولده ده ی گرنگترین بخهینه رووی ئیوه ی به ریز و سه نگین به ئومیدی لیوه ئاگادار بوون و تی نه که وتن و پیوه گرفتار نه بوونیان.

یه ک: قسه کردن به بی زانیاری و شاره زایی:

به راستی کارێکی یه کجار دزیو مه تر سیدار و نابه جی یه که وا ئه هلی زانست چ وه ک قوتابی و فی رخواز، یان مامۆستا و فی رکار، خۆی له قه ره ی باس و بابته و مه سه له یه ک بدات، که نایزانی و شاره زایه کی ئه و تو ی له باره یه وه نیه و بانگی شه ی زانیایی بکات و دان نه نی ت به نه زانی و ناشاره زایی خۆیدا وه ک ئه وه ی پر سیاری له بابته هه ر مه سه له یه که وه لی بکری ت بی دوو دلی و سله مینه وه وه لام بداته وه و فه توای قه به قه به ده ر بکات! بی گویدانه مه ر جی هه بوونی زانیاری شاره زایی له باره یه وه و پر سیار کردنی ش له که سانی له خۆی زانتر و شاره زاتر، یان هاو ئاسته کانی به که می و ناته واوی

بۆخۆی لَیْک بداته وه، به م هۆیه وه له وانیش نه پرسى و (شه لم کویم ناپاریزم)
 دروشمی بى! چونکه ئه م خه سلّه ت و خوه به دوو ناقۆلاو قیزه ونه، هه م
 ده ورو کاریگه ریه کی نه گه تیف (سلبی) ده بیّت له سه ر پرۆسه ی خویندن و نئو
 کۆمه ل هه میش له لای په روه ردیگار، ئه م کاره درۆیه به گوناح و تاوانیکى زل
 و زه به لاح هه ژمار ده کرئ خوا په نامان بدات
 خویننه ری ئازیز :

جا بۆ ئه وه ی وریاتر و به رچاو روونتر بیّت، و ته وه لۆیستی به شیک له
 زانایانمان له م باره یه بۆ هه لێژاردی:

(عبدالله بن مسعود وابن عباس) خوا لی یان رازی بى فهرموویانه: (من
 أفتى الناس في كل ما يسألونه عنه فهو مجنون)^(١) واته: هه رکه سیک فه توا
 بدات بۆ هه موو ئه و شتانه ی خه لکی پرسیارى لی ده که ن له باره یانه وه ئه وه
 شیتته و به شیت له قه له م ئه درئ .

(أبو حصين الأسدي) یش ره حمه تی خوالی بیّت ده لئ: (أن أحدهم
 ليفتي في المسألة، ولو وردت على عمر لجمع لها أهل بدر)^(٢). واته: هه ی وا
 هه یه فه توا له باره ی مه سه له یه ک ده دات، گه ر هینرا بوايه به رده م پێشه وا
 عومه ر ره زای خوا ی لی بى هه موو ئه هلی به درى بۆ کۆ ئه کرده وه ئینجا
 فه تواو پرپاره که ی ده دا.

هه ندئ له زانایانیش گووتویانه: (لا أدري نصف العلم) واته: نا زانم
 نیوه ی زانست و زانیاری.

هه روه ها زانای پایه به رز (أيوب) - ره حمه تی خوا ی لی بیّت - ئه گه ر
 یه کێک پرسیاریکى لی ده کرد ده یگوت: (أعد، فإن أعاد السؤال كما سألته عنه

١ - توجیهات ضرورية لطالب العلم/ ص - ٥٩

٢ - هه مان سه رچاوه ی پێشوو.

أولاً أجابة، وإلا لم يجبه) واته: دووباره‌ی بکه‌وه، ئینجا نه‌گه‌ر به شیوه‌ی جاری یه‌که‌م دووباره‌ی بکردبایه‌وه وه‌لامی ده‌دایه‌وه، نه‌گینا بیده‌نگ ده‌بوو وه‌لامی نه‌ده‌دایه‌وه!.

بیگومان نه‌م کاره‌ی نیشانه‌ی تیگه‌یشتوویی و زیره‌کی و وریایی بووه، چونکه چه‌نده‌ها که‌ک و سوودی ناوازه و نایابی پیوه‌یه بۆ وینه: پیشه‌وا (ابن القيم) ره‌حه‌مه‌تی خوای لی بئی له‌ کیتابه‌ به‌هینو پیژه‌که‌ی (اعلام الموقعین) ۱۶۶/۲، هه‌ندێ که‌ک و سوودی نه‌م کاره‌ی خستونه‌ته‌ روو، له‌مانه:

أ- مه‌سه‌له‌که‌ به‌م دووباره‌ کردنه‌وه‌یه زیاتر روون و ناشکراتر ده‌بیئت، به‌ هۆی چاک لی‌حالی بوون له‌ ناوه‌پۆکی پرسیاره‌که‌.

ب- ده‌گونجی پرسیار بیژ (سائل) ه‌که‌ جوژه‌ که‌م ته‌رخه‌می و خه‌م و ساردیه‌کی له‌ پرسیار کردنه‌که‌دا کردبئی، شتیکی وای پشت گوی خستبئی و باس نه‌کردبئی که‌ بپیاره‌که‌ی ته‌واو پئی بگۆپئی، جا نه‌گه‌ر دووباره‌ی کرده‌وه روون ده‌بیته‌وه و ناشکرا ده‌بیئت.

ج- جاری وایه‌ وا پێک ده‌که‌وئی بابای پرسیار لیکراو له‌ سه‌ره‌تاداو له‌ ده‌می پرسیارکردنه‌که‌دا بیرى لای خۆی نیه‌و له‌ پرسیاره‌که‌ بئی ناگایه‌ و حالی نه‌بووه، به‌لام دواى دووباره‌ کردنه‌وه‌که‌ چاکتر گوی ده‌گرئ و وشیار ده‌بیته‌وه.

د- له‌وانه‌یه‌ به‌مه‌ ناشکرا بئی، پرسیار بیژ چه‌واشه‌ی کردبئی و مه‌سه‌له‌که‌ی گۆرپیی زیادو که‌می تیدا کردووه، یان ته‌نیا سیناریۆیه‌که‌ دای زشتوووه بۆ مه‌رامیک و له‌ واقیعدا نه‌سله‌ن بوونیشی نیه‌، که‌ ئه‌وکات پیویست به‌ وه‌لام دانه‌وه‌ش ناکات^(۱).

۱ - هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص/ ۵۹-۶۰

دوو: هه وڵدان بۆ خۆ به زاناو شارمزا ناساندن و نیشاناندان:

قوتابی خوشه و یست:

دوور بکهوه و وریا به گیرۆدهی دهر دوو نه خوشی و قایرۆسی نه داران و دهست نه پۆیشستووانی بواری زانیاری نه بیت و ریپاز و ریگای نهوان نه گزیته بهر بۆ مه رami - خۆ به زانا و شارهزا ناساندن و نیشاناندان - به شیوه یه که هه ندی بابته و مه سه له ی دیاریکراوی زانستی ساز و ئاماده و نه زبه ر (حفظ) بکه ی هه ر که گه یشتی به کۆر و مه جلیسیک و سی چوار کهست به دهری خۆته وه بیینی، دهست به جی هه ولی و وروژاندنیان بده ی به مه بهست و مه رami سه ره وه، چونکه ئه م کاره تابلای کاریکی ناشیرین و نهنگ و ناریک و زیانه خشه، به تاییهت ئه گه ر خه لکی حه قیقهت و ماهیهتت بزانن!

فیرخوانی به پیز و ره وشت بهرز:

به دریایی میژوو به پیی هه لسه نگاندن و به دوا داچوون و تاقي کردنه وه دهر که وتوو و ئاشکرا بووه ئه گه ر دامان نا خه لکانیک بۆ ماوه یه کیش بتوانن به هوی فریودان و چه واشه کردنی جه ماوه ر بژین و مه دار بکه ن، حه تمه ن رۆژیک دی ئه م فریودان و چه واشه یه ش نامینی و کۆتایی پی دیت و ده مامکی ساخته کاری و درۆینی لا ده چیت و رووی حه قیقهت و ساغی و راستی بۆ هه موو لایه که دهر ده که وی و ئاشکرا ده بی جا ئه گه ر بابای فریوده ر له حه قیقه ته وه که سیکی نه زان و که م دهرامته و نه دار بوو له هه مبه ر زانیاریدا ، نه و بۆ هه موو لایه که روون ده بیته وه و ده ناسری و دهر ده که وی! له کۆنیشه وه پیشینان گوتوو یانه: (تستطیع أن تخدع بعض الناس بعض الوقت، ولكن لاتستطیع أن تخدع کل الناس کل الوقت). واته: ده توانیت

ماوهیه که هندی خه لکی فریو بدهی و فیلیان لی بکهی، به لام ناتوانیت هه موو
کات فیل له تیکرای خه لکی بکهی و چه واشه یان بکهی!.

سی: ترس و دلخواکی له هه مبه ره نگاونان.

یه کیکی تریش له و خوو خه سه له تانهی، که وه کۆسپیکی ریگر له
به ردهم پیشفه چوونی بواری زانیاری یه شه رعیه کان ته ماشا ده کری و
پیویسته قوتابی خوی لی بویری و دوورکه ویتته وه، بریتی یه له (ترسان و برپوا
به خو نه بوون له هه نگاونان) که سه ره نجام زیانیکی یه کجار گه وره
ده گه یه نی به زانسته خوازان و ریپوارانی ریپازی زانیاری. ترسان له هه نگاونان
و رهنج کیشان بو وه رگرتن و به دهسته یینانی زانیاری یان زانستیک له
زانسته کان یان ترسان و نه ویران له راگه یاندنی وشه ی رهوا.

چونکه خویندکاری ره سه ن ده بی بویر و چاونه ترس بی له هه مبه ره
ناسته نگ و کۆسپه کانی ری و فره دیکی ئارامگر و خۆپاگر و ریپواریکی
پشوودریژ بی.

هه لبه ته که سیکیش ژیان و به سه ره هاتی پیشینانی نه خویندبیته وه، که
چهند به ئارام و خۆپاگر و به سه لیه بوون له پیناوه دهسته یینانی زانست و
زانیاری له به رامبه ره دوژمنانی سوننهت و سته مکار و زۆرداران و نه زان و
نه قامان لیمان حالی نیه و چاک له نیاز و مه به ستمان تیناگات!.

ئیمه ده توانین ترس و نه ویرانی قوتابی دابهش بکهین به سه ره سی قۆناغی
جیا جیادا:

۱- قۆناغی سه ره تای:

بیگومان نه وهی له م قۆناغه دا قوتابی ده ترسیننی ولی بۆته تارمایی و
مۆته که و ده ترسی سه ره چاوه و په پتووکه گه وره و دریزه کانن له تیکرای بابته
و زانسته جیا جیا کان..

ئەم ترسەش دەتواندەن بىر و ريشە كيش بىرئ لە رىگاي خویندنى
سەرچاوه و كىتابه كورته كان.
بۆ نمونه:

لە سەرەتادا قوتابى لە خویندنى كىتابىكى وەكو (تفسير القرآن العظيم
إبن كثير) لە زانستى تەفسىر و (صحيح البخارى، صحيح مسلم) لە فەرمووده
(جمع الجوامع) لە أصول الفقه (ملا جامى، البهجة المرضية) لە نحو
(ومغني المحتاج، تحفة) لە فيقه و... تاد. دەترس، بەلام دەتواندەن ئەمە
چارە بکړئ و رىگه چارهى بۆ دابندى بەم شىوهيهى خواره وه:
لە پيشدا كىتاب و سەرچاوه كورته كان لە تىكراى زانسته كان بخویندنى
وەكو: (زبدة التفسير من فتح القدير، جلالين به بى حاشيه-) لە زانستى
تەفسىر (رياض الصالحين، بلوغ المرام) لە فەرمووده (الوجيز في أصول الفقه)
و هتد.

۲- قوناغى ناوهندى:

دیاره قوتابى زۆر جار دواى ئەوێ قوناغىكى بپى و ئاستىكى زانستى
بە دەست هێنا و لە ميانەى ئەم کارەى دا دوو چارى گرافىكى تر دەبێتە وه كه
برىتیه لە ترسى لە بىرچوون. هەلبەتە ئەم جورە ترسەش بە شوین كەوتن و
بە كردارى كردنى زانیارى بنه بپ و چاره دەكړئ و قوتابى لى رزگار دەبى،
و هك هەندى زانیان لەم بارهيه وه فەرموویانە: (من أراد أن لا ينسى الحديث
فليعمل به) واتە: كه سىك بپوئى فەرموودهى لە بىر نه چیتە وه با كاری پى
بكات!.

۳- قوناغى كوتایى:

لە كوتایى رىگاوكات و زەمەنى كەوتنە سەرشانى ئەركى پاگە ياندنیش دا
فیرخواز دیسان گیرۆدەى ترس دەبێتە وه، ئەویش ترسانە لە ستم و زۆرى

نۆرداران و چاوسورکردنه وه کانیان، یان له پلان و داوو ته له که کانی خراپه کار و ئیبلیسه کانی جنۆکه و و ئاده می، به وه پێشنان و پیشاندانی ته ماعی دونیایی هه ولدان به مه ره می گۆرینی و لادانی..
فیخرخوازی دامه زراو:

ده رمانی ئهم ترسه ش ته نیا پشت به ستنه به خوای مه زن و دلۆشان
(التوکل علی الله) و دامه زراوی به وه ک ده فهرمووی: ﴿فَأُصْدِعْ بِمَا تَوَمَّرُ
وَأَعْرَضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ، إِنَّا كَفِينَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ﴾^(۱).
له گۆتاییدا ده ئێم:

حه قی خۆیه تی له لایه ن لایه نی په یوه ی ندار چاویک به میتۆد (المنهج) و
پرۆگرامی ناوه نده کانی زانسته شه رعیه کان دابخشیتندریته وه و
ده ستکاریه کی گونجاو و له باری له گه لدا بکری به شیوه یه ک سه ره له نوێ به
شیوازیکی تازه و ریک و توکمه دا برژێندریته وه و چاکسازیه کی ته واوی تیدا
بکری، تاله مه ل و مه رج و ئان و سات و سه رده مه ی ئیستادا قوتابییانی ئهم
ناوه نده زانسته شه رعیه ش شان به شانی سه رجه م ناوه ند و مه لبه نده زانستی
و ئه کادیمییه کانی تره ه نگاو بنیین و دوانه که وی به میتۆد (المنهج) یکی گشتگیر
و هه مه لایه ن و له بار و گونجاو پێ بنینه گۆره پانی کار و چالاکی و گۆرپانکاری
به رچاو بخولقیینن و پله و نمره ی چاک به ده ست به یینن له پێشقه بردنی
ئاستی زانیاری و پێشکه شکردنی خزمه تیکی فره و هه مه جۆر به گه ل و
نیشتمانیان، که پێویسته له م به رنامه و پرۆگرامه نوێیه دا ئهم چه ند خاله ی
خواره وه ی تیدا ره چاو بکریین:

أ- سه رجه م زانسته شه رعیه کان وه کو: (ته فسیر و فه رمووده و
زانسته کانی قورئان و فه رمووده ناسی و عه قیده و فقه و هتد.) و زانسته

ئالیه‌کان وه‌کو: (نه‌حو و صرف و به‌لاغه و منطق و هند.) وه‌ زانسته
هاوچه‌رخه‌کان وه‌ک: (میژو و ماتماتیک و گهردوون ناسی و سروشت ناسی و
هند.) له‌خوگرته‌یی و گرینگیان پی درایی.

ب- سه‌رچاوه‌ زانسته‌کان به‌پیی قوناغه‌کانی سه‌ره‌تایی و ناوه‌ندی و
دوا ناوه‌ندی و تاد دابه‌ش بکریڼ، واته: قوناغه‌ندیان تیدا بکریڼ چی تر به
سیسته‌می هه‌پره‌مه‌کی کار نه‌کریڼ!

ج- پتویسته‌ گشت سه‌رچاوه‌کانی تی‌کرای قوناغه‌کان له‌ لایه‌ن
ده‌سته‌یه‌کی پسپوړ (المتخصص) هه‌لبژێردیڼ و ده‌ست‌نیشان بکریڼ و
هاوکات له‌گه‌ل ره‌چاوکردنی هه‌لبژاردنی سه‌رچاوه‌ی پاک و ساغ و راست و
به‌لگه‌دار ئاسان و شیاو.

د- هه‌روه‌ها پتویسته‌ چی تر به‌ نا‌ره‌وا له‌ نیوان زانیاریه‌ نامرازه‌یه‌یه‌کان
و شه‌ریه‌کان هه‌ده‌ف و وه‌سیله‌ تی‌که‌ل به‌یه‌ک بکریڼ و به‌جیا پتیناسه‌ بکریڼ
و خه‌لکی تیدا سه‌رگه‌ردان بکریڼ و زانیاریه‌ شه‌ریه‌کان به‌ په‌راویز بکریڼ!

چوار: زی‌ده‌پو‌یی له‌ شه‌رم و شه‌رم‌نی.

قوتایی وا هه‌یه‌ نه‌وه‌نده‌ شه‌رم‌نه‌ ته‌نانه‌ت ناتوانی و شه‌رم ده‌کات پرسیار
له‌ مام‌وستاکه‌ی بکات، یان نه‌رکی سه‌رشانی چی‌به‌جی بکات و زانیاریه‌که‌ی
به‌ ده‌وریه‌را بگه‌ییڼی!

بۆیه‌ له‌ ده‌رنه‌نجامی نه‌مه‌دا خو‌ی بی‌به‌ش ده‌کات له‌ زۆر باب‌ه‌ت و زانسته‌ی
هه‌مه‌جوړ و به‌ر بلاو و زیانیکی فره‌ش له‌ خو‌ی ده‌دات..

په‌غه‌مبه‌ری ره‌وشت به‌رزیښ ﷺ له‌م باره‌یه‌وه‌ نمونه‌ به‌ ئافره‌تانی
نه‌نصار ده‌هینیت‌وه‌، که‌ شه‌رم و حه‌یاو حه‌شمه‌ت نه‌بۆته‌ ری‌گر له‌به‌رده‌م
هه‌ول‌دانیان بۆ شه‌ره‌زایی په‌یداکردن له‌ ئاینیان! وه‌ک ده‌فه‌رمووی: ((رحم الله

نساء الأنصار لم يمنعهن الحياء أن يتفقهن في دينهن))^(۱).

مهروه‌ها (مجاهد) یش - ره‌حمه‌تی خوای لی بیّت - ده‌لی: (لایتعلم العلم مستح ولا مستکبر)^(۲) واته: نه شهرمن ونه خو به گه‌وره‌گر زانیاری فیّر ده‌بی.

خوینهری به‌ریز:

وریا به به‌مه‌له له مه‌سه‌له‌که حالی نه‌بی نیّمه، که باس له شهرم و حه‌یا ده‌که‌ین نه‌وه ناگه‌یه‌نی که شهرم و حه‌یا به شیوه‌یه‌کی گشتی کاریکی سه‌لبی‌یه و نه‌بی خوی لی دووره په‌ریز بگری، نا، نه‌خیر نیّمه نه‌وه‌مان گه‌ره‌ک نیه، به‌لکو نیّمه مه‌به‌ستمان نه‌و جوړه شهرم وشهرمنی‌یه، که له سنورو چوارچی‌وه‌ی شهرعی و سروشتی خوی ته‌جاوز ده‌کات و ده‌ترازی و ده‌رنه‌تجامیکی خراب و نه‌خواستاروی لی نه‌که‌ویت‌ه‌وه و زیان به فیّرخواز ده‌گه‌یی‌نی!

(ابن القيم) ره‌حمه‌تی خوای لی بیّت گوتوویه‌تی: (وللعلم ست مراتب: أولها حسن السؤال، الثانية: حسن الأنصاف و الاستماع، الثالث: حسن الفهم، الرابعة: الحفظ، الخامسة: التعليم، السادسة: وهي ثمرته، العمل به ومراعاة حدوده)^(۳) واته: زانیاری شه‌ش پله‌ی مه‌یه: یه‌که‌م جوان پرسیارکردن، دووهم: به‌ریکی گوی لی گرتن و خو بی دهنگ کردن، سی‌یه‌م: چاک تیگه‌یشتن، چواره‌م: له‌به‌رکردن، پینجهم فیّرکردن، شه‌شه‌م، نه‌مه‌یان بریتی‌یه له به‌ره‌مه‌که‌ی که کارپی کردن و چاوه‌دیری و پاراستنی سنوره‌کانیه‌تی بیگومان پله‌ی یه‌که‌م و دووهم به‌راشکاوای ته‌واو ناماژه به پابه‌ندوبون به نه‌ده‌ب و شهرم و حه‌یاوه ده‌که‌ن.

۱ - رواه البخاري.

۲ - الجامع في طلب علم الشريف/ص - ۱۸۸

۳ - توجيهاً ضرورية لطالب العلم، من (مفتاح دار السعادة/ص - ۱۸۴).

پینج: په له کردن له فتوادان و کیتاب دانان.

پټویسته قوتابی په له نه کات له فتوادان و نووسین و کیتاب دانان، به لکو زه روره بهر له وهی بهم کاره هستی ه و ل و ته قه لا بدات و رهنج بکیشیت بؤ خوپینگه یانندن و ساز و ناماده کردن به مه به ست و مرامی هستان بهم کاره قورس و پر مه سنولیه ته و به ده ستهینان و نیشاندانی توانست و لی هاتوویی و شایسته یی خوی!.

چونکه نه نجامدانی نه م کاره هم له باربردنی هزر و بیر و توانست و توانایه، که پیش هاتنه بهر هم و پینگه یشتنی، که هندی له زانایان به (الأجهاض الفکري) ناوره دی ده کهن، هه میش خو کونا هبار کردن و تاوانبار کردن، چونکه پیغه مبه ﷺ ده فرموئی: ((من أفتي بغير علم، كان إثمه على من أفتاه))^(۱) واته: که سیک فه توای به هه له و بی زانیاری بؤ بدری تاوانه که ی له سر نه و که سه یه که فه تواکه ی بؤ داوه.

نیمامی (مالک) یش - ره حمه تی خوی لی بیت - گو توو یه تی: (من سئل عن مسألة فينبغي له قبل أن يجيب فيها أن يعرض نفسه على الجنة والنار، وكيف يكون خلاصه في الآخرة ثم يجيب فيها)^(۲) واته: کهر که سیک له باره ی مه سه له یه که وه پرس یاری لی کرا، پټویسته بهر له وهی وه لام بداته وه به هه شت و دوزه خ و چونی ته تی خه لاس بوون له دواړوژ بهینیت ته بهر چاوی، نینجا پاش نه مه وه لام بداته وه!؟.

۱ - رواه أبو داود عن أبي هريرة بإسناد حسن.

۲ - الجامع في طباط علم الشریف/ص-۲۲۲، (اعلام الموقعین/ج ۴ ص-۲۱۸)

شەش: ھەلە و کەم و کورتى زانايان کردنه بيانوو پاساو:

پيويسته باباي فيرخواز کاتئ کەم و کورپى و ناتەواوى، يان بۆچوونتيكى ھەلە و سەھو ساتمەکردنى زانا و پيشەوايانى ئىسلامى بەرچاو دەکەوى، بەمە دلخۆش و خۆشحال نەبيت و نەيكات بە بيانوو پاساو بۆ خۆى و دلى خۆى بەمە نەداتەوه !.

چونکە بەلگە ھيئانەوه بە ھەلخليسکان و ساتمەکردنى زانايان تا بلئى کارىکى ھەلە و نادروست و نابەجئىيە، چونکە زانا و چاوساغ و پيشەوايانى ئىسلاميش ھەك ھەر تاکيکى تری کۆمەلگا مروفن، دەگونجئ ھەلە و کەم و کورتى و ناتەواويان ھەبئ و دوچارى ھەلەى زانستى و کردارى (العلمي والعلمي) ببن، ھەك پيغەمبەرى پيشەوا ﷺ دەفەرمووى: ((کل بني آدم خطيء وخير الخطائين التوابون))^(۱) واتە: تیکراي ئادەمیزادەکان ھەلەکارن و چاکترین ھەلەکارانیش تۆبەکارانن کەواتە نابئ و ناگونجئ کەس بەبئ ھەلە تیبگەين و چاوەپوانى بئ ھەلەى و ناتەواوى لەھيچ مروفئک بکەين و کەس بە (معصوم) بزانين.

(ذوالنون المصري) دەربارەى ئەوانەى بەلگە بە ھەلە و پەلەکانى زانايان دەھيئنەوه و لە راستەشەقام لادەدەن گوتووويوتى: (جعلوا قليل زلات السلف حجة أنفسهم، ودفنوا كثير مناقبهم)^۲ واتە: کەمک لە ھەلە و ساتمەکردنەکانى زانايانيان کردووەتە بەلگەى خويان، کەچى نۆزئک لە چاکە و پياوھتى و جواميئىيان شاردۆتەوه و باسيشيان ناکەن !.

۱ - أخرجه الترمذي وابن ماجه.

۲ - توجيهات ضرورية لطالب العلم/ص - ۶۲.

خویندکاری به پړز:

زه روړه تو وه کو قوتا بیه کی - زانسته شه رعیه کان له بهرام بهر هله و
ناته و او بیه کانی زانایان هه لسو کهوت بکه ی و هه لویست دهری پری و ویزدان
بکه یته سه نگی مه حه ک و به کاری بیتنی، تا کو هه رزه کارانه و ناره زومه ندانه
برپار دهر نه که ی و به هه له دا نه چی ! .

جا نیمه وه کو هاری کارکردنیک و یارمه تی دانیک چه ند رینمایه کت له م
باره یه وه پیشکه ش ده که ین، تا کو به رچاو رونا نه تر و ژیرانه تر له هه مبه ر نه م
مه سه له یه دا هه لس و کهوت بکه ی و هه لویستی راست و دروست و به چی
هه لېژیری:

۱- تا که مه به ست و پالنه رت بؤ و روزاندنی هه له و هه لخلیسکانه که
راستکردنه وه ی مه سه له که بیت و به س، مه رام و مه به ستی تری له پشته وه
نه بی و حه شار نه درایی.

۲- پتویسته هه له و گورپین و لادان (انحراف) تیکه ل به یه کتر نه کرپن و له
یه کتر جیا بکرپنه وه و نه خرپنه تاي ته رازوویه که وه، چونکه هه ندی هه له و
ساتمه کردن جی ئی ئومیدی و لیخوشبوون و لیبووردنن به و پییه ی، که
نه نجامد ره که ی ته و او راستی و ره وایی مه سه له که ی له لا روون و ئاشکرا نیه
و که مترخه می و ساخته می تیدا نه کردوه، به لام هه رچه ندی لادان و خو
گورپینه به تاوان و جهریمه یه کی زل له قه له م نه درئ و قابیلی چاوپوښی
لیکړدن و لیبووردن نیه، چونکه بابای لاپی (منحرف) لایه نی راستی یه که دهرک
ده کاو ده یناسی، که چی لی لاده داو په نا ده با ته بهر به لگه و پاساوی لاواز و
پیچه وانه و دژ له گه ل به لگه ی به هیژ و راست و به چی بؤ مه رامی تاییه تی
خوی و بی په روا موماره سه ی ده کات !

۳- هر کاتیک شتیکت بۆ ساغ بووه وه، که ئه مه هه لخلیسکانه، یان بۆچوونیکی هه له یه، یان لاوازه یان فه توایه کی بۆ به لگه یه له لایه ن زاناو پیشه وایانه وه، پتویسته ده سه به جۆ و بۆ دوو دلۆ و راوه ستان پشتی تیبکه ی و کاری پۆ نه که ی، چونکه هه ر ئه م هه لویست و ره فتاره ده سه به ری نه وه یه دوو چاری فایرۆسی لادان و هه لخلیسکان و ساتمه کردن نه بیت.

له کۆتاییدا ده لێم:

فیرخوازی ژیر و لیزان و بیدار و به ویزدان ئه و فیرخوازه یه، که هیچ کات هه له و که م و کورتی زانا و پیشه وایانی پسپۆپی بواریک له بواره کان ناکاته پاساو و ئاسته نگ نه بۆ لادان و هه له کارییه کانی خۆی، نه بۆ که لک و به هره وه رنه گرتن له به ره م و که له پوور و چاکه و خیری زاناو پیشه وایان، به لکو ریک به پتۆی ئه م بنه ماو پرهنسیبه ته عامول ده کا که ده لێ: ((خذ ماصفا ، دع ما کدر)) واته: ئه وه ی ساف و ساغ و دیار و روونه بیگره و ده سه به ری بکه، واز بینه له وه ی که شلۆی و لێله !.

هه روه ها به هۆی هه له و که م و کورتیه کانه وه کاریان به که م نه زانی و تۆمه ت و پرۆ پاگه نده ی جۆراوجۆریان ناخاته پال و بۆ هه لئابه ستی و په له ناکات له حوکم دان به سه ریانه وه، به لکو تا بۆی بکری و بلوی رۆی تی بجۆ عوزر و پاساویشیان بۆ ده هینیته وه، قه ناعه تیشی به م حقیقه ته هه یه که ده لیت: ((من فضائل الرجال أن تُعدَّ معائبهم)) واته: له چاکه و جوامیری پیاوان نه وه یه که عیب و هه له کانیان بژمی دررین.

جهوت: به وه رگرتنی که مه شاره زایی و زانیاری به ک قه ناعه تکردن.

یه کیکێ تریش له وانە ی که پێویسته زانستخوازن خۆ ی لی دور بگرن و له خۆ ی نه وه شیننه وه و نزیک ی نه که ون، قه ناعه تکردنه به به وه رگرتنی که مه شاره زایی و زانیاریه ک، نابێ قوتابی هه ر که بپه زانیاریه کی به ده ست هینا، یان بپوانامه یه کی زانستی وه رگرت، ئیدی دوا ی نه مه پالی لی بداته وه و چی تر نه که پێ و داوا ی زانیاری پتر نه کات، به بیانوی نه وه ی گوايه به و بپه زانیاریه به پی خۆ ی له ئاوی ده ردینێ و نه وه نده ی به سه و پێویستی به چی تر نه، ئیتر هه و لدان و به رده وام بوونی زیاتری بۆ چی یه !

به لام نه وه ی راستی بێ هه ر فه ردیک به م شیوه یه بیر بکاته وه تابلی ی هه له یه و له بیر کر نه وه که یدا ساتمه ی کردوه، چونکه هه مومان ده زانی که پێغه مبه ر ﷺ سه ره پای هه بوونی پله ی به رزی پێغه مبه رایه تی له بواری زانیاریش له چله پۆ په و لووتکه ی هه ره به رز دا بووه، که چی هیش تاش خوا ی په روه ردیگار پی ی نه فه رمووی: ﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾^(۱) واته: بلی: په روه ردیگارم زانیاریم بۆ زیاد بکه.

دیاره وه ک ده لێن: زانست ده ریایه کی بێ بنه و سه ره تای هیه، به لام کۆتایی نه و بێ کۆتایه ! پێغه مبه ری سه ره ریش ﷺ فه رموویه تی: ((منهومان لا یشبعان: طالبُ علمٍ وَطَالِبُ دُنْيَا))^(۲). واته: دوو ئاره زوومه ند تیژ نابن: داواکاری زانست و داواکاری دنیا.

(إبن عبد البر) گوتویه تی: (قتادة) فه رموویه تی: (لو كان أحدٌ يكتفي من العلم بشئٍ لاكتفى موسى - عليه السلام - ولكنه قال: ﴿هل أتبعك على أن

تعلمني مما غَلَمْتَ رُشْدًا^(۱).

خوښه‌ری ناريز:

نيښا نه‌گه‌ر سه‌رنجی قسه و گوښتار و حال و چوڼيه‌تی هه‌لس و كه‌وتی هه‌ندی له‌زانايان بده‌ی له‌ باره‌ی ناره‌زوومه‌ندی و به‌رده‌وامبوون و هه‌ولداڼيان بۆ وه‌ده‌ست هه‌تان و ده‌ست خستنی زانياری، سه‌رسام ده‌بيت و واقت و پرده‌ميټنی! بۆ نمونه:

أ- (ثعلب) كه‌ زانايه‌کی پسيپوړی زمانی عه‌ری به‌ له‌ باره‌ی (إبراهيم الحربي) ده‌لی: ((مافقدتُ إبراهيمَ الحربي من مجلسٍ نحوٍ أو لُغوٍ خمسين سنةً))^(۲) واته: ماوه‌ی په‌نجا سال ده‌بی هه‌چ کوړکی ریزمان یان زمانی عه‌ری نه‌بووه‌ و نه‌م بینيوه‌ كه‌ (إبراهيم الحربي) تیدا به‌شدار و ناماده‌ نه‌بی.

ب- جاريك پرسياړيان له‌ (عبدالله بن المبارك المروزي) كرد: نه‌گه‌ر دواي مردن زيندوو كرابايه‌وه‌ چيت ده‌كرد؟ له‌ وه‌لامدا گوتی: (أطلبُ العلمَ حتى يأتيني ملك الموت ثانيةً)^(۳) واته: دواي زانياری ده‌كه‌وتم تا بۆ جاري دووه‌م فريشته‌ی گيان (روح) كيشان ده‌هاته‌وه‌ لام.

ج- (أبو زرعة) گوتوويه‌تی: (كان أحمد بن حنبل يحفظ ألف ألف حديثاً)^(۴) واته: نه‌حمه‌دی کوړی هه‌نبل- ره‌حمه‌تی خواي لی بی- هه‌زار هه‌زار فه‌رمووده‌ی له‌ به‌ر بوو- واته‌ مليونيك -!.

۱ - الجامع في طلب علم الشريفة/ص-۱۸۲، من جامع بيان العلم/ج۱-ص ۹۵-۱۰۰

۲ - معالم في طريق طلب العلم/ص-۲۸۱

۳ - هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پيشوو/ص-۲۸۰

۴ - توجيهات ضرورية لطالب العلم/ص-۱۴، من صفة الصفوة ۲/۳۳۷

د- (سليمان بن شعبة) يش گوتوويه تی: (کتبوا عن أبي داود أربعين ألف حديث، وليس معه كتاب^(۱)) واته: نه بوداود بئ نه وهی کیتابی پئ بئ چل هه زار فه رموده یان لئیه وه نووسی یه وه ! .

ه- هه روه ها گوتراویشه: ((العلم ثلاثة أشبار، من دخل في الشبر الأول تكبر ، ومن دخل في الشبر الثاني تواضع، ومن دخل في الشبر الثالث علم أنه ما يعلم))^(۲) واته: زانیاری سئ بسته، نه و که سهی چووه نئو بستی یه کهم خوی به که وره گرت، نه وهی چووه نئو بستی دووهم بئ فیز بوو، نه وهی چووه نئو بستی سییهم زانی که وا هیچ نازانی ! .

وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين
وصل اللهم على محمد النبي الأمي، وعلى آله وصحبه وسلم

۲۰ / جمادي الثانية / ۱۴۲۳ ک
۲۹ / ثاب / ۲۰۰۲ ز

۱ - هه مان سه رچاوهی پئشوو / ص - ۱۵

۲ - حلیه طالب العلم / ص - ۵۷

ئاومرۇك

- پېشكەش بى ۵
پېشەكى ۷
بى خۆشكردن ۱۱

بەشى يەكەم

- چەند خەسلەت و رەھبەتتىكى پەيۋەندى دار بە خۇدى خويندكار ۱۵
۱- زانست بە خواپەرستى دانان: ۱۵
أ- بەس خودا مەبەست بوون (الاخلاص) : ۱۶
ب - پېكان و بەپىئى شەرىع بوون (الصواب) : ۱۶
۲- ترسان لە خوا ﷻ : ۱۷
أ- كورتە ترس - الخوف القاصر ۱۸
ب - زىدە پۇيى لە ترس - الإفراط في الخوف - : ۱۸
ج - ترسانى مام ناۋەندى: ۱۹
۳- ھەست كردن بە چاۋدىرى خوا ﷻ : ۱۹
۴- دونيا بەكەم سەير كردن - الزهد - : ۲۰
۵- خۆ بەكەم گرتن و بى فېزى : ۲۲
۶- بە ئارامى و خۇپاگرى: ۲۴
۷- نەرم و نىيانى (الرفق) : ۲۶
۸- چاۋپۇشى و لىيۋوردەيى : ۲۷
۹- زوۋ توۋرە نەبوون و بە ھەۋسەلەيى: ۲۹
۱۰- بۇ ئىسلام بە پەرۋش و خەمخۇرۇ دىلىقزىبون: ۳۰
۱۱- پابەند بوون بە كىتاب و سۈننەتەۋە : ۳۱

بەشى دوۋەم

- چەند رەھبەت و خەسلەتتىكى پەيۋەندى دار بە ژيانى زانستى قوتابى ۳۳
۱- ھىممەت بەرزى ۳۳
۲- ئەمانەتى زانستى ۳۵
۳- راستگۇيى (الصدق) ۳۷

- ۴- په نا بردن بڼ لای خوا له زانست خوازیږدا..... ۴۱
- ۵- که شتی زانستیی:..... ۴۲
- ۶- پاراستن و پاریزگاری کردنی زانیاری:..... ۴۴
- ۷- زانیاری پاراستن به نووسینه وه:..... ۴۷
- ۸- پیداجوونه وه و به سه رکړدنه وه ی ده رخکراو (المحفوظات) هکان:..... ۴۹
- ۹- به فیږونه دانی کات و پاریزگاری کردنی ساته کانی ته مه ن..... ۵۰

به شی سئ یدم

- به کار هینان و به کرداری کردنی زانست..... ۵۵
- ۱- ده رک کردنی نیشانه کانی زانستی به سود..... ۵۵
- ۲- زه کاتی زانسته که ت بده..... ۵۶
- ۳- عزیزه ت و سه ربه رزی زانایان..... ۵۸
- ۴- له هه ولې پارستنی زانستدا بوون نه ک پاریز له پله و پایه..... ۶۷
- ۵- په پرتو کخانه که ت..... ۶۸
- یه که: بیرو باوه پ..... ۷۱
- دوو: بواری خواپه رستی و به ندایه تی خوا..... ۷۱
- سئ: بواری خووپه وشت..... ۷۲
- چوار: لایه نی شیوه و دیمه ن رواله ت..... ۷۴

به شی چواره م

- چاودیری کردن و راگرتنی ریږو حورمه تی ماموستا..... ۷۷
- هه لس و که وتی پیشینانمان له ناقار ماموستایان دا:..... ۸۱
- چند رینمایه کی پیویست..... ۸۱
- یه که م: هه لېژاردنی که سیکي شیاو بڼ خوی به سیفه تی ماموستایه تی..... ۸۱
- دووه م: فیرخواز نابڼ خۆبه که وره گر بڼ..... ۸۲
- سئ یه م: ماموستا که ت چاکترین و له بارترین پیشه نگیکه بۆتق..... ۸۲
- چواره م: به ده ست هینانی به تنگه وه بوون و به مشووری ماموستا..... ۸۳
- پینجه م: تومار کردن و نووسینه وه ی هه ندڼ بابته و شتی پیویست..... ۸۴

به‌شی پینجه‌م

- هه‌ئس و كهوتی قوتابی زانستییه شه‌ریه‌كان له نیو قوتا بخانه‌دا ٨٥
- یه‌ك: گوێزپایه‌لی براگه‌وره (الأمیر) ٨٥
- دوو: په‌چاوکردنی گه‌وره و بچووکی ٨٧
- ١- لایه‌نی زانیاری ٨٧
- ٢- بارو لایه‌نی ته‌قوا و پاریزکاری ٨٨
- ٣- باری ژیری و هوشمه‌ندی ٨٨
- ٤- په‌وشت و ئاكار به‌رزی ٨٨
- ٥- ته‌مه‌نداری ٨٩
- سێ: بایه‌خدا به‌ پاك و خاوینی ٨٩
- ١- لایه‌نی دڵ و ده‌روونی ٩٠
- ٢- پاك راگرتنی زمانی ٩١
- ٣- ده‌م ٩١
- ٤- جه‌سته (الجسد) ٩٢
- ٥- قوتا بخانه ٩٣
- چوار: دوانه‌كه‌وتن له‌كاتی نوێژه‌كان و ده‌رس خویندن و ٩٣
- پینج: پاراستنی كتیب و خراپ و بیسه‌ر و به‌ر نه‌کردنی: ٩٤
- شه‌ش: هه‌ئس و كهوت و ره‌فتار کردن له‌گه‌ڵ میواندا ٩٥
- ١- پیشوازی کردن: ٩٦
- ٢- رووخۆشی و گوفتار شیرینی: ٩٦
- ٣- ته‌وقه‌ کردن: ٩٧
- ٤- له‌ لای سه‌ره‌وه‌ دانیشتانندی: ٩٧
- ٥- خواردن و خواردنه‌وه‌ پێدانی: ٩٧
- ٦- به‌ ته‌نیا به‌ جێ نه‌هێشتنی: ٩٨
- ٧- گه‌ڵ نه‌په‌نجاندن و سه‌غله‌ت نه‌کردنی به‌ هۆی قسه‌ و پرسپاری نابه‌جی: ٩٨
- ٨- به‌پێژه‌وه‌ به‌پێکردنی: ٩٨
- حه‌وت: ره‌فتار کردن له‌ گه‌ڵ هاوه‌ڵ و براده‌ردا: ٩٩

- ههشت: رهوشتی خواردن و خواردنهوه و خهوتن و لهخهوهستان. ۱۰۲.....
- یهك: خواردن و خواردنهوه. ۱۰۲.....
- ۲- بهدهستی راست خواردن. ۱۰۳.....
- ۳- له بهردهم خۆ خواردن و دهست دریژ نه کړن بۆ ئه م لاونهولای. ۱۰۳.....
- ۴- عهیب و رهخنه نه گرتن له خواردن. ۱۰۳.....
- ۵- پالنه دانهوه له کاتی خواردن. ۱۰۴.....
- ۶- دهست شوشتن و... دوعای کوتایی خویندن. ۱۰۴.....
- ۷- نه دهب و رهوشتی ناو خواردنهوه. ۱۰۴.....
- دوو: خهوتن و لهخهوهستان. ۱۰۶.....
- سی: رهوشتی ئیزن وهرگرتن (الاستفذان). ۱۰۷.....
- چوار: نه دهب و رهوشتی پزمین و باویشك. ۱۰۸.....
- پینج: رهوشتی قسه کردن. ۱۰۹.....

بهشی شه شه

- نایا زانست له گهژ پاره و پوول و سامان بهراورد دهکری؟ ۱۱۳.....

بهشی حهوتهم

- هه ندی ناگاداری و وریا کردنهوهی پێویست. ۱۲۳.....

- یهك: قسه کردن به بێ زانیاری و شاره زایی: ۱۲۳.....

- دوو: هه وڵدان بۆ خۆ به زاناو شارهزا ناساندن و نیشاندان: ۱۲۶.....

- سی: ترس و دلهراوکی له هه بهر ههنگاونان. ۱۲۷.....

- ۱- قوناغی سه رهتایی. ۱۲۷.....

- ۲- قوناغی ناوه ندی. ۱۲۸.....

- ۳- قوناغی کوتایی. ۱۲۸.....

- چوار: زیده پۆیی له شهرم و شهرمنی. ۱۳۰.....

- پینج: په له کردن له فتوادان و کیتاب دانان. ۱۳۲.....

- شهش: هه له و کهم و کورتی زانیان کردنه بیانوو پاساو: ۱۳۳.....

- حهوت: به وهرگرتنی که مه شاره زایی و زانیاری یهك قه ناعه تکریدن. ۱۳۶.....

- ناوه پۆك. ۱۳۹.....